

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน ประเทศไทย

โดย

รศ.ดร. ไพฑูรย์ สินดารัตน์

งานวิจัยเพื่อนำเสนอต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สำนักนายกรัฐมนตรี

371.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ส 691 ร รายงานการวิจัย เรื่อง การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลายในประเทศไทย/รศ.ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์. กรุงเทพฯ :
สทศ. 2545.
200 หน้า.
ISBN 974 – 351 – 723 – 5
1. กวดวิชา – วิจัย. 2. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในประเทศไทย. 3. ชื่อเรื่อง

รายงานการวิจัย เรื่อง การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในประเทศไทย

สิ่งพิมพ์ สทศ.	อันดับที่ /2546
พิมพ์ครั้งที่ 1	ตุลาคม 2545
จำนวน	1,000 เล่ม
ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่	กลุ่มประเมินผล 2 สำนักประเมินผลการจัดการศึกษาฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ถ.สุขโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2668 7123 ต่อ 2327, 2328 โทรสาร 0 2243 7914
สำนักพิมพ์	องค์การค้าของคุรุสภา โทร. 0 2538 3029 0 2538 3033

คำนำ

ในปัจจุบัน การกวดวิชาได้เข้ามามีบทบาทอย่างกว้างขวางในระบบการศึกษาไทย โดยอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนแทบทุกคนและทุกระดับจะต้องเรียนกวดวิชา โดยให้เหตุผลว่า การกวดวิชาจะทำให้สามารถสอบเข้าไปเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพได้ สิ่งที่มาคือค่าใช้จ่ายเพื่อการกวดวิชาซึ่งย่อมเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง และหากรวมกับงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศไทยที่มีการลงทุนค่อนข้างสูงแล้ว การลงทุนทางการศึกษาน่าจะเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า นอกจากนี้ การกวดวิชาย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนและการศึกษาในระบบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานนโยบายและแผนการศึกษาชาติ จึงเห็นสมควรให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบถึงปัญหา สาเหตุ และผลกระทบที่แท้จริงของการกวดวิชาต่อระบบการศึกษา เพื่อร่วมกันพิจารณาหาวิธีการแก้ไขต่อไป ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้รับความร่วมมือจาก รศ.ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ในการศึกษาวิจัย และจัดทำรายงานฉบับนี้ขึ้น

สำนักงานฯ หวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินงานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป และขอขอบคุณรศ.ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ผู้วิจัย มา ณ โอกาสนี้

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ตุลาคม 2545

คำชี้แจงของผู้วิจัย

งานวิจัยนี้เกิดขึ้นด้วยความริเริ่มและการสนับสนุนของ ดร.รุ่ง แก้วแดง เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่ต้องการข้อมูล เพื่อประกอบในการวางนโยบายที่เกี่ยวกับการกวดวิชาและการศึกษาโดยรวม ทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการกวดวิชาที่กว้างขวางและหลากหลายเป็นประโยชน์กับการทำความเข้าใจในปัญหาของการศึกษาโดยรวมอย่างกว้างขวางอีกด้วย

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่าย เริ่มแต่ผู้บริหาร และครูของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง นักเรียนของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม รวมถึงผู้ปกครองของนักเรียนอีกด้วย

โดยเฉพาะผู้ประสานงานในแต่ละจังหวัดคืออาจารย์ปรีชา แม้นมินทร์ อาจารย์อุเทน ปัญญา อาจารย์ทวีชัย บุญเดิม และ ผู้ช่วยวิจัยทั้งสอง คือ อาจารย์วรรณิษฐ์เฉลิมพงษ์ อาจารย์นิตยา พรหมวนิช ที่ติดตามดูแลข้อมูล อาจารย์รัชกร สุวรรณจรัส ที่ได้ประมวลข้อมูลให้ คุณวันทนีย์ ไทยเที่ยง และคุณอโนทัย แทนสวัสดิ์ ที่ประสานงานจนการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์

หวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้เกี่ยวข้องตามสมควร

ไพฑูรย์ สินลาร์ตัน

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาเรื่องการกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาสภาพปัจจุบันของการกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย โดยทำการศึกษาในประเด็นปริมาณการกวดวิชา ความแตกต่างในการกวดวิชา และ ลักษณะการเรียนกวดวิชา ศึกษาเหตุผลในการกวดวิชา ประโยชน์ที่ได้รับจากการกวดวิชา ปัญหา และผลกระทบของการกวดวิชาต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และ ครูในสถานศึกษา ศึกษาค่าใช้จ่ายโดยรวมของการกวดวิชา และจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการกวดวิชา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลผู้เกี่ยวข้องจำนวน 3,353 คน แยกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5 และ ม.6) จำนวน 2,167 คน นิสิตนักศึกษาปี 1 จำนวน 618 คน ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 126 คน ครู 158 คน ผู้ปกครอง 207 คน และตัวแทนโรงเรียนกวดวิชา 77 คน ใน 4 จังหวัดหลักคือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่นและสงขลา สะท้อนความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมกันและความได้เปรียบเสียเปรียบของการศึกษาไทย สะท้อนการเรียนการสอนที่ไม่น่าสนใจและเน้นการสอบ รวมถึงสะท้อนค่านิยมการเลือกสถาบันมีชื่อของสังคมไทย

ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของการกวดวิชาประมาณการได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศมีอัตราการกวดวิชาประมาณร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวดวิชาพบว่านักเรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ เป็นนักเรียนที่มีการกวดวิชาว่านักเรียนในแผนอื่น โดยรวมแล้วนักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชาว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตเมืองนั้น มีอัตราการกวดวิชาสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตนอกเมืองทุกจังหวัด และทุกระดับการศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับอาชีพบิดาของนักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชา หรือเคยกวดวิชาในภาพรวมพบว่า กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวมีอัตราการกวดวิชามากที่สุด ในขณะที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือ ประมงนั้น มีอัตราการไม่กวดวิชามากที่สุด

ลักษณะการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบัน ร้อยละ 73.9 ของนักเรียนที่กวดวิชาเรียนกับโรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 36.7 เรียนจากที่อื่น ซึ่งไม่ใช่โรงเรียน กวดวิชา เช่น เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ เรียนกับครูในโรงเรียน และเรียนจากที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน นอกจากนั้นแล้วยังมีปริมาณนักเรียน ร้อยละ 20.1 ที่เรียนกวดวิชาจากทั้งโรงเรียนกวดวิชา และ เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา สำหรับวิชาที่มีการเรียนกวดวิชา มากที่สุดในทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนจากโรงเรียนกวดวิชา หรือเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาคือ วิชาคณิตศาสตร์ โดยนักเรียนในแต่ละระดับส่วนใหญ่แล้วจะเรียน 3 วิชาในกรณีทีเรียนจากโรงเรียนกวดวิชา และเรียนเพียง 1 วิชาในกรณีทีเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่ในทุกระดับชั้นนั้น จะใช้เวลาในการเรียนกวดวิชาประมาณ สัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง

สำหรับเหตุผลในการกวดวิชานั้น คำตอบของผู้ตอบสะท้อนจุดอ่อนของระบบการศึกษาไทยที่เน้นการแข่งขันและการเอาชนะสูงรวมถึงปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียนปัจจุบัน โดยพบว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชา มีเหตุผลว่า เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น กลุ่มครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่นักเรียนกวดวิชานั้น เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ กลุ่มโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนนักศึกษา กวดวิชาเพราะต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ในขณะที่ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองก็มีความเห็นในทำนองเดียวกันคือ นักเรียนกวดวิชาเนื่องจากต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่กวดวิชานั้น ส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า ค่าเล่าเรียนแพง (ร้อยละ 48.8 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวดวิชา) คิดว่าสามารถทบทวนด้วยตนเองได้ (ร้อยละ 42.9 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวดวิชา) และ คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา (ร้อยละ 25.4 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวดวิชา)

เมื่อพิจารณาในส่วน of ประโยชน์ของการกวดวิชาสะท้อนให้เห็นถึงระบบการศึกษาไทยที่เน้นเรื่องการสอนเป็นสำคัญ โดยพบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาอยู่ในปัจจุบัน จะมีความคาดหวังว่า การกวดวิชาจะช่วยให้ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากขึ้น ช่วยให้เข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ช่วยเพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อได้ ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ปกครอง ครู และ โรงเรียนกวดวิชาแล้ว จะพบว่ามีความคล้ายคลึงกันและผู้ปกครองคาดหวังว่าการกวดวิชาจะช่วยให้ผู้เรียนมี

ความมั่นใจในการสอบมากและได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น นอกเหนือไปจากการได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น สำหรับกลุ่มโรงเรียนกววิชานั้น นอกเหนือไปจากประโยชน์ที่ได้ในเรื่องที่ช่วยให้มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้นและช่วยให้ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น แล้วนั้น ยังมีความเห็นว่าการกววิชาจะช่วยให้ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้นอีกด้วย

สำหรับผลกระทบจากการกววิชานั้น กลุ่มครูมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกประเด็นนั้นมีอยู่ในระดับที่สูงกว่าความเห็นของกลุ่มโรงเรียนกววิชา เช่น ประเด็นเรื่องผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง และนักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น สำหรับผลกระทบเรื่องครูที่สอนกววิชาอาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลงนั้น ครูที่ไม่ได้สอนกววิชามีความเห็นว่าเป็นผลกระทบในระดับที่สูงกว่าความเห็นของกลุ่มครูที่สอนกววิชา

เมื่อพิจารณาเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกววิชา โดยแยกเป็นค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง พบว่าในส่วนของค่าเล่าเรียนนั้น มีความหลากหลายแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยส่วนใหญ่พบว่าในกรณีที่เรียนจากโรงเรียนกววิชานั้น ค่าเล่าเรียนจะประมาณ 1,800 บาทต่อคอร์ส และ ประมาณ 1,400 บาทต่อคอร์สกรณีที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกววิชา นักเรียนที่เรียนกววิชาจะมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าเดินทาง ค่าขนม เป็นต้น เดือนละ 400 บาท จากประมาณการว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 30 มีการกววิชา โดยเรียนจากโรงเรียนกววิชา 3 วิชา และเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกววิชา 1 วิชาต่อปีนั้น ค่าใช้จ่ายโดยรวมที่เกิดขึ้นจะมีค่าประมาณ 3,318,050,000 บาทต่อปี

ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อการลดการกววิชานั้น ส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ต้องพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้นเป็นปริมาณมากที่สุด ร้อยละ 68.9 นอกจากนั้นแล้วยังเสนอว่าต้องพัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกันและลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ร้อยละ 66.4 และร้อยละ 50.9 ตามลำดับ สำหรับประเด็นเรื่องการใช้ GPA ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อและการยกเลิกการสอบที่ศึกษาต่อและการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยใช้เขตพื้นที่นั้นไม่ลดการกววิชามากนัก

โดยภาพรวมแล้ว ผลการศึกษาครั้งนี้ได้ตอกย้ำและยืนยันปัญหาการศึกษาของ ไทยที่มีมาเป็นเวลายาวนานนั่นคือมีความเหลื่อมล้ำ แตกต่างและมีความไม่เท่าเทียมกัน สูง สะท้อนปัญหาสำคัญของการศึกษาไทยคือเน้นการเรียนการสอนที่ยังเน้นการสอบสูง มีการแข่งขันตามมามาก และการเรียนการสอนในโรงเรียนยังมีปัญหามากโดยเฉพาะ ในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ระบบดังกล่าวนำไปสู่ค่านิยมของการ เลือกสถาบันมีชื่อ ทางแก้จึงกลับมาอยู่ที่พื้นฐานหลักคือการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการ สอนอย่างแท้จริงและมีคุณภาพสูงพร้อมทั้งมีความสุขและน่าสนใจ ในขณะที่เดียวกันรัฐ ก็จะต้องทำให้ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษานั้นลดน้อยลง โดยภาพรวมจึงต้องดู 2 แนวทางหลัก คือในส่วนของกรกวดวิชา รัฐจะต้องร่วมมือกับเด็ก ผู้ปกครอง โรงเรียน กวดวิชาเอง กำหนดเกณฑ์คุณภาพของโรงเรียนกวดวิชาขึ้นมาแล้วดูแลให้ปฏิบัติได้ ส่งเสริมโครงการระยะสั้น เตรียมความพร้อมให้เด็กที่ขาดโอกาสเรียนเสริม ในส่วนของ ระบบการศึกษาโดยรวมจะต้องปรับระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหรือเข้า ศึกษาต่อในระดับชั้นต่างๆ ใหม่ ปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เป็น Creative และ Innovative School รวมถึงการกระจายคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาให้ กว้างขวางใกล้เคียงกัน

สารบัญ

	หน้า
คำนำเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	(3)
คำชี้แจงของผู้วิจัย	(4)
บทสรุปผู้บริหาร	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตการวิจัย	2
บทที่ 2 ทบทวนเอกสาร	5
ความเป็นมา	5
ความหมายและขอบเขต	8
กลุ่มเป้าหมายของการกวดวิชา	12
ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา	14
ลักษณะการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	15
การกวดวิชาในรูปแบบของเว็บไซต์	16
เหตุผลของการกวดวิชา	20
การบริการการกวดวิชา	23
ปริมาณการกวดวิชา	24
ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา	26
เวลาที่ใช้ในการกวดวิชา	28
รายวิชาที่มีการกวดวิชา	29
ปัจจัยที่มีผลต่อผลลัพธ์ของการกวดวิชา	30
ผลของการกวดวิชา	33
ข้อดีของการกวดวิชา	36
ข้อเสียของการกวดวิชา	37
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
สภาพการณ์ของการกวดวิชา	56

บทที่ 5	สรุป อภิปรายและเสนอแนะ	93
	สรุป	93
	อภิปราย	96
	ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม		106
ภาคผนวก		108
ภาคผนวก 1		
	ข้อมูลการสำรวจจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	108
ภาคผนวก 2		
	ข้อมูลการสำรวจจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	117
ภาคผนวก 3		
	ข้อมูลการสำรวจจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	123
ภาคผนวก 4		
	ข้อมูลการสำรวจจากนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1	129
ภาคผนวก 5		
	ข้อมูลการสำรวจจากครู	138
ภาคผนวก 6		
	ข้อมูลการสำรวจจากผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	145
ภาคผนวก 7		
	ข้อมูลการสำรวจจากผู้ปกครอง	149
ภาคผนวก 8		
	ข้อมูลการสำรวจจากโรงเรียนกวดวิชา	157

สารบัญตาราง

ตาราง 1	ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา	11
ตาราง 2	กลุ่มเป้าหมายของการกวดวิชาและจุดประสงค์ของการกวดวิชา	13
ตาราง 3	เว็บไซต์ (website) ที่เชื่อมกับ http://www.thaitop.com ในการค้นหาคำหลัก	17
ตาราง 4	ปริมาณการกวดวิชาของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	25
ตาราง 5	ปริมาณโรงเรียนกวดวิชาและนักเรียนกวดวิชา	25
ตาราง 6	ปริมาณการกวดวิชาในต่างประเทศ	27
ตาราง 7	ค่าใช้จ่ายการกวดวิชาในต่างประเทศ	28
ตาราง 8	จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่ใช้ในการกวดวิชาในประเทศศรีลังกา	29
ตาราง 9	จำนวนวิชาที่ผู้เรียนกวดวิชาในประเทศมาเลเซีย	29
ตาราง 10	รายวิชาและปริมาณผู้เรียนกวดวิชาในประเทศศรีลังกา	30
ตาราง 11	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	44
ตาราง 12	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	45
ตาราง 13	จำแนกกลุ่มนักเรียนตามแผนการเรียน	46

ตาราง 14	โรงเรียนที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายศึกษา	47
ตาราง 15	คณะที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาปี 1	48
ตาราง 16	อาชีพบิดาและอาชีพมารดาของนักเรียน นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	49
ตาราง 17	การกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6	50
ตาราง 18	ข้อมูลทั่วไปของครูที่ตอบแบบสอบถาม	52
ตาราง 19	ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม	53
ตาราง 20	ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม	54
ตาราง 21	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของโรงเรียนกวดวิชา	55
ตาราง 22	การกวดวิชาในอดีตขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของนักเรียนชั้น ม.4 หรือขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.6 ของนักศึกษาปี 1	56
ตาราง 23	ข้อมูลการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (กรณีไม่รวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนกวดวิชา)	57
ตาราง 24	ข้อมูลการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (กรณีรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนกวดวิชา)	57
ตาราง 25	ข้อมูลการเรียนกวดวิชาจำแนกตามแผนการเรียน	57
ตาราง 26	ข้อมูลการเรียนกวดวิชาจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	59
ตาราง 27	ข้อมูลการเรียนกวดวิชาจำแนกตามเขตที่ตั้ง โรงเรียน	60
ตาราง 28	ข้อมูลการเรียนกวดวิชาจำแนกตามอาชีพบิดา	62
ตาราง 29	จำนวนนักเรียนและร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชาในแต่ละระดับ โดยจำแนกตามลักษณะการเรียนกวดวิชาของนักเรียน	63
ตาราง 30	ลำดับวิชาที่มีผู้เรียนจากมากไปน้อย	65
ตาราง 31	จำนวนวิชาที่เรียนกวดวิชา	66
ตาราง 32	เวลาที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่กวดวิชาแต่ละชั้น (แสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชาในแต่ละระดับ)	66
ตาราง 33	เปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนกวดวิชากับการเรียนในชั้นเรียนปกติของนักเรียนแต่ละระดับ	67
ตาราง 34	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกสถานที่เรียนกวดวิชา แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา	68
ตาราง 35	เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนกวดวิชา	69
ตาราง 36	เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนเรียนกวดวิชาระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และโรงเรียนกวดวิชา	70
ตาราง 37	เปรียบเทียบสัดส่วนของแต่ละกลุ่มในการแสดงความเห็นเรื่องเหตุผลที่นักเรียนเรียนกวดวิชา	71
ตาราง 38	เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนเรียนไม่กวดวิชา	74
ตาราง 39	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเห็นเรื่องความจำเป็นในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน	75
ตาราง 40	ความเห็นของครูเรื่องกวดวิชา จำแนกตามการสอนหรือไม่สอนกวดวิชาของครู	75
ตาราง 41	ประโยชน์ของการกวดวิชาในอดีตของนักเรียนชั้น ม.4 และนักศึกษาปี 1	76
ตาราง 42	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการกวดวิชาในความเห็นของนักเรียนแต่ละระดับ	76
ตาราง 43	เปรียบเทียบความเห็นเรื่องประโยชน์ที่จะได้จากการกวดวิชา	77
ตาราง 44	ปัญหาที่พบจากการกวดวิชาของนักเรียน	80
ตาราง 45	ปัญหาที่พบจากการกวดวิชาในความเห็นของผู้ปกครอง	81
ตาราง 46	เปรียบเทียบความเห็นของครูที่สอนและไม่สอนกวดวิชาเรื่องผลกระทบจากการกวดวิชา	82
ตาราง 47	เปรียบเทียบความเห็นเรื่องผลกระทบอันเนื่องมาจากการกวดวิชาในปัจจุบัน	83
ตาราง 48	ค่าใช้จ่ายของการกวดวิชาในปัจจุบัน	84
ตาราง 49	ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าเล่าเรียนของการกวดวิชาในปัจจุบัน	87

ตาราง 50	ความเห็นต่อปริมาณการกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน	84
ตาราง 51	เปรียบเทียบความเห็นเรื่องวิธีการที่จะลดการกวดวิชาของนักเรียน นักศึกษา	88
ตาราง 52	เปรียบเทียบความเห็นที่มีต่อวิธีการที่จะลดการกวดวิชาของกลุ่มตัวอย่าง	89
ตาราง 52	เปรียบเทียบความเห็นของครูที่สอนกับไม่สอนกวดวิชาเรื่องการกวดวิชาและวิธีการที่จะลดการกวดวิชา	90

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ 1	เว็บไซต์กวดวิชาในประเทศไทย	18
----------	----------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

การกวัดวิชาเป็นปรากฏการณ์ทางการศึกษาของไทยที่มีพัฒนาการและการเติบโตอย่างกว้างขวางเรื่อยมา โดยในขั้นแรกจะเป็นการกวัดเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เฉพาะในช่วงก่อนการสอบประมาณ 1-2 เดือน หลังจากนั้นก็ได้พัฒนามาเป็นการกวัดวิชาตลอดปีและขยายขอบเขตไปถึงการสอบเข้า ป.1, ม.1, ม.4 และแม้แต่ระดับบัณฑิตศึกษา อีกทั้งรูปแบบและวิธีการก็มีความหลากหลาย ครอบคลุมถึงการกวัดโดยครูประจำการ การกวัดวิชาในโรงเรียน การกวัดวิชาในโรงเรียนกวัดวิชาเองและการกวัดวิชาผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

วิธีการกวัดวิชาก็มีหลากหลายเช่นเดียวกัน ทั้งการเรียนกับครูตัวต่อตัว การเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่บ้านของผู้สอน ตลอดจนการเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ในชั้นเรียนปกติและการเรียนกับผู้สอนผ่านระบบวิดีโอ ในส่วนของเวลาเรียนก็มีครอบคลุมตั้งแต่ช่วงเวลาเช้า 7 โมงขึ้นไปจนถึงตอนกลางคืนแล้วแต่ความสะดวก

นอกจากนั้นในอดีตการกวัดวิชาจะครอบคลุมเฉพาะกลุ่ม บุคคลบางกลุ่มในเมืองหลักๆ โดยเฉพาะกลุ่มที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยในเกือบทุกกลุ่ม มีส่วนในการกวัดวิชาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งทำให้การกวัดวิชามีค่าใช้จ่ายสูงส่งผลให้การศึกษาที่มีต้นทุนที่สูงมากเกินความจำเป็น นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนต้องใช้เวลาในการเรียนเกินกว่าความจำเป็น อีกทั้งยังมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนในระบบปกติอย่างมาก ทำให้จุดมุ่งหมายของระบบการศึกษาที่วางไว้เพื่อการสร้างคนที่สมบูรณ์ไม่สามารถบรรลุผลได้ตามที่วางไว้อย่างเต็มที่

ดังนั้นเพื่อให้การวางนโยบายและการจัดระบบของการศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาที่ควรจะเป็นและสอดคล้องกับทิศทางของการปฏิรูปการศึกษาจึงเห็นสมควรจะได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องของการกวัดวิชาเพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย โดยทำการศึกษาในประเด็นปริมาณการกวดวิชา ความแตกต่างในการกวดวิชา และลักษณะการเรียนกวดวิชา
2. เพื่อศึกษาเหตุผลในการกวดวิชา ประโยชน์ที่ได้รับจากการกวดวิชา ปัญหาและผลกระทบของการกวดวิชาต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และครูในสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายโดยรวมของการกวดวิชา
4. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการกวดวิชา

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาการกวดวิชาครั้งนี้ต้องการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการกวดวิชาในประเด็นที่จะสามารถสรุปเป็นภาพรวมของการกวดวิชาที่มีอยู่ในสภาพปัจจุบันได้ในมุมมองของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปข้อมูลสำหรับการจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการกวดวิชาเป็นหลัก ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดกลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็น 5 กลุ่มคือ

- 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากโรงเรียนในจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาคและจากโรงเรียนกวดวิชา
 - 2) นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยในจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาค
 - 3) ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาค
 - 4) ผู้สอนในโรงเรียนในจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาค
 - 5) ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมในจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาค
 - 6) ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาค
- ทั้งนี้ การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากจังหวัดใหญ่ที่มีสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในแต่ละภูมิภาคคือ

- 1) ภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร
- 2) ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่

3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ขอนแก่น

4) ภาคใต้ ได้แก่ สงขลา

จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อเลือกนักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และครูจากโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง เทศบาลนคร หรือในเขตเมือง และโรงเรียนที่อยู่นอกเขตดังกล่าว เลือกนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัด โดยกระจายคณะที่ศึกษาให้ครอบคลุมสาขาทางวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ เลือกผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทุกโรงเรียนใน 4 จังหวัดเป้าหมาย เลือกโรงเรียนกวดวิชาทุกแห่งจาก 4 จังหวัดดังกล่าวโดยความร่วมมือจากสมาคมผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา

การเก็บข้อมูลได้จากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอบถามข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มตัวอย่างในรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง คือ

1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

2) ข้อมูลการกวดวิชา เกี่ยวกับรายละเอียดที่สำคัญของการกวดวิชา ได้แก่ รูปแบบการกวดวิชา ปริมาณและเหตุผลในการกวดวิชา ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนกวดวิชา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดจากการกวดวิชา ปัญหาที่พบจากการกวดวิชา เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา ประโยชน์ของการกวดวิชา ความแตกต่างระหว่างการเรียนในชั้นกับโรงเรียนกวดวิชา วิธีการลดการกวดวิชา รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกวดวิชา

บทที่ 2

ทบทวนเอกสาร

คำว่า “กวดวิชา” เป็นคำทั่วไปที่ใช้กันแพร่หลายจนอาจกล่าวได้ว่าในสังคมไทย ไม่มีใครที่จะปฏิเสธว่า ไม่รู้จักคำนี้ โดยเฉพาะนักเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครอง ความหมายที่ใช้และเข้าใจกัน ก็คือ การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพิ่มพิเศษไปจากชั้นเรียนปกติ เพื่อเป้าหมายให้สอบเข้าศึกษาในสถาบันใดสถาบันหนึ่งได้ นอกจากนั้นการกวดวิชายังคงแฝงความหมายรวมถึงกิจกรรมในลักษณะอื่น เช่น เรียนพิเศษ เรียนเสริม เรียนซ่อม เรียนซ่อมเสริม เรียนเร่งรัด ตลอดจนใช้คำทับศัพท์ว่า ติว (tue) ด้วย ลักษณะรวมของการเรียนกวดวิชาจึงเป็นการเพิ่มเวลาในการศึกษาหาความรู้ตั้งแต่การเติมส่วนขาด ตกบกพร่อง การเสริมเนื้อหาและทักษะในระดับชั้นเรียนที่ผู้เรียนศึกษาในปัจจุบันและรวมไปถึงการเตรียมการล่วงหน้าในชั้นเรียนต่อไป อันจะนำไปสู่การตามให้ทันและความทัดเทียมทางการศึกษา ตลอดจนมุ่งสู่ความเป็นเลิศเพื่อความเหนือกว่าแห่งศักยภาพของตนในทุกๆ ด้าน ภายใต้บริบทสังคมไทยที่ปรากฏในสภาพแห่งการแข่งขัน ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่มีปริมาณจำกัดเมื่อเทียบกับจำนวนคนมหาศาลที่มีความต้องการเช่นเดียวกัน

ความเป็นมา

ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่า การกวดวิชาเริ่มต้นในสมัยใด แต่มีผู้กล่าวไว้ว่า (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์, 2539) การกวดวิชาเริ่มต้นตั้งแต่สมัยพระนารายณ์ โดยชาวจีนที่มีฐานะดีจ้างครูจีนมาสอนภาษาจีนให้แก่บุคคลที่จะศึกษาในประเทศจีน หลังจากนั้นก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนในปี พ.ศ.2497 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ แต่ยังไม่มีการกำหนดโรงเรียนกวดวิชาไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว จนถึงปี พ.ศ.2497 มีการปรับปรุงใช้ พ.ร.บ.โรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.2497 ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา 20(5) ให้มีโรงเรียนกวดวิชาขึ้น จัดเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษ

ในปี พ.ศ.2503 ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะที่แยกสายการเรียนทำให้มีจุดอ่อนในการเตรียมตัวเพื่อเข้าแข่งขันของแต่ละสายที่ต้องการจะให้ความพร้อมที่จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ (ประยูร ศรีประสาธน์, 2530 และอภิชัย พันธเสน, 2530) จึงทำให้การกวดวิชามีบทบาทมากขึ้น ในปี 2512 จึงได้มีการถกเถียงกันมากกว่าควรจะมีการขยายโรงเรียนกวดวิชาให้มากขึ้นหรือไม่ แต่กระทรวงศึกษาธิการเอง

ก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นเพราะทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง (ก้านทิพย์ ชาตวิงศ์, 2530 และ พอดู สุวรรณทัต, 2530)

ในปี พ.ศ.2520 มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนควบคู่กันทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่จะใช้ชีวิตได้อย่างดีในสังคมแต่ทำให้ผู้ที่เรียนต่อเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีพื้นฐานทางวิชาการอ่อนลงจึงทำให้มีการกวัดวิชากันมากขึ้น แต่ในปี 2520 นั้นเอง กระทรวงศึกษาธิการก็ย้ายนโยบายเดิมที่ไม่อนุญาตให้มีการขยายหรือซื้อขายโรงเรียนกวัดวิชามากขึ้นไปอีก แม้จะมีผู้ร้องเรียนขอให้ขยายเพิ่มขึ้น แต่กระทรวงศึกษาธิการในการประชุมอธิบดีในปี 2521 และ 2524 ก็ยังไม่พิจารณาให้ขยายเพิ่มขึ้นเหมือนเดิม (พอดู สุวรรณทัต, 2530)

ในระหว่างปี พ.ศ.2520-2530 นี้เองได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการกวัดวิชากันอย่างกว้างขวาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้สนับสนุนให้มีการศึกษาเรื่องของการกวัดวิชาอยู่หลายเรื่อง (ประยูร ศรีประสาธน์ และ วิไล ชุมแสง, 2526, กาญจนา ชุกรวงศ์ และช่อม มงคล, 2526) พบว่า การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันกันสูงมาก ผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้นั้นได้กวัดวิชาเพิ่มมากขึ้น การกวัดวิชาขยายวงกว้างขึ้นและมีผลต่อการเรียนในโรงเรียนปกติ ทำให้ไม่สนใจเรียนในโรงเรียนโดยเฉพาะในปีสุดท้ายและมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนสอนในแนวกวัดวิชาเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามก็พบว่าผู้ที่ไม่ได้กวัดวิชาก็สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เช่นกัน นักวิชาการหลายคน (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2530; ประยูร ศรีประสาธน์, 2530; อภิชัย พันธเสน, 2530; สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2530) ได้ศึกษาวิเคราะห์และแสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องกวัดวิชาไว้มาก ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าเพราะการแข่งขันในการเข้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยสูงการเตรียมตัวเพื่อการแข่งขันจึงมีสูงไปด้วยรูปแบบการกวัดวิชาจึงมีหลากหลายขึ้นและขยายไปเป็นการกวัดวิชาเพื่อการเข้าศึกษาในระดับต่างๆ อีกด้วย ซึ่งสะท้อนภาพการเอาชนะและนำไปสู่ระบบตัวใครตัวมันในวงการการศึกษาไทย

หลังจากที่ห้ามขยายตัวมานาน ในปี 2534 กระทรวงศึกษาธิการก็ได้อนุมัติหลักการให้มีการเปิดโรงเรียนกวัดวิชาขึ้นได้และมีหลักเกณฑ์ที่รัดกุมขึ้นทั้งสถานที่ ผู้บริหาร อาคาร อุปกรณ์ ฯลฯ โรงเรียนกวัดวิชาจึงขยายตัวขึ้นอย่างกว้างขวาง ในระหว่างปี 2536-2540 ก็ได้มีความพยายามที่จะปรับปรับการดูแลโรงเรียนกวัดวิชาของเอกชนให้มี

คุณภาพ และ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (จรัส นองมาก, 2542) ในปี 2542 จึงได้มีความพยายามที่จะจัดระบบของโรงเรียนกวดวิชาให้ดีขึ้น

หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปี 2542 ความสนใจในเรื่องของกวดวิชาที่กลับมามีความกว้างขวางขึ้นอีก สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้จัดประชาพิจารณ์ขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2542 ในปี 2543 ข้อถกเถียงถึงบทบาทของโรงเรียนกวดวิชาตาม พ.ร.บ.การศึกษา 2542 ก็มีการอภิปรายกันมากขึ้น (เดลินิวส์, 30 พ.ย.2543; มติชน, 3 ต.ค. 2543; ผู้จัดการ, 25 ก.ค. 2543; ไทยโพสต์, 8 ก.ค. 2543) ในปีรุ่งขึ้น 2544 สวนดุสิตโพล (เดลินิวส์, 11 ม.ค. 2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ต่อในสถาบันอุดมศึกษาและพบว่ากวดวิชายังจำเป็นอยู่ ในปลายเดือนมกราคม 2544 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก็ได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทโรงเรียนกวดวิชาฉบับใหม่ขึ้น (จรวพรพรรณินทร์, 2544 จากมติชน, 24 ม.ค.2544: น.10) ซึ่งมีมาตรการในเชิงความปลอดภัยและคุณภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในปี 2542 ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด 572 แห่ง เป็นโรงเรียนในกรุงเทพฯ 246 แห่ง และต่างจังหวัด 326 แห่ง มีนักเรียนทั้งสิ้น 147,093 คน (ไทยรัฐ, 30 มกราคม 2544: หน้า 15)

ความหมายและขอบเขต

โดยทั่วไปความหมายของการกวดวิชาจะหมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนเพิ่มเติมนี้จะเรียนจากครูในโรงเรียนเอง ครูผู้สอนภายนอกหรือครูจากโรงเรียนกวดวิชาเฉพาะก็ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่างๆเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันการกวดวิชาที่มีเป้าหมายครอบคลุมไปถึงการเรียนเพื่อเสริมความรู้ในชั้นเรียน การเรียนเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้าในชั้นต่อไปและการเรียนเพื่อทำเกรดให้มากขึ้นอีกด้วย

เมื่อความหมายของการกวดวิชามีขอบเขตกว้างขวางขึ้นเช่นนี้ ขอบเขตของการกวดวิชาจึงเป็นไปตามลักษณะและจุดมุ่งหมายของการเรียนซึ่งได้มีผู้จำแนกไว้เป็นกลุ่มใหญ่ 8 กลุ่ม คือ (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2530)

1) การเรียนซ่อม (Remedial learning)

การเรียนซ่อม ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ มีเวลาไม่เพียงพอ หรือเพราะขาดเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่นหรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ได้กำหนดได้ เช่น ให้ผ่านวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ เป็นต้น หรืออาจกล่าวสั้นๆ ได้ว่า การเรียนซ่อมนั้น คือ การเรียน “ กวดวิชา ” ให้สามารถมีความรู้ความสามารถ “ ทัน ” ผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเทียบเหมือนการ “ วิ่งกวด ” หรือ “ ไล่กวด ” ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2) การเรียนเสริม (Extra learning)

การเรียนเสริม ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดีกว่า หรือเพราะรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้เรียนนั้น “ เรียนกวด ” ผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น เช่น นักเรียนชั้น ม.4 “ เรียนกวด ” วิชาเพื่อสอบเทียบ ม. 6 และนักเรียนชั้น ม. 6 “ เรียนกวดวิชา ” เพื่อให้มีความรู้มากๆ จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เป็นต้น

3) การเรียนปรับสภาพ (Adapted learning)

การเรียนปรับสภาพ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก่อน เช่น นักเรียนอนุบาลต้องเรียนปรับสภาพความพร้อมทางร่างกายและจิตใจก่อนในชั้นเตรียมประถมก่อนไปเรียนในชั้นประถมปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่รับจากโครงการพิเศษต้องเรียนปรับสภาพภาษาอังกฤษก่อนเปิดเรียนภาคต้นก่อนที่จะไปเรียนร่วมกับนิสิตนักศึกษาทั่วไป เป็นต้น

4) การเรียนแก้ไข (Corrective learning)

การเรียนแก้ไข ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องในเมื่อสิ่งที่ผู้

เรียนรู้ที่คลาดเคลื่อน หรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น นักเรียนเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษ เพราะว่าออกเสียงบางเสียงไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือเรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าแนววิธีคิดบางอย่างเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร ของหลักสูตรใหม่และเก่าแตกต่างกัน เป็นต้น การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องขึ้น

5) การเรียนเร่ง หรือ การเรียนเร่งรัด (Accelerated learning)

การเรียนเร่ง หรือ การเรียนเร่งรัด ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนได้ในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนประเภทนี้จุดหมายหลักมักได้แก่ การเรียนเพื่อเรียนลัด เช่น เรียนเร่ง(รัด)เพื่อสอบเทียบ ม.3 และม. 6 เป็นต้น

6) การเรียนเฉพาะ (Specified learning)

การเรียนเฉพาะ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน เช่น การเรียนเฉพาะวิชาดนตรีไทย การเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย และการเรียนเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

7) การเรียนพิเศษ (Special learning)

การเรียนพิเศษ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร เช่น นักเรียน ม. 5 เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศวันอาทิตย์ หรือเรียนพิเศษอิเล็กทรอนิกส์ในวันหยุด เป็นต้น ผู้สอนวิชาต่างๆนี้ มักนิยมเรียกว่า ครูพิเศษ หรือครูสอนพิเศษ เป็นต้น

8) การเรียนติว (Tutorial learning)

การเรียนติว ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูหรือเพื่อนร่วมชั้น (peers or classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (senior students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งเป็นคราว มักนิยมจัดทำกันเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือเป็นการส่วนตัว เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 เรียนติวกับนิสิตชั้นปีที่ 4 หรือ นักศึกษาปีที่ 2 ติววิชาต่างๆกันเองก่อนสอบ เป็นต้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การเรียนกวดวิชา อาจหมายถึงการเรียนอย่างไรอย่างหนึ่ง ดังกล่าว ทั้งนี้ มีความแตกต่างกันออกไปในแง่ของสิ่งที่มุ่งกวด วัตถุประสงค์และ ลักษณะของผู้เรียน (ตาราง 1)

ตาราง 1 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา

แบบการเรียน	สิ่งที่มุ่ง “กวด” ให้ทัน	วัตถุประสงค์หลัก	ลักษณะผู้เรียน
1)การเรียนซ่อม	ความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมชั้น	เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่างๆที่มีอยู่	เรียนอ่อนหรือขาดเรียน
2)การเรียนเสริม	ความรู้ความสามารถของตนเอง	เพื่อเรียนเนื้อหาที่มากกว่าหรือสูงกว่าที่เรียนในชั้น	เรียนเก่งกว่าเพื่อนร่วมชั้น
3)การเรียนปรับสภาพ	ความรู้และความพร้อมของเพื่อนร่วมชั้นในอนาคต	เพื่อให้มีความรู้และความพร้อมในด้านต่างๆ	เรียนอ่อน อายุหรือวุฒิภาวะมีน้อยกว่าผู้อื่น
4)การเรียนแก้ไข	ความรู้ที่ถูกต้อง	เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของข้อความรู้ที่มีอยู่เดิม	ใครก็ตามที่เข้าใจผิดในข้อความรู้บางอย่าง
5)การเรียนเร่ง(รัด)	ความรู้หรือความสามารถของผู้ที่อยู่ในชั้นสูงกว่า	เพื่อเรียนเนื้อหาของชั้นที่อยู่สูงกว่าขึ้นไปให้ได้	เรียนเก่งหรือเรียนได้เร็ว
6)การเรียนเฉพาะ	ความก้าวหน้าของวิชาการหรือความต้องการของตนเอง	เพื่อสนองความต้องการของตนเอง	มีความสนใจพิเศษกับสิ่งที่เรียน
7)การเรียนพิเศษ	ความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมชั้นหรือความต้องการของตนเอง	เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่มีหรือสนองความสนใจของตนเอง	ใครก็ตาม
8)การ(เรียน)ติว	ความรู้ตามหลักสูตร	เพื่อเรียนรู้เนื้อหาของหลักสูตรให้ได้ครบถ้วน	ใครก็ตาม
รวม การเรียนกวดวิชา	อะไรก็ตามที่คิดว่าขาดหรือยังไม่พร้อม	เพื่อให้เรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น	ใครก็ตามทั้งที่ผู้เรียนอ่อนปานกลาง หรือ เก่ง ก็ได้

ที่มา:สุพัฒน์ สุกมลสันต์,2530.

ในการเรียนทั้ง 8 แบบ ดังกล่าวนั้น หากมีเป้าหมายเพียงเพื่อเพิ่มเติมความรู้เฉพาะและไม่มุ่งให้ทันเพื่อนเสมอไปก็อาจจะไม่ใช่การกวดวิชาทีเดียว โดยเฉพาะการสอนเสริมหรือซ่อมในโรงเรียนหรือชั้นเรียนปกติของนักเรียนเอง จุดเน้นของการกวดวิชาจึงอยู่ที่ตามให้ทันเพื่อเป้าหมายของการแข่งขันเป็นหลักด้วย

กลุ่มเป้าหมายของการกวตวิชา

สืบเนื่องจากลักษณะการกวตวิชาครอบคลุมการเรียนในหลายรูปแบบ ดังนั้น ผู้เรียนที่เกี่ยวข้องจึงมีมากตามไปด้วย จากเดิมในอดีตการกวตวิชาเกี่ยวข้องกับนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่จะต้องมีการสอบคัดเลือกเพื่อแข่งขันกันเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ แต่ต่อมาการแข่งขันได้ขยายวงกว้างมากยิ่งขึ้น จะพบได้ว่า มีการกวตวิชาตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับบัณฑิตศึกษา กล่าวโดยรวมคือ ครอบคลุมผู้เรียนในทุกระดับ ทั้งนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การสอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่ตนต้องการในสถาบันการศึกษาที่ได้รับความนิยม มีชื่อเสียง และมีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์โดยทั่วไป อีกทั้งยังกินวงกว้างไปถึงผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ต้องการสอบแข่งขันเพื่อเข้าทำงานในสายอาชีพที่ต้องการโดยเฉพาะ เช่น ทหาร ตำรวจ แอร์โฮสเตส สจ๊วต ผู้พิพากษา เป็นต้น (ประยูร ศรีประสาธน์, 2530; มานะ ตรีรยาภิวัฒน์, 2542) และรวมทั้งการสอนพ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อให้สามารถสอนบุตรหลานด้วยตนเองได้อีกด้วย (Bray, 1999) โดยมีจุดประสงค์ของการกวตวิชาแตกต่างกันออกไปตามระดับการศึกษาของผู้เรียน (ตาราง 2) ทั้งนี้การพิจารณาข้อมูลรายละเอียดจะทำให้สามารถเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประเภทของโรงเรียนกวตวิชา

การจำแนกประเภทโรงเรียนกวตวิชาเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามยุคสมัย โดยที่เดิมทีโรงเรียนกวตวิชามีวัตถุประสงค์เพื่อกวตวิชาบางวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนเป็นโรงเรียนลักษณะการศึกษาพิเศษ อาจจำแนกได้เป็น 3 ประเภท (พอดู สุวรรณทัต, 2530) คือ

1) ประเภทเรียนลัด

โรงเรียนประเภทนี้ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะไปสมัครสอบเทียบความรู้ เช่น สอบเทียบ ความรู้ชั้นตัวประโยค ทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลาประหยัดเงินได้มาก เพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย

ตาราง 2 กลุ่มเป้าหมายของการกวตวิชาและจุดประสงค์ของการกวตวิชา

ผู้เรียนกวตวิชา	จุดประสงค์ของการกวตวิชา	อ้างอิง
เด็กเล็ก	เพื่อเตรียมเด็กให้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอนุบาล	อภิชัย พันธเสน,2530
ก่อนวัยเรียน	เพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์กำหนดของชั้นเรียน	Alder,Underwood et al, 1998
อนุบาล	สอนภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และการเขียนหนังสือเพื่อให้สามารถสอบเข้าโรงเรียนประถมที่มีชื่อเสียง	มานะ ตีรียาภิวัดน์,2542
อนุบาล-ประถมศึกษา	สอนการบ้านหรือเรียนล่วงหน้าก่อนบทเรียนปกติ	ก้านทิพย์ ชาตวิวงศ์,2539
ประถมศึกษา	เน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมของรัฐที่มีชื่อเสียง มีความเก่าแก่มิศิษย์เก่าเป็นบุคคลสำคัญและมีนักเรียนเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐได้มาก	มานะ ตีรียาภิวัดน์,2542
มัธยมศึกษา	กวตวิชาเนื้อหาการเรียนล่วงหน้าเพื่อความพร้อมก่อนการเรียนจริง เรียนเพิ่มเกรด และกวตเข้มเพื่อหวังผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยและกวตวิชาเพื่อเข้าเรียนในสาขาอาชีพที่ได้รับความนิยม	มานะ ตีรียาภิวัดน์,2542
	สอนเฉพาะบางวิชาที่มีความสำคัญในการสอบเข้าเรียนต่อระดับสูง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและชำนาญยิ่งขึ้น เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ	ก้านทิพย์ ชาตวิวงศ์,2539
บุคคลนอกระบบ	เรียนลัดเพื่อสอบเทียบระดับความรู้โดยลงทะเบียนเป็นนักศึกษาทางไกล	ก้านทิพย์ ชาตวิวงศ์,2539
บัณฑิตศึกษา	กวตวิชาสำหรับสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท	อภิชัย พันธเสน,2530
พ่อแม่ผู้ปกครอง	เรียนการสอนคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นสำหรับเด็ก	Bray,1999

2) ประเภทเฉพาะกาล

โรงเรียนประเภทนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะเวลาหรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าโอกาสในการเลือกสถานที่เรียนของนักเรียนมีไม่เท่ากัน เมื่อเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานไม่ดีก็เกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในสถาบันชั้นสูงขึ้นไปไม่ได้ ฉะนั้นผู้เรียนจึงหาที่เรียนเพิ่มเติม เพื่อความมีโอกาสดูสอบแข่งขันต่อไป

3) ประเภทกวดวิชาตลอดปี

โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจดีพอ เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียนในโรงเรียนสามัญ และเพื่อเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันต่อสถาบันชั้นสูงอื่นเมื่อเรียนจบชั้นประโยคสูงสุดในโรงเรียนสามัญภาคปกติแล้ว

สืบเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การกวดวิชามีความหมายเพิ่มเติมมากขึ้น สามารถจำแนกลักษณะของโรงเรียนกวดวิชาได้อีกแบบหนึ่ง คือ (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์, 2539)

1) โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเรียนซ่อมหรือเรียนเสริม

เป็นการเรียนเพื่อเสริมหรือซ่อม สำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อนในแต่ละระดับชั้น ส่วนใหญ่มักทำการเรียนการสอนในโรงเรียนสายสามัญ ผู้สอนมักจะเป็นครูในโรงเรียนนั้น ส่วนผู้เรียนก็เป็นนักเรียนในโรงเรียนนั้นมักจะเรียนในตอนเย็นหลังเลิกเรียนปกติ การเรียนการสอนจะแตกต่างกันตามระดับดังนี้

-ระดับอนุบาล-ประถมศึกษา จะเป็นการสอนการบ้าน หรือเรียนล่วงหน้าก่อนบทเรียนปกติ

-ระดับมัธยมศึกษา จะเป็นการสอนเฉพาะบางวิชาที่มีความสำคัญในการนำไปสอบเพื่อศึกษาต่อระดับสูง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญยิ่งขึ้น เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2) โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเรียนลัด

เป็นการสอนเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปสอบเทียบระดับความรู้ที่ได้รับไปสอบเทียบระดับความรู้ โดยการลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาทางไกลแบบเรียนด้วยตนเองกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้เรียนแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

-กลุ่มที่ 1 เป็นบุคคลที่อยู่นอกระบบโรงเรียน เช่น กลุ่มคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้ที่มีการทำงานแล้วต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อปรับและเพิ่มวุฒิการศึกษา ผู้เรียนกลุ่มนี้ไม่มีเวลาที่จะทบทวนบทเรียนเท่าไรนัก จึงใช้เวลาว่างจากการทำงานในวันเสาร์อาทิตย์ไปเรียนกวดวิชา

-กลุ่มที่ 2 เป็นบุคคลในระบบโรงเรียน แต่ต้องการจบเร็วขึ้นเพื่อนำวุฒิการศึกษาที่ได้ไปทดลองสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3) โรงเรียนกวดวิชาเพื่อนำไปสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อระดับสูง

เป็นการสอนที่เน้นเนื้อหาที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ฝึกฝนการทำแบบทดสอบจากข้อสอบเก่า ฝึกเทคนิคการคิด ครูจะทำหน้าที่สอนสรุปเนื้อหา ยกตัวอย่างให้ดูวิเคราะห์ให้ฟัง ผู้เรียนต้องกลับไปฝึกทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจเอง

ลักษณะการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ในกลุ่มผู้เรียนกวดวิชาทั้งหมด กลุ่มผู้เรียนที่มีความเข้มข้น ขนาดค่อนข้างใหญ่ และมีลักษณะเฉพาะ ก็คือ กลุ่มผู้เรียนที่กวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งมีลักษณะการเรียนแตกต่าง จำแนกได้เป็น 5 ลักษณะ (ประยูรศรีประสาธน์, 2530) คือ

1) การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนเองที่บ้าน

ลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนยังอ่อนอยู่ หรือเป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือก อันได้แก่ วิชาเกี่ยวกับภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ผู้ที่ทำหน้าที่สอนเหล่านี้มีทั้งมาจากครูในโรงเรียน นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ตลอดจนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอง

2) การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี

สถานศึกษากวดวิชาลักษณะนี้อาจจะจัดในสถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียง โดยมีคณะอาจารย์ในสถาบันนั้นเป็นผู้สอน หรือในสถานกวดวิชาที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยรับสมัครผู้เรียนทั่วไป แนวการสอนก็เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านการสอบคัด

เลือกเข้าศึกษาต่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการ
 เก็งข้อสอบด้วย

3) การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ

เป็นการกวดวิชาในลักษณะของการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบและการเก็งข้อ
 สอบเป็นสำคัญ การกวดวิชาในช่วงก่อนสอบโดยเฉพาะก่อนสอบคัดเลือกเข้า
 มหาวิทยาลัย ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นพวกเด็กนักเรียนในต่างจังหวัดที่ไม่มีโอกาสเรียน
 กวดวิชาตลอดปีก็จะเข้ามาเรียนกวดวิชาในช่วงก่อนสอบ ส่วนเด็กนักเรียนใน
 กรุงเทพมหานคร มักจะไม่เรียนกวดวิชาช่วงนี้ เพราะได้เรียนกวดวิชาในสถาบันที่เปิด
 สอนตลอดปีมาแล้ว

4) การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตน

การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตนโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่
 ในเขตกรุงเทพมหานครหรือมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดต่างๆ จะเปิดการสอนกวด
 วิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยให้แก่เด็กนักเรียนของตน เพื่อให้สามารถ
 แข่งขันกับนักเรียนในโรงเรียนอื่นด้วย การกวดวิชาในลักษณะนี้จะเริ่มตั้งแต่ภาคที่สอง
 ของปีการศึกษา

5) ลักษณะการสอบ pre-entrance

เป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมีการทำโดยคณะ
 นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้
 ดังกล่าวและการสอบ pre-entrance นี้เป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน

การกวดวิชาในรูปแบบของเว็บไซต์

สืบเนื่องจากความเจริญทางเทคโนโลยีสารสนเทศจึงทำให้มีวิธีการสืบหาข้อมูลที่
 สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ในการศึกษาเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการกวดวิชาในประเทศไทยนั้น
 พบว่า ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลโดยใช้คำหลัก “ กวดวิชา ” เป็นคำสำคัญในการค้นหาจาก
 เว็บไซต์ <http://www.thaitop.com> เป็นเว็บหลักแล้วเชื่อมโยงไปค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการกวดวิชา
 จากเว็บอื่นได้ (ตาราง 3)

ตาราง 3 เว็บไซต์(website)ที่เชื่อมกับ<http://www.thaitop.com> ในการค้นหาหลัก

ลำดับที่	URL
1	http://directory.siam2you.com
2	http://thaiweb.yumyai.com
3	http://www.bangkok.com
4	http://www.catcha.com
5	http://www.sanook.com
6	http://www.siamguru.com
7	http://www.thaiwebhunter.com
8	http://www/lemononline.com

โดยที่การศึกษาได้จัดแบ่งเว็บไซต์ออกเป็น 2 ประเภท (รูป 1) คือ

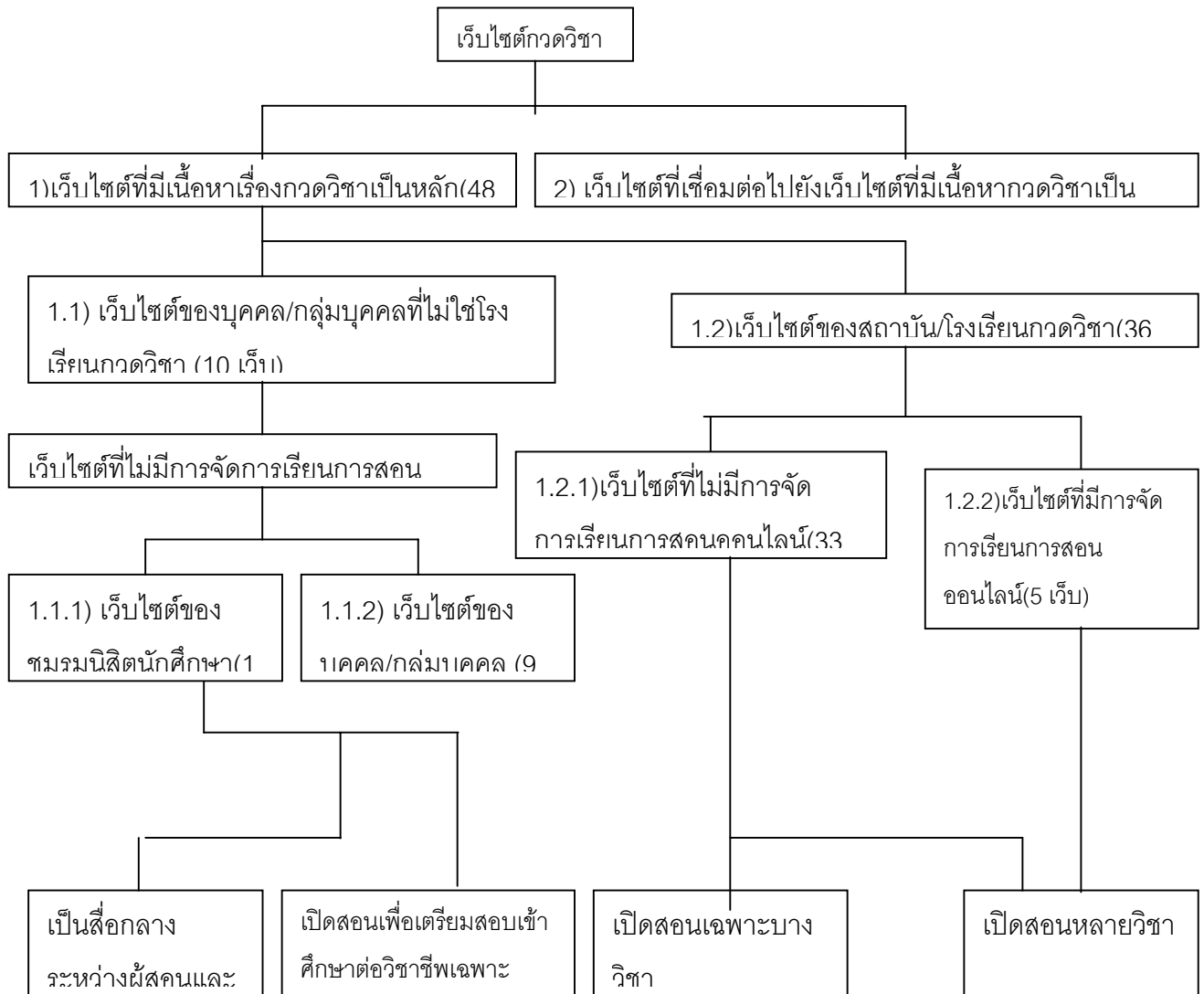
1) เว็บไซต์ที่มีเนื้อหา(content) เรื่องการกวดวิชาเป็นหลัก จำนวน 49 เว็บไซต์ประกอบด้วยเว็บในกรุงเทพฯ 44 เว็บและในต่างจังหวัด คือ พิษณุโลก 2 เว็บ เชียงใหม่ 1 เว็บ และขอนแก่น 2 เว็บ

2) เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาอย่างอื่นแต่มีการเชื่อมต่อ(link) ไปยังเว็บประเภทแรก โดยอาจเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์ของสถาบันกวดวิชาเพียงบางแห่งหรือรวบรวมข้อมูลที่อยู่(URL)ของเว็บประเภทแรกเอาไว้ให้เชื่อมต่อเป็นจำนวนมาก จำนวน 4 เว็บ

ทั้งนี้ เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาการกวดวิชาเป็นหลักแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) **เว็บไซต์ของสถาบันหรือโรงเรียนกวดวิชา** ซึ่งอาจเป็นเว็บไซต์ของสถาบันที่เปิดสอนกวดวิชาเฉพาะบางวิชา เช่น ฟิสิกส์ เคมี ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ เป็นต้น บางเว็บไซท์ก็จะเป็นเว็บของสถาบันที่เปิดสอนกวดวิชาพร้อมๆกันหลายวิชา หรืออาจจะมีกำหนดว่าสอนกวดวิชาเฉพาะวิชาศิลปะ เช่น ภาษาฝรั่งเศสหรือเฉพาะวิชาทางสายศิลปกรรม จิตรกรรม สถาปัตยกรรมและวิศวกรรม แต่ก็ยังเป็นการสอนหลายๆวิชาของแต่ละสายอยู่ สถาบันกวดวิชาทั้งสองลักษณะนี้มีการสอนกวดวิชาให้กับนักเรียนเกือบทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไป มีการกวดวิชาเนื้อหาที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัย เช่น วิชาการตลาด วิชาวิจัยธุรกิจ และวิชาเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น จนถึงกวดวิชาเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการกวดวิชาในระดับประถมปลาย

แผนภาพ 1 เว็บไซต์กวดวิชาในประเทศไทย



มัธยมต้น และมัธยมปลายที่สอนทั้งเพื่อการเพิ่มเกรด หรือเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นอกจากนั้นแล้วก็มีบางเว็บที่สอนกวดวิชาสำหรับสอบเข้าศึกษาต่อวิชาชีพเฉพาะ เช่น สอบเข้าเตรียมทหาร นักบิน จำอากาศ ตำรวจ พนักงานเทศบาล หรือเพื่อสอบเข้าทำงาน ในองค์การบริหารส่วนตำบลและสอบเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสายพาณิชย์ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นต้น

เว็บไซต์ของสถาบันหรือโรงเรียนกวดวิชานี้แบ่งเป็น 2 ประเภทย่อย คือ

1.1) เว็บไซต์ที่ไม่มีการสอนกวดวิชาทางออนไลน์ จะทำเพียงหน้าที่ประชาสัมพันธ์สถาบันไปยังกลุ่มเป้าหมาย และเป็นสื่อกลางระหว่างสถาบันกับกลุ่มเป้าหมายในการติดต่อสื่อสารต่างๆ เช่น การสมัครเรียน การสอบถามปัญหาต่างๆ เป็นต้น ตลอดจนถึงการทำแบบฝึกหัดต่างๆผ่านอินเทอร์เน็ตหรือที่บางครั้งเรียกว่า เป็นการทำแบบฝึกหัดออนไลน์ หรือ 프리เอ็นทรานซ์ออนไลน์ (pre-entrance online) แต่ยังไม่มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

1.2) เว็บไซต์ที่มีการสอนกวดวิชาออนไลน์ จะมีทั้งที่เปิดสอนกวดวิชาที่สถาบัน และสอนผ่านออนไลน์ กับสถาบันที่จัดการสอนออนไลน์เพียงอย่างเดียว

2) เว็บไซต์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้จัดตั้งเป็นสถาบันหรือโรงเรียนกวดวิชาอย่างเป็นทางการ หรืออาจจะเป็นกลุ่มชมรม/ชุมนุมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่จัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ข้อมูลในการเตรียมตัวสอบ และมีเนื้อหาวิชาการเพื่อ ทบทวนสำหรับการเตรียมตัวสอบในบางวิชา เช่น เว็บไซต์ของชมรมวิชาการของ สถาบันการศึกษา เป็นต้น โดยยังไม่มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

ในกลุ่มเว็บไซต์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนี้มีเว็บที่มีลักษณะน่าสนใจมาก 2 เว็บ คือ

2.1) เว็บที่หนึ่ง เว็บนี้จะทำหน้าที่เป็นเพียงคนกลางจัดให้มีการพบกัน (matchmaker) ระหว่างผู้ที่ต้องการสอนกวดวิชา กับผู้ที่ต้องการเรียนกวดวิชา โดยผู้ที่ ต้องการสอนกวดวิชาจะต้องส่งข้อมูลของตนให้กับผู้จัดการเว็บ(web master) ข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำขึ้นไว้บนเว็บให้ผู้ที่ต้องการเรียนกวดวิชาได้ศึกษาและตัดสินใจเลือกว่า จะเรียนกับใคร จากนั้นก็จะทำการติดต่อกับผู้สอนโดยตรง ทั้งนี้ ผู้บริหารเว็บนี้จะไม่เข้าไปตรวจสอบข้อมูล หรือประกันคุณภาพการสอนใดใดทั้งสิ้น เพียงแต่จะแจ้งไว้ว่าผู้เรียน จะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกผู้สอนเอง

2.2) เว็บบ์ที่สอง เว็บบ์นี้จะมีทีมคัดเลือกผู้สมัคร โดยวิธีให้ทดลองสอน และตรวจสอบความรู้ เมื่อผ่านการคัดเลือกแล้วก็จะมีการฝึกอบรมโดยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอน เป็นต้น สำหรับการติดต่อกัน ผู้เรียนจะไม่ได้ติดต่อกับผู้สอนโดยตรง แต่ทีมผู้บริหารจะเป็นตัวกลางในการติดต่อประสานงานให้กับทั้งผู้สอนและผู้เรียน

เหตุผลของการกวดวิชา

การเรียนกวดวิชานับว่าเป็นวิถีชีวิตส่วนหนึ่งของผู้เรียนในระดับต่างๆ ซึ่งมีเหตุผลแตกต่างกัน โดยจำแนกเป็นเหตุผลหลัก 4 ประการ(สุพัฒน์ สุกมลสันต์,2530) คือ

1) เหตุผลทางวิชาการ

1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด หรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น หรือเพื่อนร่วมรุ่น

1.2 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรซึ่งตนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น

1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเรียนลัดไปเรียนชั้นหรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือให้แน่ใจในเนื้อหาต่างๆที่ตนเรียนหรือรู้อยู่ เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือระดับที่สูงกว่า หรือในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ที่ตนต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ

1.5 ต้องการเรียนรู้พื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

2) เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา

2.1 สติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยต่างกันในเวลาเท่าๆกัน

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงเรียนได้มากน้อยต่างกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3) เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

3.1 จุดประสงค์ในการเรียนตั้งไว้สูงมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ประสบผลสำเร็จ

3.2 จุดประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควร เช่น ไม่มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่มุ่งสนองความต้องการแต่เฉพาะนักเรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนอ่อนและนักเรียนเก่งมีปัญหาในการเรียน

3.3 หลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนหรือเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้

3.4 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั้น และในแต่ละระดับมีมากมายเกินไป และแยกย่อยมากเกินไป จนทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถจะทำได้สำเร็จทุกอย่างในเวลาจำกัด

3.5 หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการจะทำการศึกษาต่อไป เช่น ในกรณีของการกวดวิชาภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยเพราะว่าวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันซึ่งเน้นทางการเรียนการสอนเพื่อการสื่อความหมาย (communicative approach) แต่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยยังเน้นที่การทดสอบแบบเดิมอยู่ คือ แบบโครงสร้างนิยม (structuralism) จึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้น นักเรียนจึงต้องขวนขวายหาที่เรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเคยออกในปีที่ผ่านมา เป็นต้น

3.6 หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือเป็นไปได้น้อยมากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เรียนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนไม่อาจบรรลุสิ่งที่สอนได้ เพราะว่าในทางปฏิบัติโรงเรียนโดยมากไม่อาจทำได้เพราะสาเหตุมากมาย เช่น อย่างในกรณีวิชาภาษาไทย โรงเรียนโดยมากขาดห้องเรียนสำหรับสอนซ่อม ขาดอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณดำเนินการ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย ขาดความสนใจในเนื้อหาวิชา แม้แต่ครูและผู้บริหารก็ไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย และแม้ว่าจะมีการจัดสอนได้ ก็ไม่อาจทำได้มากเพียงพอ เช่น ทำได้เพียง 1 คาบ/สัปดาห์ เพราะฉะนั้นนักเรียนต้องเรียนหลายวิชาและต้องรีบเดินทางกลับบ้านในตอนเย็นหลังเลิกเรียน ปัญหาต่างๆเหล่านี้ทำให้การเรียนการสอนซ่อมที่ทางโรงเรียนหรือหลักสูตรกำหนดไว้ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ดังนั้น ถ้านักเรียนประสงค์จะ

เรียนต่อในระดับที่สูงกว่า เช่น ในระดับมหาวิทยาลัย จึงต้องพึ่งการกวตวิชาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4) เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

4.1 สังคมปัจจุบันมีการแข่งขันกันระดับสูงมาก รวมทั้งการแข่งขันกันทางการศึกษาด้วย เพราะโรงเรียนและสถานศึกษารวมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องพยายามขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาอย่างหนึ่งก็คือ การเรียนกวตวิชา

4.2 สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้มากที่สุดและสูงที่สุด เช่น พยายามเรียนให้ได้สำเร็จระดับ มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงซึ่งมีอยู่จำนวนจำกัด จึงทำให้เกิดการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น โดยบุคคลต่างๆเหล่านี้ ส่วนหนึ่งอาจไม่สนใจด้วยซ้ำไปว่า เรียนสำเร็จแล้วจะมีงานทำหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องการเป็นคนเก่งของพ่อแม่เพื่อให้ทุกคนเห็นความสำคัญของตนเอง

4.3 สังคมยังคงมีความเห่อความเป็นนักเรียนนอกอยู่ แม้ว่าการศึกษาวิทยาการต่างๆ บางสาขาจะเรียนจากในประเทศหรือต่างประเทศก็ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็ยังมีลูกหลานของครอบครัวที่มีฐานะดี หรือฐานะปานกลางที่เรียนเก่ง หรือพอเรียนได้จำนวนมากต้องการจะไปรับการศึกษาในต่างประเทศ จึงต้องมีการกวตวิชากันมากเพื่อให้สอบชิงทุนให้ได้ หรือเพื่อให้สามารถสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านตามที่มหาวิทยาลัยต่างๆกำหนดไว้ จึงทำให้มีการกวตวิชาภาษาอังกฤษกันมากที่สุดสำหรับบุคคลเหล่านี้ ที่รองลงมาก็คงจะได้แก่ กวตวิชาคณิตศาสตร์ ทั้งนี้เพราะว่าบุคคลเหล่านี้ต้องสอบ TOEFL (TEST OF ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE) และ GRE (GRADUATE RECORD EXAMINATION) เป็นต้น

4.4 จากการถูก “ ลัทธิเอาอย่าง ” บังคับให้จำยอมต้องกวตวิชา ซึ่งลัทธิเอาอย่างนี้อาจเกิดจากที่ผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อมหรือข่มขู่ให้นักเรียนกลัวว่า การที่ไม่ได้เรียนกวตวิชานั้นเป็นปมด้อยของเด็ก จะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้ผู้อื่นไม่ได้ เพราะว่าคุณอื่น ๆ เขาก็เรียนกัน ทำให้นักเรียนจำต้องเรียนกวตวิชาด้วยเพื่อตามใจผู้

ปกครองเห็นความจำเป็นว่า ตนเองต้องเรียนกวดวิชาเพราะว่าเพื่อนๆเรียนกันจนเป็นแพชชั่นกันทุกคน

การบริการการกวดวิชา

การบริการการกวดวิชาในปัจจุบันของไทยนับว่าเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง เมื่อพิจารณาจากความหลากหลายของ ระดับชั้นเรียน รายวิชา ระยะเวลาในการเรียน เนื้อหา การจัดการเรียนการสอนเฉพาะ รวมไปถึงสถานที่ที่เปิดสอนกวดวิชา ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมของตน จากเอกสารแผ่นพับที่โรงเรียนกวดวิชาแจกให้แก่ผู้สนใจ ทำให้สามารถสรุปรายละเอียดที่เกี่ยวข้องได้ กล่าวคือ มีการบริการกวดวิชา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลาย คือ ชั้น ป.5 และป.6 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ชั้น ม.1ถึง ม.3 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ม.4 ถึง ม.6 รวมถึงระดับปริญญา โดยที่รายวิชาที่เปิดสอน อาจอยู่ในลักษณะของคอร์ส สอนรวมทุกวิชาที่สำคัญ ได้แก่ ระดับป.5 และป.6 มีการสอนรวมทั้งหมด 5 วิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ในระดับม.ต้นอาจจัดเป็นคอร์ส สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ หรืออาจเพิ่มวิชาสังคมศึกษา และภาษาไทย เข้ามาด้วย ส่วนระดับม.ปลายมักเป็นวิชาคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ภาษาอังกฤษ และอาจผนวกวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์กายภาพ-ชีวภาพ และพื้นฐานวิศวกรรมเข้ามาด้วย ในกรณีที่เปิดสอนเป็นคอร์สรวมหลายวิชานี้ มักจัดสอนเพื่อปูพื้นฐานในชั้นต้นและสอนเพื่อทบทวนความรู้ เพิ่มเกรด ทำโจทย์ กวดเข้มและเตรียมตัวสำหรับสอบเพื่อเลื่อนชั้นในระดับต่อไป ส่วนการเปิดสอนกรณีแยกเป็นรายวิชา มักสอนในเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการเน้นความเข้าใจและเสริมความรู้เฉพาะส่วนที่ตนขาดหรือต้องการเร่งรัด ทั้งนี้ การจัดเวลาเรียนมีทั้งในช่วงเปิดเทอม ที่มักจัดในวันเสาร์อาทิตย์ ช่วงเช้าและบ่าย และในวันจันทร์ถึงศุกร์ ช่วงเย็น เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 2-4 ชั่วโมงต่อครั้ง สำหรับในช่วงปิดเทอม ซึ่งจัดเป็นช่วงเวลาสั้นตลอดระยะเวลาปิดภาคเรียน โดยเรียนทุกวัน หรือ จันทร์ถึงเสาร์ จำนวน 3 ชั่วโมงต่อครั้งขึ้นไป และการสอนจะจัดเข้มมากในกรณีเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งมักจัดเรียนแยกเฉพาะวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา รวมทั้ง ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศสด้วย โดยจัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาสั้น อาจเป็นเพียง 1 สัปดาห์และ

เรียนตั้งแต่ 3 ชั่วโมงต่อครั้ง ขึ้นไป จากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้มักพบว่า นักเรียนระดับม.ปลายนี้ ได้เลือกเรียนวิชาจากโรงเรียนกวดวิชาเฉพาะแห่งที่มีความชำนาญและมีชื่อเสียง อาจเรียนกวดวิชาดังกล่าวมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป เช่น เรียนวิชาเคมี จากโรงเรียนกวดวิชาแห่งหนึ่ง และเรียนวิชาฟิสิกส์หรือวิชาอื่นจากโรงเรียนกวดวิชาอีกแห่งหนึ่ง โดยที่บางคนอาจเรียนกวดวิชา 4 วิชา จากโรงเรียนกวดวิชา 4 แห่งก็มี ส่วนค่าใช้จ่ายอยู่ในวงเงินตั้งแต่ 1,200 บาท ขึ้นไปจนถึง 9,000 บาท ต่อคอร์สหรือรายวิชา โดยส่วนใหญ่มักพบว่า อยู่ในช่วง 1,600- 3,000 บาท สำหรับค่าเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 20-85 บาทต่อชั่วโมง หรือกรณีเหมาจ่ายเป็นคอร์ส คิดเป็น 750-1,350 บาทต่อวิชา ทั้งนี้ยังขึ้นกับรูปแบบการเรียน คือ ถ้าเรียนจากผู้สอนโดยตรงจะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าเรียนผ่านวิดีโอ นอกจากนี้ การบริการกวดวิชา ยังใช้กลยุทธ์การตลาดเพิ่มเติม คือ ให้ส่วนลดกับผู้ที่เคยเรียนมาก่อนแล้วกับทางโรงเรียน หรือเป็นสมาชิกของโรงเรียน รวมทั้งยังให้สิทธิพิเศษอีกคือ สามารถเรียนได้ทุกวิชา เลือกเวลาเรียนได้ และเรียนซ้ำได้หลายรอบตามความต้องการของนักเรียนอีกด้วย ส่วนกรณีโรงเรียนกวดวิชาที่มีความมั่นคงระดับหนึ่งแล้ว มักเปิดสอนได้หลายสาขา ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดในจังหวัดใหญ่ ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา นอกจากนี้ ทางโรงเรียนยังอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียนโดยเปิดให้จองที่เรียนได้ล่วงหน้าตามความต้องการและผู้ปกครองก็สามารถจ่ายค่าเรียนผ่านทางธนาคารได้อีกทางหนึ่งด้วย

ปริมาณการกวดวิชา

สำหรับข้อมูลในประเทศไทย จากตัวเลขข้อมูลที่ปรากฏในการแสดงปริมาณการกวดวิชาที่ผ่านมาของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (ตาราง 4) ได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มการเพิ่มปริมาณผู้เรียนกวดวิชามากขึ้น โดยลำดับ จากปีการศึกษา 2517-2518 มีผู้เรียนกวดวิชา จำนวน 11,142 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 จนถึงปีการศึกษา 2526-2527 มีผู้เรียนกวดวิชา จำนวน 31,731 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และเมื่อพิจารณาจากปริมาณโรงเรียนกวดวิชา พบว่า จากปีการศึกษา 2528 มีโรงเรียนกวดวิชา 171 แห่ง มีนักเรียนกวดวิชาจำนวน 31,748 คนและในปีการศึกษา 2542 มีโรงเรียนกวดวิชาจำนวน 572 แห่ง และมีนักเรียนกวดวิชาจำนวน 147,093 คนซึ่งจำนวนโรงเรียนเพิ่มเป็น 3.34 เท่าและจำนวนนักเรียนกวดวิชาเพิ่มเป็น 4.63 เท่า ตามลำดับ (ตาราง 5)

ตาราง 4 ปริมาณการกวาดวิชาของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สอบเข้าทั้งหมด (คน)	จำนวนผู้เรียนกวาดวิชา	
		(คน)	ร้อยละ
2517-2518	44,182	11,142	25.2
2518-2519	49,322	14,384	29.2
2519-2520	51,851	14,732	28.4
2520-2521	64,303	17,028	26.5
2523-2524	74,816	23,823	31.8
2524-2525	84,324	26,427	31.3
2525-2526	91,288	31,731	34.8
2526-2527	82,059	29,126	35.5
2527-2528	95,312	32,951	34.6

ที่มา : ประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ศิริชุมแสง,2526;

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์,2530

ตาราง 5 ปริมาณโรงเรียนกวาดวิชาและนักเรียนกวาดวิชา

ปีการศึกษา	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนนักเรียน(คน)	อ้างอิง
2528	กรุงเทพฯ 131	28,562	พอดู สุวรรณทัต,2530
	ภูมิภาค 46	3,186	
	รวม 171	31,748	
2542	กรุงเทพฯ 246	88,963	ไทยรัฐ 30 ม.ค.2544,น.15
	ภูมิภาค 326	58,130	
	รวม 572	147,093	
2543	คาดการณ์เพิ่มขึ้นอีก 30 แห่ง	200,000	ไทยรัฐ 30 ม.ค.2544,น.15

สำหรับข้อมูลในต่างประเทศ ก็ตรวจพบการกวาดวิชาในหลายประเทศ ซึ่งมีปริมาณการกวาดวิชา แตกต่างกันไป (ตาราง 6) พบว่า ปริมาณการกวาดวิชาอยู่ในช่วงตั้งแต่ร้อยละ 12 –100 โดยนักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองมีปริมาณการกวาดวิชาสูงกว่านักเรียนเขตนอกเมือง ส่วนนักเรียนสายวิทยาศาสตร์เรียนกวาดวิชามากกว่าสายศิลป์และสายพาณิชยกรรม เช่น ประเทศศรีลังกา นักเรียนระดับ 13 สายวิทยาศาสตร์เรียนกวาดวิชาร้อยละ 92 ส่วนนักเรียนสายศิลป์และพาณิชยกรรมเรียนกวาดวิชาร้อยละ 62 และร้อยละ 67 ตามลำดับ และในบางระดับพบตัวเลขการเรียนกวาดวิชาสูงมาก เช่น นักเรียนระดับ 4 ,5 และ 6 ในประเทศมอริเชียส สูงถึงร้อยละ 100

ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา

การประมาณการค่าใช้จ่ายในการกวดวิชานับว่าเป็นตัวเลขที่ควรนำมาพิจารณาอีกประการหนึ่ง จากการคาดการณ์ในประเทศไทย พบว่า มีเงินสะสมในธุรกิจกวดวิชาจำนวนมากมีผู้เกี่ยวข้องคาดการณ์ว่าตัวเลขสูงถึง 14,000 ล้านบาทต่อเดือน (มติชนรายวัน, 30 พ.ย. 2543, น.10) และจากการประมาณการผลกำไรจากดอกเบี้ยที่เกิดจากการที่เด็กต้องจองที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงล่วงหน้าเป็นปีนั้น พบว่าน่าจะสูงถึงหลักล้าน (มติชน, 13 ต.ค. 2543, น.1, 19) นอกจากนี้การคาดการณ์ธุรกิจกวดวิชาเพื่ออินเทอร์เน็ตโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย (ไทยโพสต์ 26 มี.ค. 2544, น.9) ได้ประมาณว่ามีวงเงินมูลค่ากว่า 1,200 ล้านบาท กล่าวคือ ในปีการศึกษา 2543 มีนักเรียนกวดวิชาไม่ต่ำกว่า 300,000 คน โดยเป็นนักเรียน ม. 4-5 จำนวนไม่ต่ำกว่า 100,000 คน และนักเรียน ม. 6 จำนวนไม่ต่ำกว่า 200,000 คน มีค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาเฉลี่ยตั้งแต่ 1,500 – 3,000 บาทต่อเทอม สำหรับการกวดวิชาในเขตกรุงเทพฯ และ 500 – 1,500 บาทต่อเทอมสำหรับการกวดวิชาในต่างจังหวัด โดยที่นักเรียน ม. 4-5 และ ม. 6 มีเม็ดเงินสะสมไม่ต่ำกว่า 350 ล้านบาทและ 850 ล้านบาท ตามลำดับ

ส่วนข้อมูลในต่างประเทศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการกวดวิชานั้นแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายอาจคิดเป็นต่อปี ร้อยละของรายได้ หรือร้อยละของค่าใช้จ่ายการศึกษา (ตาราง 7)

ตาราง 6 ปริมาณการกวาดวิชาในต่างประเทศ

ประเทศ	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	ปริมาณกวาดวิชา (ร้อยละ)	ปีที่สำรวจ	อ้างอิง
บราซิล	นักเรียนในเมืองริโอ เดอ จานโร	มากกว่า 50	-	Paiva et al,1997
กัมพูชา	นักเรียนระดับประถมศึกษา 77 โรงเรียน	31	1997/98	Bray,1996;1999
	นักเรียนโรงเรียนเขตเมือง	60		
อียิปต์	นักเรียนเกรด 5 และ 8 จาก 300 โรงเรียน 9,000 คน	54 และ 74	1991/92	Fergany,1994; Hua,1996
	นักเรียนประถมศึกษา จำนวน 4,729 หลังคาเรือน เขตเมือง และ เขตนอกเมือง	65 และ 53	1994	
กินี	นักเรียนเกรด 6 จากโรงเรียนเขตเมือง 2 โรงเรียน และ เขตนอกเมือง 4 โรงเรียน	19	1995/96	Tembon et al,1997
ฮ่องกง	นักเรียนประถมศึกษา จากนักเรียน 507 คน มัธยมศึกษา	45 26,34,31	1996	Lee,1996;Lui,1998
	นักเรียนเกรด 3 และ 6 จากนักเรียน 4 โรงเรียน	41 และ 39	1998	
ญี่ปุ่น	นักเรียนประถมศึกษา,มัธยมศึกษา และ หลังจบมัธยมศึกษา	24,60 และเกือบ 70	1993	Japan,1995;Russel,1997
เกาหลี	นักเรียนประถมศึกษา เขตเซอูล/นอกเมือง	82/54	1997	Paik,1998; Yoon et al,1997
	มัธยมศึกษาตอนต้น	66/46		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	59/12		
มาเลเซีย	นักเรียนระดับ 3,5,6 จากนักเรียน 8,420 คน	59,53,31	1990	Marimuthu et al,1997
มอลตา	นักเรียนประถมศึกษา จากนักเรียน 2,129 คน	52	1987/88	Falzon;Busutil,1988
	มัธยมศึกษา	83		
	นักเรียนเกรด 6 และ 11	42 และ 77		
มอริเชียส (Mauritius)	นักเรียนระดับ 2, 3 และ 4,5 และ 6	56,98,100	1991	Foondun,1998;
	นักเรียนเกรด 6 จากนักเรียน 2,919 คน	78	1995	Kulpoo,1998
มอริออคโค	ครูระดับมัธยมศึกษาสายวิทยาศาสตร์ 1,953 คน	53	1993	Caillods et al,1998
พม่า	นักเรียนเกรด 9 และ 10 จากเมืองย่างกุ้ง 118 คน	91	1991	Gibson,1992
	เกรด 5- 8 131 คน	66		
สิงคโปร์	นักเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จาก 1,052 หลังคาเรือน และ นักเรียน 1,261 คน	49,30	1992	Kwan-Terry,1991; George,1992; Wong; Wong,1998
ศรีลังกา	นักเรียนระดับ 6,11 จากนักเรียน1,873 คน	80,75	1990	de Silva et al,1991; de Silva,1994
	ระดับ13 สายศิลป์,พาณิชยและวิทยาศาสตร์	62,67 และ 92		
ไต้หวัน	นักเรียนมัธยมปลาย จากนักเรียน 397 คน	81	1998	Taiwan,1997;Tseng,1998
แทนซาเนีย	นักเรียนเกรด 6 จากเขตเมือง 3 โรงเรียนและนอกเมือง 4 โรงเรียน	26	1995/96	Reasgood et al,1997; Nassor;Mohammed,1998
	นักเรียนเกรด 6 จากรร.ดาร์ รุส ซาลาม	70		
	นักเรียนเกรด 6 จากเมืองซานชิบาร์ 2,286 คน	44		
ซิมบับเว	นักเรียนเกรด 6 จากนักเรียน 9 ภูมิภาค 2,697 คน	61	1995	Machingaldze et al,1998

ที่มา: Bray, 1999.

ตาราง 7 ค่าใช้จ่ายการกวดวิชาในต่างประเทศ

ประเทศ	จำนวนประชากร	ค่าใช้จ่าย	อ้างอิง
ญี่ปุ่น	125 ล้านคน	14,000 ล้านดอลลาร์อเมริกัน (ประมาณ 560,000ล้านบาท)	Russel,1997
สิงคโปร์	3 ล้านคน	200 ล้านดอลลาร์อเมริกัน (ประมาณ 8,000ล้านบาท)	George,1992
เกาหลี	-	2,500 ล้านดอลลาร์อเมริกัน (ประมาณ 100,000ล้านบาท)	Asiaweek,1997
พม่า	-	16-27ร้อยละ ของรายได้	Gibson,1992
อียิปต์	-	15-20 ร้อยละ ของรายได้	Fergany,1994
กัมพูชา	-	7 ร้อยละ ของค่าใช้จ่ายการศึกษา	Asian Development Bank,1996

ที่มา: Bray,1999.

เวลาที่ใช้ในการกวดวิชา

นอกจากค่าใช้จ่ายแล้ว ตัวเลขอีกค่าหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ จำนวนชั่วโมงที่ผู้เรียนใช้ชีวิตอยู่กับการกวดวิชา เพราะเหตุว่าตัวเลขดังกล่าวแสดงถึงความเหมาะสมในการใช้เวลาในแต่ละวัน และผู้เรียนได้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกหรือไม่ มากน้อยเพียงใด จากข้อมูลที่รายงานในต่างประเทศ พบว่า ในประเทศศรีลังกา นักเรียนระดับ 11 และ 13 ใช้เวลาการกวดวิชาอยู่ในช่วง 4.3 – 11.5 ชั่วโมง โดยที่ นักเรียนระดับ 13 สายวิทยาศาสตร์ใช้เวลาการกวดวิชามากกว่านักเรียนสายศิลป์และสายพาณิชย์ (ตาราง 8)

ตาราง 8 จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่ใช้ในการกวดวิชาในประเทศศรีลังกา

ระดับ	จำนวนนักเรียนที่กวดวิชา	จำนวนชั่วโมงทั้งหมดที่กวดวิชาต่อสัปดาห์	จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่กวดวิชาต่อสัปดาห์	อ้างอิง
11	568	4,892	8.6	de Silva, 1994
13 สายศิลป์	376	1,608	4.3	
13 สายพาณิชย์	262	1,607	6.1	
13 สายวิทยาศาสตร์	278	3,199	11.5	

ที่มา: Bray,1999.

รายวิชาที่มีการกวดวิชา

ในการกวดวิชาผู้เรียนมักเลือกกวดวิชาในรายวิชาที่แตกต่างกันออกไปแล้วแต่ระดับการศึกษาและความสามารถที่ผู้เรียนจะต้องพัฒนาให้สูงขึ้นจนถึงเกณฑ์ที่ต้องการ ทั้งนี้ พบว่า ผู้เรียนอาจเลือกเรียนตั้งแต่ 1วิชาขึ้นไป และพบสูงถึง 6 วิชา (ตาราง 9) ปริมาณผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับก่อนข้างสูง ซึ่งขึ้นกับระดับการศึกษาและวิชาที่เรียนด้วย กล่าวคือ พบได้ตั้งแต่ร้อยละ 68 –100 โดยวิชาที่มีผู้เรียนกวดวิชามาก คือ วิชาคณิตศาสตร์ เคมี และฟิสิกส์ ตามลำดับ (ตาราง 10)

ตาราง 9 จำนวนวิชาที่ผู้เรียนกวดวิชาในประเทศมาเลเซีย

จำนวนวิชาที่กวด	ร้อยละผู้เรียนกวดวิชา	อ้างอิง
1	30	Chew; Leong,1995
2	23	
3	17	
4	10	
5	9	
6	10	

ที่มา:Bray,1999.

ตาราง 10 รายวิชาและปริมาณผู้เรียนกวดวิชาในประเทศศรีลังกา

วิชา	ชั้นปี / สาย	ผู้เรียนกวดวิชา (ร้อยละ)	อ้างอิง
คณิตศาสตร์บริสุทธิ์	13/วิทยาศาสตร์	100	de Silva,1994
คณิตศาสตร์ประยุกต์	13/วิทยาศาสตร์	100	
เคมี	13/วิทยาศาสตร์	84	
ฟิสิกส์	13/วิทยาศาสตร์	83	
คณิตศาสตร์	11	74	
	6	69	
Sinhala	11	68	
	6	8	
บัญชี	13/วิทยาศาสตร์	67	
วิทยาศาสตร์	11	67	

ที่มา: Bray,1999.

ปัจจัยที่มีผลต่อผลลัพธ์ของการกวดวิชา

การกวดวิชาจะส่งผลต่อผู้เรียนได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นกับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับและบริบทของทั้งตัวโรงเรียนกวดวิชา รูปแบบลักษณะของการกวดวิชา ผู้เรียน ผู้สอน และเนื้อหาการเรียนการสอน ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 7 ประการ (สุพรรณสุกมลสันต์, 25230) คือ

1) เป้าหมายของผู้เรียน

ผู้เรียนจะต้องรู้จักตนเอง รู้ประมาณความสามารถของตน และตั้งเป้าหมายการเรียน โดยผู้เรียนควรรู้ว่าตนเองเรียนเพื่ออะไร มีเป้าหมายของการเรียนนั้นสูงเกินไปหรือไม่สำหรับตนและควรมีความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

2) แบบของการเรียนกวดวิชา

ผู้เรียนควรรู้ว่าการเรียนกวดวิชานั้นแท้ที่จริงเป็นการเรียนแบบใด และตนเข้าใจความแตกต่างของการเรียนแต่ละแบบหรือไม่ เพราะจะทำให้ผู้เรียนทราบทิศทางของการเรียน ไม่เกิดผลเสียต่อการเรียนและเรียนอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน

3) การสอนของครู/อาจารย์กวดวิชา

เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่เกิดจากอันตรกิริยา(interaction) ระหว่างครู/อาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งสื่อการสอนต่างๆ ดังนั้น ผลของการกวดวิชาจึงขึ้นกับการสอนกวดวิชาของครู/อาจารย์ที่สอนนั้นว่าเป็นอย่างไร ผู้สอนรู้ความแตกต่างของแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนสำหรับการกวดวิชาแต่ละแบบดีแล้วหรือไม่ กล่าวคือ การสอนแบบนี้แตกต่างจากการสอนประจำในห้องเรียน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญของแต่ละบุคคลของผู้เรียนมากกว่าการสอนในห้องเรียน รวมทั้งความเอาใจใส่ความรักและความห่วงใยเป็นรายบุคคลด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีปัญหาทั้งทางวิชาการและจิตใจด้วย และเพราะลักษณะกลุ่มผู้เรียนมีความหลากหลายมากกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ ถ้าผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้ในห้องเรียนมาสอนกวดวิชา ผลที่เกิดกับผู้เรียนก็คงจะเหมือนเดิม คือ รู้เท่าเดิมหรือไม่รู้เท่าเดิม และที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ผู้สอนรู้จุดประสงค์ของการเรียนกวดวิชาแต่ละแบบหรือไม่ ถ้าผู้เรียนเรียนกวดวิชาด้วยจุดประสงค์ที่ต่างกัน ผลการสอนก็ย่อมจะล้มเหลวได้ง่ายมากสำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนทั้ง 2 ฝ่าย

4) ขนาดกลุ่มผู้เรียน

การพิจารณาผลของการกวดวิชายังต้องคำนึงถึงว่า ขนาดของกลุ่มผู้เรียนกวดวิชานั้นมากน้อยเพียงใด เป็นการสอนแบบกลุ่มขนาดเล็กหรือแบบอุตสาหกรรมการสอน (mass education) เพราะว่าปัจจัยที่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนปกติในหลักสูตรต่างๆก็คือ กลุ่มผู้เรียนมีขนาดใหญ่เกินไป กล่าวคือ ในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมากกว่า 30 คนขึ้นไป ทำให้กลุ่มผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก การให้ความสนใจของครูไม่ทั่วถึง สำหรับการเรียนการสอนกวดวิชา ก็เหมือนกัน ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่มากเท่าใด โอกาสที่จะเรียนได้ประสพผลสำเร็จยังมีน้อยมากเท่านั้น แม้ว่าผู้สอนจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างใดมาช่วยสอนก็ตาม เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิดีโอ เครื่องขยายเสียง หรือแม้แต่เครื่องมือคอมพิวเตอร์และห้องปฏิบัติการก็ตาม เพราะวามวิตถรมทางการเรียนการสอนเหล่านี้ขาดความรักความอบอุ่น และความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งเฉพาะครู/อาจารย์เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้

5) อุปกรณ์การเรียนและตำรา

อีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องพิจารณาก็คืออุปกรณ์การสอนกวดวิชา รวมทั้งตำราเรียนเหมาะสำหรับการเรียนกวดวิชาหรือไม่ หรือว่ายังใช้แต่กระดานดำและตำราเดิมที่ครูประจำวิชาสอนในห้องเรียนปกติ แม้ว่าอุปกรณ์การสอนจะไม่มีมีความสำคัญเท่ากับครู/อาจารย์ แต่ก็มีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอนกวดวิชา ในที่นี้รวมทั้งตำราเรียนในการกวดวิชาด้วย ซึ่งผู้ทำการสอนกวดวิชาจะต้องจัดทำขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาแต่ละแบบ ไม่ใช่จะใช้ตำราเรียนที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนปกติ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นการสอนซ่อม ตำราเรียนจะทำให้ง่ายกว่าและละเอียดกว่าตำราเรียนปกติ แต่ถ้าเป็นการสอนเสริม ตำราเรียนต้องมีความยากง่ายไม่น้อยกว่าตำราเรียนปกติ และต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น หรือถ้าเป็นตำราเรียนสอนเร่ง(รัด) จะต้องมี เนื้อหาของหลักสูตรที่สูงกว่า มีการจัดทำบันทึกช่วยจำมากขึ้นและมีหลักสำคัญของเนื้อหาต่างๆ ด้วย เป็นต้น ถ้าหากว่าเป็นการเรียนกวดวิชายังใช้ตำราเดิมที่ผู้เรียนใช้เป็นประจำในห้องเรียนมาสอนอีก ผลที่ได้รับคงเกิดขึ้นได้น้อยมาก เพราะการเรียนนั้นเป็นการเรียนซ้ำมากกว่าการกวดวิชาในแต่ละแบบ

6) ความตั้งใจและความสนใจของผู้เรียนและผู้สอน

มีนักเรียนและผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่เรียนกวดวิชาเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น อาจถูกผู้ปกครองบังคับให้เรียน หรือเรียนตามแพะชันของเพื่อน ทำให้ความตั้งใจ

และความสนใจในการเรียนมีไม่มากหรือมีมากแต่ไม่นานพอ และก็มีครู/อาจารย์บางท่านสอนกวดวิชา เพราะความจำใจบางอย่างเช่นกัน เช่น สภาพเศรษฐกิจบีบบังคับ หรือได้รับการร้องขอจากผู้เรียนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น บางครั้งมีความตั้งใจและสนใจจะทำการสอนจริงแต่ก็ต้องสอนมากชั่วโมง จึงยอมทำให้ความตั้งใจและความสนใจจริงที่จะทำการสอนลดหย่อนลง สิ่งต่างๆดังกล่าวนี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนกวดวิชาด้วยอย่างมาก

7) สภาพการแข่งขันทางโอกาส

นอกจากปัจจัยที่กล่าวมาแล้ว ปริมาณและความเข้มข้นของการกวดวิชายังมีความเกี่ยวข้องกับการแข่งขันของโอกาสทางการศึกษาที่มุ่งหวังหรือของตำแหน่งงานที่ต้องการบรรจุนั้นด้วยว่ามีมากน้อยเพียงใด สภาพการแข่งขันทางโอกาสในปัจจุบันนี้มีสูงมาก เช่น ตำแหน่งงานมีน้อย โรงเรียนดีๆมีน้อย มหาวิทยาลัยเปิดโดยเฉพาะของรัฐมีน้อย และทุนศึกษาต่อในต่างประเทศมีจำกัดมาก สิ่งเหล่านี้บีบบังคับให้คนต้องกวดวิชาเพื่อแข่งขันกัน แต่แม้ว่าจะแข่งขันกันมากเท่าใด โอกาสที่จะสำเร็จก็ยังคงมีน้อยเหมือนเดิม เพราะว่าโอกาสของความสำเร็จมีเท่าเดิม ดังนั้น หากการเรียนกวดวิชามีการแข่งขันกันทางโอกาสมาก ความสำเร็จอันเป็นผลจากการเรียนกวดวิชาก็มีน้อย หากการแข่งขันมีน้อย โอกาสของความสำเร็จก็ยิ่งมากด้วย

ผลของการกวดวิชา

เนื่องจากสภาพการกวดวิชามีหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งสภาพปัจจุบันของเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมได้แปรเปลี่ยนไป จึงทำให้ผลของการกวดวิชามีลักษณะเฉพาะตามความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย

การเรียนกวดวิชาในเชิงทฤษฎีนั้นนับว่ามีประโยชน์ หากว่าเงื่อนไขต่างๆที่ทำให้เกิดผลดีมีครบถ้วน หรือมีมากเพียงพอ แต่เมื่อพิจารณาจากสภาพปัจจุบันของโรงเรียนกวดวิชา วิธีการดำเนินการเรียนการสอนกวดวิชาในทางปฏิบัติ ประกอบกับการพิจารณาถึงความจำกัดทางโอกาสในการศึกษาแล้ว ผลของการเรียนกวดวิชาเป็นการสูญเปล่าทางการลงทุนของผู้เรียน เพราะได้ผลน้อยมาก และไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาแบบต่างๆ ที่ควรจะเป็น สิ่งที่ผู้เรียนได้มาจากการเรียนกวดวิชาก็คือ ผู้เรียนมักได้แต่เทคนิควิธีการทำข้อสอบเก่า คำบรรยายประกอบการทำข้อสอบที่ไม่ต่อเนื่องกันเชิงเนื้อหา ผู้เรียนที่อ่อนก็มีโอกาสน้อยที่จะได้รับการชี้แจงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง

นักเรียนที่เก่งก็ต้องเรียนของเดิมอีกครั้งกับนักเรียนระดับปานกลาง ความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุดไม่ได้รับการเอาใจใส่จากผู้สอนเท่าที่ควร และโอกาสทางการศึกษายังจำกัดมาก แม้ว่าความรู้ความสามารถจะได้เพิ่มขึ้นจริง โอกาสของการแข่งขันก็ยังคงมีสูงเหมือนเดิม จึงทำให้สิ่งที่ได้อย่างแท้จริงจากการกวดวิชา ก็คือ ความมั่นใจในการสอบเท่านั้น โดยที่ความมั่นใจนี้อาจไม่ได้ส่งผลให้เกิดประโยชน์เลยก็เป็นได้ เพราะข้อสอบออกไม่ตรงกับสิ่งที่ตนเอง “เรียนเพื่อสอบ” (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2530)

สืบเนื่องจากนโยบายและระเบียบกฎหมายที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการควบคุมดูแลโรงเรียนกวดวิชา ไม่ส่งเสริมให้มีโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น มีแต่จะทำให้ลดจำนวนลง จึงทำให้มีการกระทำความผิดพระราชบัญญัติเพื่อคงสภาพโรงเรียนไว้ ได้แก่

1) การให้บุคคลอื่นเข้ามาเช่าดำเนินกิจการหรือทำสัญญาซื้อขายเป็นการภายใน โดยยังคงชื่อผู้รับใบอนุญาตเดิมในการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2) การโฆษณาโรงเรียน ไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาต เช่น ได้รับอนุญาตให้สอบภาคฤดูร้อน แต่กลับโฆษณาว่าสอนเวลาเย็น หรือใช้ชื่อโรงเรียนในการโฆษณาเป็นภาษาอังกฤษ

3) มีการย้ายอาคารสถานที่โดยพลการ

4) ไม่ได้มาติดต่อขอเปลี่ยนแปลงค่าเล่าเรียน

ดังนั้น ในสายตาของประชาชนโดยทั่วไป ส่วนใหญ่มักจะมีความเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชา มีประโยชน์สามารถช่วยการเรียนของบุตรหลานได้ แต่โดยแท้จริงแล้วการกวดวิชาเป็นการทำให้เด็กต้องเรียนมากเกินไปกว่าความสามารถของร่างกายและจิตใจของเด็กจะรับได้ อาจทำให้เกิดความเครียดและไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ตามผลการวิจัยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาภาคฤดูร้อนไว้และผลการวิจัยสรุปได้ว่า การกวดวิชาภาคฤดูร้อนไม่ได้ก่อให้เกิดความรู้แก่ผู้เรียนแต่อย่างใด เพราะใช้เวลาเรียนในระยะสั้น และเรียนตลอดวันติดต่อกัน โดยไม่มีวันหยุด สภาพห้องเรียนแออัดยัดเยียด และวิธีการสอนก็เป็นเพียงการเฉลยข้อสอบและเก็งข้อสอบ เพื่อเป็นแนวในการตอบข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อเท่านั้น ซึ่งโดยเนื้อแท้ของการสอนไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้นจากที่ผู้เรียนได้รับจากโรงเรียน ทำให้เกิด

การสูญเปล่าในด้านการศึกษา และหากการสอนซ่อมเสริมตามหลักสูตรสามารถสอนได้อย่างมีคุณภาพแล้วการเรียนกวดวิชาที่มีใช้สิ่งนี้นักเรียนและผู้ปกครองจะต้องไฝ่ฝันไขว่คว้าเข้าเรียนหรือให้บุตรหลานของตนเข้าไปเรียนให้เสียเงินเสียเวลาโดยใช่เหตุอีกต่อไป (พอคุณ สุวรรณทัต,2529)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการกวดวิชา พบว่า จำนวนนักเรียนและความต้องการที่จะเข้าเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับ จึงทำให้การจัดระบบการกวดวิชา มีลักษณะมุ่งเพื่อประโยชน์ทางการค้ามากกว่าประโยชน์ทางการศึกษาอย่างแท้จริง มีการโฆษณาชักชวนให้มีการกวดวิชาที่เกินความเป็นจริง มีการหลอกลวงและเสาะหาวิธีการที่จะให้เด็กเรียนกวดวิชาด้วยประการต่างๆ เป็นผลให้สถานที่เรียนแออัดยัดเยียด และไม่มีบรรยากาศทางวิชาการ โดยที่ระบบและวิธีการสอบคัดเลือกในปัจจุบัน มีผลให้เกิดการค้ำหาประโยชน์จากการศึกษาและการจัดการศึกษาเพื่อการค้ามากขึ้น เช่น การแข่งขันกันจัดทำเฉลย เก็งข้อสอบ ตลอดจนการจัดทำคู่มือต่างๆ จึงก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจแก่ผู้ปกครอง รวมทั้งทำให้เด็กและครอบครัวต้องหมกมุ่นอยู่กับความเพียรพยายามที่จะให้เด็กศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาศึกษาเล่าเรียนหนักเกินความจำเป็นอีกด้วย นอกจากนี้ ความนิยมในเรื่องการกวดวิชา ยังมีผลกระทบต่อระบบการเรียนการสอนของครูและนักเรียนในโรงเรียน ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนในหลักสูตรน้อยลง แต่จะฝักใฝ่ในเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเท่านั้น ซึ่งจะพบได้ชัดเจนโดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปีสุดท้ายหรือเทอมสุดท้าย (ประยูรศรีประสาธน์ และวิไล ชุมแสง,2526)

เมื่อพิจารณาระบบ “ กวดวิชา “ พบว่ามีผลดีก็แต่เฉพาะตัวของผู้ที่กวดวิชา และผู้ที่มีอาชีพในการกวดวิชา ซึ่งผลดีดังกล่าวเป็นผลจากการเปิดช่องของระบบการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งช่องว่างทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอยู่มากในสังคม และข้อนี้เองเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ ระบบ “ กวดวิชา ” ทั้งระบบเจริญรุ่งเรืองต่อไปและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวออกมาเป็นรูปแบบเปิดเผยมากขึ้นทุกที นอกจากผลดีส่วนบุคคลที่กล่าวแล้ว ระบบกวดวิชา ย่อมส่งผลเสียต่อสังคมโดยรวมทั้งสิ้น ซึ่งพิจารณาเป็นประเด็นย่อยได้ 4 ประเด็น (อภิชัย พันธุเสน,2530) ดังนี้ คือ

1) ระบบกววิชามีส่วนเสริมให้ความแตกต่างทางฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีมากอยู่แล้วขยายกว้างขวางมากขึ้น เพราะการกววิชาเป็นผลดีต่อการแข่งขันสำหรับผู้ที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันอยู่แล้ว

2) ระบบกววิชา ตั้งแต่ระดับก่อนอนุบาล อนุบาลและสูงขึ้น มีผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวและความสุขที่เกิดจากความอบอุ่นของครอบครัวดังเช่นเคยมีในอดีต การกววิชาจะสร้างความเป็นกลไกในตัวมนุษย์มากขึ้น ในลักษณะเป็นหน้าที่เหมือนหุ่นยนต์ และมีส่วนผลักดันให้สังคมมนุษย์มีแนวโน้มในลักษณะแบ่งงานแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจนตามสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเหมือนเช่นสังคมผึ้ง การกล่าวเช่นนี้อาจจะมองภาพไปไกลเกินความเป็นจริงในขณะนี้ แต่เป็นแนวโน้มที่สามารถจะเห็นได้อย่างชัดเจน

3) เป็นการลดคุณค่าของการศึกษาในความหมายของการค้นคว้าหาความรู้ให้มีความรู้จริง และขยายขอบข่ายพรมแดนของความรู้ออกไป ระบบกววิชาเป็นเพียงระบบ “เทียบความรู้” เป็นระบบที่ทำลายแรงจูงใจที่จะศึกษาหาความรู้ใหม่ให้แตกฉานออกไปมาก ดังนั้น ยิ่งระบบกววิชามีความสำคัญและมีลักษณะที่เด่นชัดเท่าใด ย่อมเป็นการทำลายคุณค่าของระบบการศึกษาที่แท้จริงมากขึ้นเท่านั้น

4) เป็นการทำลายนวัตกรรมใหม่ๆทางการศึกษา หลังจากการออกหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 มาบังคับใช้ย่อมถือได้ว่า การปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาให้มีลักษณะคล่องตัวและเปิดโอกาสให้มีความคิดริเริ่มในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่รับการศึกษามากยิ่งขึ้นกว่าก่อนมีข้อเสนอของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ.2517 โดยเฉพาะการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเปิดโอกาสให้มีนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ๆได้มาก แต่ระบบกววิชาโดยเน้นวิชาสามัญตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม และมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย โดยลักษณะรูปแบบของข้อสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาในสถาบันศึกษาที่จำกัดรับ โดยมุ่งเน้นเฉพาะวิชาสามัญนั้น ทำให้มีการกวัดขันสอนเฉพาะในวิชาสามัญตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นมา เป็นการทำลายนวัตกรรมใหม่ๆที่เกิดขึ้นในหลักสูตรต่ำกว่าอุดมศึกษา

จากบทวิเคราะห์ของนักวิชาการศึกษา กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนัก
งานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้สรุปประเด็นแยกเป็นข้อดีและข้อเสียของการกวาด
วิชาที่น่าสนใจไว้ ดังนี้ คือ (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์, 2539)

ข้อดีของการกวาดวิชา

- 1) เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้มากขึ้น
- 2) ทำให้นักเรียนเกิดขวัญกำลังใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3) เป็นการส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษา
- 4) เป็นการลดภาระของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน
- 5) ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนต้องการ เลือกผู้สอนได้ตามความสนใจ
- 6) สามารถแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นรายๆ
- 7) เป็นการเปิดโอกาสให้มีการเรียนเพิ่มเติมความรู้ได้ตามความต้องการ
- 8) ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะกับเพื่อนต่างสถาบัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การปรับตัวเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อนๆ

ข้อเสียของการกวาดวิชา

- 1) การกวาดวิชาทำให้รู้แนวข้อสอบ อาจทำให้ความสนใจในหลักสูตรของผู้เรียนน้อยลง
- 2) ทำให้ผู้เรียนหมกมุ่นกับความเพียรพยายามที่จะหาความรู้จนใช้เวลามากเกินไป ความจำเป็น จนบางครั้งเกินความสามารถของร่างกายและจิตใจจะรับได้
- 3) เป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 4) เป็นการสร้างลักษณะนิสัยการแข่งขันให้กับผู้เรียนมากเกินไป อันจะนำไปสู่ความเห็นแก่ตัว
- 5) บางครั้งทำให้ผู้เรียนไม่สนใจการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ จะไปสนใจเฉพาะวิชาที่นำไปใช้ในการสอบคัดเลือก ซึ่งไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอนคือ ศึกษาสภาพและปัญหา การกวดวิชาในประเทศไทยและต่างประเทศจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถาม เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการกวดวิชา สํารวจสภาพการกวดวิชา และ วิเคราะห์ ข้อมูล โดยรายละเอียดแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

1. ศึกษาสภาพและปัญหาการกวดวิชาในประเทศไทยและต่างประเทศจาก เอกสารที่เกี่ยวข้อง

โดยศึกษาครอบคลุมในเรื่อง ความเป็นมาของการกวดวิชา ความหมายและ ขอบเขต กลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการกวดวิชา ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา การ กวดวิชาในรูปแบบของเว็บไซต์ เหตุผลของการกวดวิชา การบริการการกวดวิชา ปริมาณและค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา เวลาที่ใช้ในการกวดวิชา และผลของการกวดวิชา แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ บทความ รายงานการวิจัยเรื่องการกวดวิชาทั้งใน และต่างประเทศ และข้อมูลจากการสืบค้นในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำการแยก ประเภทจัดกลุ่มข้อมูล และทำการเรียบเรียงใหม่เพื่อให้ได้เนื้อหาครบถ้วนตามต้องการ

2. สร้างแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการกวดวิชา ประกอบ ด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนแรก เป็นการร่างแบบสอบถามเพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไป และ ข้อมูลการกวดวิชาที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อสรุปภาพรวมของการกวดวิชาจากกลุ่ม ตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยรายละเอียดในแบบสอบถามจะมุ่งสำรวจข้อมูลและความคิด เห็นเกี่ยวกับการกวดวิชาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนที่สอง นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มี ลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องด้านภาษา รูปแบบ ความ สอดคล้องของคำถามและความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ทดลองใช้ แบบสอบถามกับนักเรียนของโรงเรียนวัดหัวลำโพงและนักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จากนั้นจึงทำการปรับแบบสอบถามให้เหมาะสม

และสามารถสื่อความเข้าใจได้ตามต้องการเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ทั้งนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำแนกออกเป็น 8 ฉบับและมีรายละเอียดคือ

1) แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาในสมัยที่ผู้เรียนเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ ประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชาและเหตุผล
- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เฉพาะภาคการศึกษาแรกของปีการศึกษา ได้แก่ ประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชาพร้อมเหตุผล และรูปแบบการเรียนรู้กวดวิชา ได้แก่ ลักษณะการเรียนรู้กวดวิชา วิชาที่เรียน ค่าใช้จ่าย ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้กวดวิชา เวลาที่เรียน ประโยชน์ที่ได้จากการกวดวิชา ความแตกต่างระหว่างการเรียนในชั้นเรียนกับการกวดวิชา รวมทั้งวิธีการลดการกวดวิชาและข้อเสนอแนะ

2) แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เฉพาะในภาคการศึกษาแรกของปีการศึกษา โดยมีรายละเอียดเหมือนแบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชา

3) แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เฉพาะในภาคการศึกษาแรกของปีการศึกษา โดยมีรายละเอียดเหมือนแบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชา

4) แบบสอบถามสำหรับนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตลอดทั้งปีการศึกษา ได้แก่ ภาคการศึกษาแรก ปิดภาคการศึกษาแรก ภาคการศึกษาที่สอง และปิดภาคการศึกษาที่สอง ของปีการศึกษา โดยมีรายละเอียดเหมือนแบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชา

5) แบบสอบถามสำหรับครู

- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาของนักเรียนในความดูแล ได้แก่ ปริมาณการกวดวิชา ความจำเป็น เหตุผล ประโยชน์และผลกระทบจากการกวดวิชา รวมทั้งการลดการกวดวิชาและข้อเสนอแนะ

6) แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง

- สอบถามสภาพการเรียนรู้กวดวิชาของนักเรียนในปกครอง ได้แก่ จำนวนนักเรียนใน ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา เหตุผลและประโยชน์ของการกวดวิชา เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา ปัญหาที่พบจากการกวดวิชา ความจำเป็นและปริมาณการกวดวิชา รวมทั้งการลดการกวดวิชาและข้อเสนอแนะ

7) แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน

- สอบถามถึงการกวดวิชาที่โรงเรียนจัดขึ้นและค่าใช้จ่าย ปริมาณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในโรงเรียนที่กวดวิชา ปริมาณครูในโรงเรียนที่สอนกวดวิชา รวมทั้งการลดการกวดวิชาและ ข้อเสนอแนะ

8) แบบสอบถามสำหรับโรงเรียนกวดวิชา

- สอบถามถึงลักษณะการกวดวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ การกวดวิชา เนื้อหาเสริมจากในชั้นเรียนและการกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเกี่ยวกับจำนวนคอร์สที่เปิดสอนต่อปี จำนวนนักเรียน โดยเฉลี่ยต่อคอร์สและค่าใช้จ่ายต่อคอร์สโดยประมาณ รวมทั้งเหตุผลการกวดวิชา ประโยชน์ ผลกระทบของการกวดวิชา การลดการกวดวิชา ผลกระทบของการกวดวิชา แนวโน้มการปรับตัวของโรงเรียนกวดวิชาที่เนื่องมาจากการปฏิรูปการศึกษาและข้อเสนอแนะ

3. สํารวจสภาพการกวดวิชาของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดใน 4 จังหวัด ทั้ง 8 กลุ่มดังกล่าว โดยการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น เก็บข้อมูลในกรุงเทพฯและต่างจังหวัดโดยผู้ประสานผ่านในท้องถิ่นที่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

4. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปภาพรวมของการกวดวิชา

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้
- นับความถี่ หรือ หาค่าร้อยละ กรณีที่ข้อมูลเป็นแบบจัดประเภท (Categorical data) หรือแบบปลายเปิดที่สามารถจัดเป็นประเภท และหาความถี่ได้
- วิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ระหว่างประเด็นการกวาดวิชา กับระดับชั้น เช่น ระดับอาชีพของบิดา ระดับผลการเรียน และ ลักษณะของสถานศึกษาที่แตกต่างกันในเรื่องการเป็นสถานศึกษา เขตเมือง และนอกเมือง
- กรณีข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ทำการตรวจให้คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

- วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนุมานโดยใช้ค่าสถิติ t , F และ ไคสแควร์ (Chisquare) ในประเด็น เหตุผลของการกวาดวิชา ประโยชน์ที่ได้รับจากการกวาดวิชา ปัญหาที่พบจากการกวาดวิชา และ ผลกระทบจากการกวาดวิชา โปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ โปรแกรม SPSS for Window version 10.01

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้มีอยู่ 2 เรื่อง คือ 1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและ 2) สภาพการณ์ของการกวดวิชา ดังต่อไปนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นมีจำนวน 3,353 คน แยกออกได้เป็น 8 กลุ่มคือ (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (4) นิสิต นักศึกษาปีที่ 1 (5) ผู้บริหารโรงเรียน (6) ครูชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (7) ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ (8) ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา ดังมีรายละเอียดของแต่ละกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามในตารางข้างล่างนี้

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 และ นิสิต นักศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามจากนักเรียน นิสิตนักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 1,236 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และเป็นหญิงจำนวน 1,549 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 โดยมีสัดส่วนของเพศชาย ต่อ หญิง ดังนี้ 43.4 : 56.6, 46.2:53.8, 41.1:58.9 และ 46.3:53.7 ตามลำดับ

อายุ

อายุเฉลี่ยของนักเรียน นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามคือ 16.9 ปี (S.D. 1.29) โดยมีช่วงอายุ 14-22 ปี

ตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนส่ง แบบสอบถาม (ฉบับ)	จำนวนที่รับคืน		
		คน	ร้อยละที่ ตอบกลับ	ร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	950*	790	83.2	23.6
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	1,050**	798	76.0	23.8
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	800	579	72.4	17.3
นิสิตนักศึกษาปี 1	800	618	77.3	18.4
ผู้บริหาร โรงเรียน	310	126	40.6	3.8
ครู	240	158	65.8	4.7
ผู้ปกครอง	400	207	51.8	6.2
โรงเรียนกวดวิชา	481	77	16.0	2.3
รวม	5,031	3,353	66.6	100.0

* จำนวน นร.ชั้น ม.4 ในโรงเรียนปกติ 800 ฉบับ และ จำนวน นร.ใน รร.กวดวิชา 150 ฉบับ

** จำนวน นร.ชั้น ม.5 ในโรงเรียนปกติ 800 ฉบับ และ จำนวน นร.ใน รร.กวดวิชา 250 ฉบับ

เกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อจบการศึกษา ในปีการศึกษา 2543 ของนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามนั้น ส่วนใหญ่จะมีเกรดเฉลี่ยในช่วง 2.00-2.50 คิดเป็น ร้อยละ 25.9 มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.51-3.00 ร้อยละ 23.5 มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.01-3.50 ร้อยละ 21.1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.51-4.00 ร้อยละ 20.8 และ มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 8.5

ตารางที่ 12 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

แผนการเรียน	ม.4		ม.5		ม.6		ปี1		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เพศ									2,785	100
ชาย	343	43.4	369	46.2	238	41.1	286	46.3	1,236	44.4
หญิง	447	56.6	429	53.8	341	58.9	332	53.7	1,549	55.6
อายุ (ปี)	อายุเฉลี่ยของนักเรียน นิสิตนักศึกษา 16.9 ปี (S.D. 1.29)								2,785	100
14	8	1.0	-	-	-	-	-	-	8	0.3
15	396	50.1	18	2.3	1	0.2	-	-	415	14.9
16	367	46.5	337	42.2	12	2.1	1	0.2	717	25.7
17	16	2.0	395	49.5	252	43.5	29	4.7	692	24.8
18	3	4.0	47	5.9	293	50.6	308	49.9	651	23.4
19	-	-	1	0.1	18	3.1	232	37.6	251	9.0
20	-	-	-	-	3	0.5	38	6.2	41	1.5
21 - 22	-	-	-	-	-	-	9	1.4	9	0.3
									2,785	100.0
เกรดเฉลี่ยสะสม										
- ต่ำกว่า 2.00	61	7.7	95	11.9	70	12.1	12	1.9	238	8.5
-2.00 – 2.50	198	25.1	231	28.9	199	34.4	94	15.2	722	25.9
-2.51 – 3.00	151	19.1	207	25.9	122	21.1	175	28.4	655	23.5
-3.01 – 3.50	152	19.2	137	17.2	104	18.0	195	31.6	588	21.1
-3.51 – 4.00	228	28.9	128	16.0	83	14.3	141	22.9	580	20.8

โรงเรียน แผนการเรียน และคณะที่ศึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดนั้น เป็นนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียน วิทย์-คณิต จำนวน 1,422 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 แผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ 567 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 แผนการเรียนศิลป์ภาษา จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และ แผนการเรียนสายศิลปะ พาณิชยกรรม และอื่นๆ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ดังตาราง 13 – 14

นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดนั้น เป็นนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย 4 แห่งคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 51 คน ร้อยละ 8.3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 219 คน ร้อยละ 35.4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 198 คน ร้อยละ 32.0 และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 150 คน ร้อยละ 24.3

โดยนิสิตนักศึกษาทั้งหมดนี้เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ ศึกษา ศาสตร์ จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 คณะวิทยาศาสตร์ 153 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 คณะวิศวกรรมศาสตร์ 132 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 คณะวิทยาการจัดการ/บริหารธุรกิจ 63 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 คณะรัฐศาสตร์ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 คณะสังคมศาสตร์ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และ คณะอื่นๆ เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์และคณะทรัพยากรธรรมชาติ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 13 จำนวนกลุ่มนักเรียนตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วิทย์ – คณิต	519	65.7	585	73.3	318	54.9	1422	65.6
ศิลป์คำนวณ	222	28.1	126	15.8	219	37.8	567	26.2
ศิลป์ภาษา	40	5.1	78	9.8	15	2.6	133	6.1
ศิลปะ พาณิชยกรรม และอื่นๆ	9	1.1	9	1.1	27	4.7	45	2.1
รวม	790	100	798	100	579	100	2167	100

ตารางที่ 14 โรงเรียนที่นักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายศึกษา

โรงเรียน	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
สาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น	20	2.5	-	-	19	3.3	39	1.8
สาธิต ม.ดินแดง	13	1.6	18	2.3	16	2.8	47	2.2
แก่นนครวิทยาลัย	20	2.5	20	2.5	20	3.5	60	2.8
ขอนแก่นวิทยาคม	17	2.2	14	1.8	19	3.3	50	2.3
แก่นนคร	16	2.0	20	2.5	18	3.1	54	2.5
กัลยาณวัตร	9	1.1	7	0.9	13	2.2	29	1.3
น้ำพองศึกษา	10	1.3	7	0.9	10	1.7	27	1.2
ขอนแก่นพัฒนศึกษา	8	1.0	10	1.3	9	1.6	27	1.2
ฝางวิทยายน	-	-	9	1.1	10	1.7	19	0.9
มิ่งเมืองขอนแก่น	9	1.1	15	1.9	10	1.7	34	1.6
ท่าพระวิทยายน	9	1.1	10	1.3	9	1.6	28	1.3
นครขอนแก่น	23	2.9	10	1.3	12	2.1	45	2.1
นวมินทรราชูทิศทักษิณ	-	-	10	1.3	7	1.2	17	0.8
รัตภูมิวิทยา	52	6.6	78	9.8	46	7.9	176	8.1
สวนกุหลาบ	73	9.2	70	8.8	-	-	143	6.6
บดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	-	-	-	-	60	10.4	60	2.8
ทวิธาภิเษก	66	8.4	42	5.3	31	5.4	139	6.4
หาดใหญ่วิทยาลัย	98	12.4	94	11.8	74	12.8	266	12.3
สันป่าตอง	49	6.2	10	1.3	49	8.5	108	5.0
ยุพราชวิทยาลัย	100	12.7	39	4.9	98	16.9	237	10.9
ชัยปราการ	38	4.8	30	3.8	49	8.5	117	5.4
ศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่	6	0.8	58	7.3	-	-	64	3.0
โรงเรียนกวศวิชาโน กทม.	144	18.2	227	28.4	-	-	371	17.1
รวม	780	98.7*	798	100.0	579	100.0	2,157	99.5*

*มีนร.บางส่วนไม่ได้ระบุชื่อโรงเรียนที่เรียน

ตารางที่ 15 คณะที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาปี 1

คณะที่ศึกษา	มหาวิทยาลัย									
	ม.ขอนแก่น		จุฬาฯ		ม.เชียงใหม่		ม.สงขลาฯ		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	-	-	56	9.1	49	7.9	27	4.4	132	21.4
วิทยาศาสตร์	-	-	57	9.2	49	7.9	47	7.6	153	24.8
ครุศาสตร์, ศึกษาศาสตร์	51	8.3	60	9.7	48	7.8	-	-	159	25.7
รัฐศาสตร์	-	-	46	7.4	-	-	-	-	46	7.4
วิทยาการจัดการ บริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	63	10.2	63	10.2
แพทยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	6	0.5	6	0.5
เภสัชศาสตร์	-	-	-	-	-	-	2	0.3	2	0.3
พยาบาลศาสตร์	-	-	-	-	-	-	4	0.6	4	0.6
ทรัพยากรธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	4	0.6	4	0.6
สังคมศาสตร์	-	-	-	-	52	8.4	-	-	52	8.4
รวม	51	8.3	219	35.4	198	32.0	150	24.3	618	100

อาชีพบิดามารดาของนักเรียน นิสิตนักศึกษา

โดยส่วนใหญ่แล้ว อาชีพบิดาของนักเรียน นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามนั้น จะประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 34.8 รับราชการ ร้อยละ 26.0 และ อาชีพ เกษตรกรรม หรือประมง ร้อยละ 18.2

สำหรับอาชีพของมารดานั้น โดยส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว เช่นกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 34.5 รับราชการ ร้อยละ 22.3 และ อาชีพรับจ้างหรือเป็นแม่บ้าน ร้อยละ 19.1 ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 อาชีพบิดา และ อาชีพมารดา ของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

แผนการเรียน	ม.4		ม.5		ม.6		ปี1		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
อาชีพบิดา									2,785	100.0
- ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว	255	32.3	280	35.1	197	34.0	236	38.2	968	34.8
- เกษตรกรรม หรือประมง	145	18.4	166	20.8	117	20.2	79	12.8	507	18.2
- รับราชการ	224	28.4	178	22.3	150	25.9	173	28.0	725	26.0
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	3.4	41	5.1	21	3.6	41	6.6	130	4.7
- พนักงานบริษัทเอกชน	48	6.1	47	5.9	33	5.7	38	6.1	166	5.9
- รับจ้าง	91	11.5	86	10.8	61	10.5	51	8.3	289	10.4
อาชีพมารดา									2,785	100
- ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว	263	33.3	280	35.1	204	35.2	213	24.5	960	34.5
- เกษตรกรรม หรือประมง	133	16.8	156	19.5	114	19.7	70	11.3	473	16.9
- รับราชการ	176	22.3	167	20.9	122	21.1	156	25.2	621	22.3
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	1.8	20	2.5	13	2.2	22	2.6	69	2.5
- พนักงานบริษัทเอกชน	38	4.8	30	3.8	23	4.0	40	6.5	131	4.7
- รับจ้าง หรือแม่บ้าน	166	21.0	145	18.2	103	17.8	117	18.9	531	19.1

การกระจายของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตอบแบบสอบถามนั้น เป็นนักเรียนในจังหวัดขอนแก่น 467 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 จังหวัดสงขลา 460 คน ร้อยละ 21.3 จังหวัดเชียงใหม่ 527 คน ร้อยละ 24.3 และ กรุงเทพฯ 342 คน ร้อยละ 15.8 นอกจากนี้แล้ว ยังมีผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ที่เป็นนักเรียนในกรุงเทพฯ จำนวน 224 คน ร้อยละ 10.3 และ เป็นนักเรียนที่เรียนต่างจังหวัดอีก 147 คน ร้อยละ 6.8 ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

จังหวัด	เขตที่ตั้งรร.	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่างใน รร.ปกติ									
ขอนแก่น	ในเมือง	95	12	78	9.8	104	18	277	12.8
	นอกเมือง	69	8.7	61	7.6	60	10.4	190	8.8
	รวม	164	20.7	139	17.4	164	28.4	467	21.6
สงขลา	ในเมือง	98	12.4	104	13	81	14	283	13.1
	นอกเมือง	52	6.6	79	9.9	46	7.9	177	8.2
	รวม	150	19	183	22.9	127	21.9	460	21.3
เชียงใหม่	ในเมือง	100	12.7	39	4.9	98	16.9	237	10.9
	นอกเมือง	93	11.8	98	12.3	99	17.1	290	13.4
	รวม	193	24.5	137	17.2	197	34	527	24.3
กรุงเทพฯ	ในเมือง	73	9.2	70	8.8	59	10.2	202	9.3
	นอกเมือง	66	8.4	42	5.3	32	5.5	140	6.5
	รวม	139	17.6	112	14.1	91	15.7	342	15.8
กลุ่มตัวอย่างในรร.กวดวิชา									
-เป็น นร.ที่ เรียนใน รร.ปกติที่อยู่ในกรุงเทพฯ		79	10	145	18.2	-	-	224	10.3
- เป็น นร.ที่เรียนใน รร.ปกติที่อยู่ต่างจังหวัด		65	8.2	82	10.2	-	-	147	6.8
รวม		790	100	798	100	579	100	2,167	100

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของครู

ครูที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 102 คน ร้อยละ 64.6 และเป็นเพศชาย จำนวน 56 คน ร้อยละ 35.4 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 41.3 ปี (S.D. 8.51) ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 74.7 และ ระดับปริญญาโท ร้อยละ 22.8 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูที่สอนอยู่ในจังหวัดขอนแก่น ร้อยละ 34.2 จังหวัดสงขลา และ เชียงใหม่ ร้อยละ 28.5 เท่ากัน และสอนอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ 8.8

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มครูที่สอนวิชาต่างๆหลากหลาย (14วิชา) โดยเป็นครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมาคือ ครูสอนภาษาอังกฤษ และ ครูสอนวิชาสังคม ร้อยละ 11.3 เท่ากัน ครูที่ตอบแบบสอบถามนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา คิดเป็นร้อยละ 65.8 เป็นครูที่สอนกวดวิชา ร้อยละ 34.2 โดยกลุ่มครูที่สอนกวดวิชานี้ ส่วนใหญ่แล้ว (ร้อยละ 32.7) จะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการสอนกวดวิชา มากกว่าร้อยละ 50 ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ข้อมูลทั่วไปของครูที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		คน	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	56	35.4	
	หญิง	102	64.6	
	รวม	158	100.0	
อายุ (ปี)	อายุเฉลี่ย (S.D.)	41.3 (8.51)		
	ต่ำสุด – สูงสุด	19 – 60		
	ฐานนิยม (Mode)	44		
	มัธยฐาน (Median)	43		
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	1.9	
	ปริญญาตรี	118	74.7	
	ปริญญาโท	36	22.8	
	ปริญญาเอก	1	0.6	
จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน	ขอนแก่น	54	34.2	
	สงขลา	45	28.5	
	เชียงใหม่	45	28.5	
	กรุงเทพฯ	14	8.8	
วิชาที่สอน (n = 151)	คณิตศาสตร์	43	28.5	
	ฟิสิกส์	9	6.0	
	เคมี	8	5.3	
	ชีววิทยา	8	5.3	
	ภาษาอังกฤษ	17	11.3	
	ภาษาไทย	14	9.3	
	สังคม	17	11.3	
	วิทยาศาสตร์	8	5.3	
	หมวดการงานอาชีพ	14	9.3	
	คอมพิวเตอร์	2	1.3	
	ครูสนับสนุนการสอน	3	2.0	
	พลานามัย	พลานามัย	4	2.6
		ภาษาฝรั่งเศส	3	2.0
ศิลปะ		1	.7	
การสอนกวดวิชา หรือสอนพิเศษ	สอน	54	34.2	
	ไม่ได้สอน	104	65.8	
รายได้ที่เพิ่มจากการสอนกวดวิชา หรือ สอนพิเศษ (n = 54 คน)	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10%	11	20.0	
	11 – 20%	7	12.7	
	21 – 30%	10	18.2	
	31 – 40%	1	1.8	
	41 – 50%	8	14.5	
	มากกว่า 50%	18	32.7	

1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง จำนวน 135 คน ร้อยละ 65.2 และเป็นเพศชาย จำนวน 72 คน ร้อยละ 34.8 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 43.62 ปี (S.D. 7.19) ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี คือ ร้อยละ 46.4 และ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 44.0 อาชีพของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ คือ ร้อยละ 32.9 และ ค้าขาย หรือทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 27.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการและคู่สมรส จะอยู่ในช่วงต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด คือ ร้อยละ 37.2 ระดับรายได้รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน ประมาณ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 23.2

1.4 ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง จำนวน 56 คน ร้อยละ 44.4 และเป็นเพศชาย จำนวน 70 คน ร้อยละ 55.6 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 47.5 ปี (S.D. 6.2) ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ร้อยละ 53.2 จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างทำงานอยู่นั้น กระจายอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ 48.4 เชียงใหม่ ร้อยละ 23.0 ขอนแก่น ร้อยละ 19.8 และ สงขลา ร้อยละ 8.7 โดยที่โรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารอยู่นั้น มีจำนวนครูแตกต่างกันจากจำนวนครูต่ำสุด ที่ 10 คน จนถึงมีจำนวนครูสูงสุดคือ 240 คน โดยมีค่าเฉลี่ยของจำนวนครูเท่ากับ 87 คน ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 19 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		คน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	72	34.8
	หญิง	135	65.2
	รวม	207	100.0
อายุ (ปี)	อายุเฉลี่ย (S.D.)	43.62 (7.19)	
	ต่ำสุด – สูงสุด	18 – 65	
	ฐานนิยม (Mode)	45	
	มัชฌิม (Median)	44	
ระดับการศึกษา (n = 207)	ต่ำกว่าปริญญาตรี	96	46.4
	ปริญญาตรี	91	44.0
	ปริญญาโท	5	2.4
	ปริญญาเอก	2	0.9
	อื่นๆ	13	6.3
อาชีพ	ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว	57	27.5
	เกษตรกรหรือประมง	40	19.3
	รับราชการ	68	32.9
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	5.3
	พนักงานบริษัทเอกชน	9	4.3
	รับจ้าง หรือ อื่นๆ	22	10.6
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองและคู่สมรส	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	77	37.2
	10,001-20,000 บาท	48	23.2
	20,001-30,000 บาท	36	17.4
	30,001-40,000 บาท	32	15.5
	40,001-50,000 บาท	8	3.9
	มากกว่า 50,000 บาท	6	2.9

ตารางที่ 20 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		คน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	70	55.6
	หญิง	56	44.4
	รวม	126	100.0
อายุ (ปี)	อายุเฉลี่ย (S.D.)	47.5 (6.2)	
	ต่ำสุด – สูงสุด	26 - 59	
	ฐานนิยม (Mode)	47, 48, 52	
	มัธยฐาน (Median)	48	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	1.6
	ปริญญาตรี	55	43.7
	ปริญญาโท	67	53.2
	ปริญญาเอก	2	1.6
จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน	ขอนแก่น	25	19.8
	สงขลา	11	8.7
	เชียงใหม่	29	23.0
	กรุงเทพฯ	61	48.4
จำนวนครูในโรงเรียน (n = 114)	ค่าเฉลี่ย (S.D.)	87 (52.34)	
	ต่ำสุด – สูงสุด	10 – 240	
	ฐานนิยม (Mode)	117, 125	
	มัธยฐาน (Median)	81	

1.5 ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของโรงเรียนกวดวิชา

ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของโรงเรียนกวดวิชานั้น ผู้ตอบเป็นเพศหญิง จำนวน 39 คน ร้อยละ 50.6 และเป็นเพศชาย จำนวน 38 คน ร้อยละ 49.4 อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 43.03 ปี (S.D. 10.13) ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ร้อยละ 57.1 โรงเรียนกวดวิชาที่ตอบกลับนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 66.2 สำหรับผู้ที่ตอบแบบสอบถามนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นทั้งครูผู้สอนกวดวิชา เป็นเจ้าของ และเป็นผู้บริหาร โรงเรียนด้วย (ร้อยละ 27.4) ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของโรงเรียน
กวควิชา

ข้อมูลทั่วไป		คน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	38	49.4
	หญิง	39	50.6
	รวม	77	100.0
อายุ (ปี)	อายุเฉลี่ย (S.D.)	43.03 (10.13)	
	ต่ำสุด – สูงสุด	23 – 78	
	ฐานนิยม (Mode)	43	
	มัธยฐาน (Median)	43	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	1.3
	ปริญญาตรี	44	57.1
	ปริญญาโท	29	37.7
	ปริญญาเอก	3	3.9
จังหวัดที่ตั้งโรงเรียนกวควิชา	ขอนแก่น	8	10.4
	สงขลา	4	5.2
	เชียงใหม่	14	18.2
	กรุงเทพฯ	51	66.2
ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบในโรงเรียน (n = 73 คน)	ครูผู้สอน	5	6.8
	ผู้บริหาร	18	24.7
	เจ้าของ	11	15.1
	ครูผู้สอนและผู้บริหาร	4	5.5
	ครูผู้สอนและเจ้าของ	1	1.4
	ผู้บริหารและเจ้าของ	14	19.2
	ครูผู้สอน ผู้บริหารและเจ้าของ	20	27.4

2. สภาพการณ์ของการกวดวิชา

ในส่วนของสภาพการณ์การกวดวิชานี้ จะแบ่งออกเป็น 5 เรื่องใหญ่ คือ ลักษณะ และรูปแบบการกวดวิชา จุดมุ่งหมายและประโยชน์จากการกวดวิชา ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา ปัญหาจากการกวดวิชา และข้อเสนอแนะเพื่อลดการกวดวิชา

2.1 ลักษณะ และรูปแบบการเรียนกวดวิชา

2.1.1 ปริมาณการกวดวิชา

การเรียนกวดวิชาในอดีตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ นักศึกษาปี 1 นั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการเรียนกวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 53.4 ในขณะที่นักศึกษาปี 1 นั้น มีการเรียนกวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึง ร้อยละ 70.4

เมื่อพิจารณาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยไม่รวม ข้อมูลที่ได้จากนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชา พบว่า ในภาพรวมแล้ว นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการกวดวิชาประมาณ ร้อยละ 54.3 โดยจะมีอัตราการกวดวิชาเพิ่มขึ้นในชั้นเรียนที่สูงขึ้น คือ ร้อยละ 50.2 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 54.5 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ร้อยละ 58.7 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมข้อมูลจากนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้วย จะพบว่าอัตราการกวดวิชาเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 62.1 ดังรายละเอียดในตารางที่ 22 – 24

ตารางที่ 22 การกวดวิชาในอดีตขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของนักเรียนชั้น ม.4 หรือ ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.6 ของนักศึกษาปี 1

รายการ	ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3ของ นร.ม.4		ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.6 ของ นศ.ปี1		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กวดวิชา	422	53.4	435	70.4	857	60.9
ไม่กวดวิชา	368	46.6	183	29.6	551	39.1
รวม	790	100.0	618	100.0	1,408	100.0

ตารางที่ 23 ข้อมูลการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

รายการ	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เรียนกวดวิชา	324	50.2	311	54.5	340	58.7	975	54.3
ไม่เรียนกวดวิชา	322	49.8	260	45.5	239	41.3	821	45.7
รวม	646	100.0	571	100.0	579	100.0	1,796	100.0

ตารางที่ 24 ข้อมูลการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

รายการ	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เรียนกวดวิชา	468	59.2	538	67.4	340	58.7	1,346	62.1
ไม่เรียนกวดวิชา	322	40.8	260	32.6	239	41.3	821	37.9
รวม	790	100.0	798	100.0	579	100.0	2,167	100.0

2.1.2 ความแตกต่างในการกวดวิชา

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกระดับที่มีการกวดวิชา เป็นนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียน วิทย์ – คณิต มากที่สุดคือ ร้อยละ 76.1 ร้อยละ 83.6 และร้อยละ 60.8 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ข้อมูลการเรียนกวดวิชา จำแนกตามแผนการเรียน (แสดงจำนวน และ ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

แผนการเรียน	ม.4 (468คน)		ม.5 (538 คน)		ม.6 (340 คน)		ทั้งหมด (1,346 คน)	
	คน	ร้อยละ	คน	คน	ร้อยละ	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วิทย์ – คณิต	356	76.1	450	83.6	207	60.8	1,013	75.3
ศิลป์คำนวณ	101	21.6	70	13.0	108	31.8	279	20.7
ศิลป์ภาษา	9	1.9	18	3.3	5	1.5	32	2.4
ศิลป์ พาณิชยกรรม และอื่นๆ	2	0.4	-	-	20	5.9	22	1.6
รวม	468	100.0	538	100.0	340	100.0	1,346	100.0

ส่วนใหญ่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กววิชาทั้งในอดีต และ ปัจจุบัน เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยในช่วง 3.51 – 4.00 (ร้อยละ 71.9 และ ร้อยละ 83.8 ตามลำดับ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่กววิชานั้น ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00 เช่นกัน (ร้อยละ 95.3 และ ร้อยละ 73.5 ตามลำดับ) ใน ส่วนของนักศึกษาปี 1 ที่มีการกววิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยในช่วง 3.01 – 3.50 (ร้อยละ 76.9) ดัง รายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ข้อมูลการเรียนกวดวิชา จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

รายการ	ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของ นร.ม.4		ม.4		ม.5		ม.6		ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.6 ของนศ.ปี 1		รวม	
	กวดวิชา (n=422)	ไม่กวดวิชา (n=368)	กวดวิชา (n=468)	ไม่กวดวิชา (n=322)	กวดวิชา (n=538)	ไม่กวดวิชา (n=260)	กวดวิชา (n=340)	ไม่กวดวิชา (n=239)	กวดวิชา (n=435)	ไม่กวดวิชา (n=183)	กวดวิชา (n=2203)	ไม่กวดวิชา (n=1372)
<u>ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 2.00</u>												
คน	4	57	10	51	32	63	29	41	2	10	77	222
ร้อยละ	6.6	93.4	16.4	83.6	33.7	66.3	41.4	58.6	16.7	83.3	25.8	74.2
<u>2.01 – 2.50</u>												
คน	76	122	78	120	133	98	97	102	55	39	439	481
ร้อยละ	38.4	61.6	39.4	60.6	57.6	42.4	48.7	51.3	58.5	41.5	47.7	52.3
<u>2.51 – 3.00</u>												
คน	87	64	88	63	136	71	79	43	125	50	515	291
ร้อยละ	57.6	42.4	58.3	41.7	65.7	34.3	64.8	35.2	71.4	28.6	63.9	36.1
<u>3.01 – 3.50</u>												
คน	91	61	101	51	115	22	73	31	150	45	530	210
ร้อยละ	59.9	40.1	66.4	33.6	83.9	16.1	70.2	29.8	76.9	23.1	71.6	28.4
<u>3.51 – 4.00</u>												
คน	164	64	191	37	122	6	61	22	102	39	640	168
ร้อยละ	71.9	28.1	83.8	16.2	95.3	4.7	73.5	26.5	72.3	27.7	79.2	20.8

เมื่อพิจารณาการกวาดวิชาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียนแล้ว พบว่า นักเรียนทุกระดับชั้นที่เรียนในโรงเรียนเขตเมือง จะมีสัดส่วนของการกวาดวิชาสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนนอกเมือง โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของโรงเรียนเขตในเมืองของสงขลา มีสัดส่วนของการกวาดวิชาสูงสุด คือ ร้อยละ 19.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มจากโรงเรียนกวาดวิชา แต่ได้ระบุว่า โรงเรียนปกติที่เรียนอยู่นั้น ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ มีสัดส่วนของการกวาดวิชาสูงสุดในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ ร้อยละ 16.9 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเขตสงขลาในเมืองมีสัดส่วนของการกวาดวิชาสูงสุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คือ ร้อยละ 17.3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเขตเชียงใหม่ในเมือง มีสัดส่วนของการกวาดวิชาสูงสุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ ร้อยละ 25.6

นักเรียนทุกระดับในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเขตเชียงใหม่ในเมือง มีสัดส่วนของการไม่กวาดวิชาสูงกว่านักเรียนระดับเดียวกันที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเขตอื่นๆ คือ ร้อยละ 21.7 ร้อยละ 20.8 ร้อยละ 32.7 และ ร้อยละ 33.5 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ของนักเรียนที่เรียนกวาดวิชาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขณะศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปัจจุบัน มีบิดาประกอบอาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ ร้อยละ 38.6 และ ร้อยละ 38.2 ตามลำดับ ในขณะที่ส่วนใหญ่ของนักเรียนที่กวาดวิชาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และของนักศึกษาปี 1 ขณะศึกษาอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย คือ ร้อยละ 42.6 ร้อยละ 35.6 และ ร้อยละ 40.2 ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่กวาดวิชาในเกือบทุกระดับชั้นนั้น มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร คือ ร้อยละ 31.8 ร้อยละ 33.9 ร้อยละ 48.5 และ ร้อยละ 33.1 ตามลำดับยกเว้นนักศึกษาปี 1 ที่ไม่กวาดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 33.3 ดังรายละเอียดในตาราง 28

ตารางที่ 27 ข้อมูลการเรียนรู้กวดวิชาจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

รายการ	ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของ นร. ม.4		ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	กวดวิชา (n = 422)	ไม่กวดวิชา (n = 368)	กวดวิชา (n = 468)	ไม่กวดวิชา (n = 322)	กวดวิชา (n = 538)	ไม่กวดวิชา (n = 260)	กวดวิชา (n = 340)	ไม่กวดวิชา (n = 239)	กวดวิชา (n = 1768)	ไม่กวดวิชา (n = 1189)
ขอนแก่น ในเมือง										
คน	73	22	75	20	59	19	86	18	293	79
ร้อยละ	76.8	23.2	78.9	21.1	75.6	24.4	82.7	17.3	78.8	21.2
ขอนแก่น นอกเมือง										
คน	14	55	15	54	19	42	30	30	78	181
ร้อยละ	20.3	79.7	21.7	78.3	31.1	68.9	50.0	50.0	30.1	69.9
สงขลา ในเมือง										
คน	81	17	77	21	93	11	64	17	315	66
ร้อยละ	82.7	17.3	78.6	21.4	89.4	10.6	79.0	21.0	82.7	17.3
สงขลา นอกเมือง										
คน	8	44	11	41	24	55	3	43	46	183
ร้อยละ	15.4	84.6	21.2	78.8	30.4	69.6	6.5	93.5	20.1	79.9
เชียงใหม่ ในเมือง										
คน	70	30	69	31	25	14	87	11	251	86
ร้อยละ	70.0	30.0	69.0	31.0	64.1	35.9	88.8	11.2	74.5	25.5

ตารางที่ 27 ข้อมูลการเรียนรู้กวดวิชาจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน (ต่อ)

รายการ	ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของ นร.ม.4		ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	กวดวิชา (n = 422)	ไม่กวดวิชา (n = 368)	กวดวิชา (n = 468)	ไม่กวดวิชา (n = 322)	กวดวิชา (n = 538)	ไม่กวดวิชา (n = 260)	กวดวิชา (n = 340)	ไม่กวดวิชา (n = 239)	กวดวิชา (n = 1768)	ไม่กวดวิชา (n = 1189)
เชียงใหม่ นอกเมือง										
คน	13	80	26	67	13	85	19	80	71	312
ร้อยละ	14.0	86.0	28.0	72.0	13.3	86.7	19.2	80.8	18.5	81.5
กรุงเทพฯ ในเมือง										
คน	48	25	43	30	67	3	46	13	204	71
ร้อยละ	65.8	34.2	58.9	41.1	95.7	4.3	78.0	22.0	74.2	25.8
กรุงเทพฯ นอกเมือง										
คน	12	54	8	58	11	31	5	27	36	170
ร้อยละ	18.2	81.8	12.1	87.9	26.2	73.8	15.6	84.4	17.5	82.5
กรณีเป็นข้อมูลจากกลุ่มนักเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา	103	41	144	-	227	-	-	-	474	41
เป็นนร.ที่เรียน รร.ปกติใน กทม.										
คน	58	21	79	-	145	-	-	-	282	21
ร้อยละ	56.3	51.2	54.9	-	63.9	-	-	-	59.5	51.2
เป็นนร.ที่เรียน รร.ปกติในต่างจังหวัด										
คน	45	20	65	-	82	-	-	-	192	20
ร้อยละ	43.7	48.8	45.1	-	36.1	-	-	-	40.5	48.8

ตารางที่ 28 ข้อมูลการกวาดวิชา จำแนกตามอาชีพบิดา

อาชีพบิดา	ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของ นร.ม.4		ม.4		ม.5		ม.6		ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.6 ของนศ.ปี 1		รวม	
	กวาดวิชา (n = 422)	ไม่กวาดวิชา (n = 368)	กวาดวิชา (n = 468)	ไม่กวาดวิชา (n = 322)	กวาดวิชา (n = 538)	ไม่กวาดวิชา (n = 260)	กวาดวิชา (n = 340)	ไม่กวาดวิชา (n = 239)	กวาดวิชา (n = 435)	ไม่กวาดวิชา (n = 183)	กวาดวิชา (n = 2203)	ไม่กวาดวิชา (n = 1372)
ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว												
คน	151	104	170	85	229	51	121	76	175	61	846	377
ร้อยละ	59.2	40.8	66.7	33.3	81.8	18.2	61.4	38.6	74.2	25.8	69.2	30.8
เกษตรกร หรือประมง												
คน	28	117	36	109	40	126	38	79	42	37	184	468
ร้อยละ	19.3	80.7	24.8	75.2	24.1	75.9	32.5	67.5	53.2	46.8	28.2	71.8
รับราชการ												
คน	163	61	179	45	155	23	112	38	124	49	733	216
ร้อยละ	72.8	27.2	79.9	20.1	87.1	12.9	74.7	25.3	71.7	28.3	77.2	22.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ												
คน	23	4	17	10	35	6	15	6	25	16	115	42
ร้อยละ	85.2	14.8	63.0	37.0	85.4	14.6	71.4	28.6	61.0	39.0	73.2	26.8
พนักงานบริษัทเอกชน												
คน	24	24	30	18	42	5	22	11	35	3	153	61
ร้อยละ	50.0	50.0	62.5	37.5	89.4	10.6	66.7	33.3	92.1	7.9	71.5	28.5
รับจ้าง												
คน	33	58	36	55	37	49	32	29	34	17	172	208
ร้อยละ	36.3	63.7	39.6	60.4	43.0	57.0	52.5	47.5	66.7	33.3	45.3	54.7

2.1.3 ลักษณะการเรียนกวดวิชา

ประเภทของการเรียนกวดวิชา

ส่วนใหญ่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในปัจจุบันที่กวดวิชานั้น จะเรียนกับโรงเรียนกวดวิชาเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.7 ร้อยละ 74.9 และร้อยละ 80.0 ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มที่เรียนกวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชานั้น มีไม่ถึงครึ่งหนึ่งของนักเรียนที่กวดวิชาในทุกระดับ (ร้อยละ 38.6 ร้อยละ 32.8 และร้อยละ 26.5 ตามลำดับ) นักเรียนกลุ่มนี้ จะเรียนกับครูในโรงเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 21.9 ร้อยละ 16.1 และ ร้อยละ 15.9 ตามลำดับ) ในขณะที่เดียวกัน จะมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งที่เรียนกวดวิชาทั้งที่โรงเรียนกวดวิชา และ เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา (ร้อยละ 16.4 ร้อยละ 17.0 และ ร้อยละ 26.5 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว จะมีนักเรียนประมาณร้อยละ 73.9 ของนักเรียนที่กวดวิชาทั้งหมด เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 36.7 ของนักเรียนที่กวดวิชาทั้งหมดเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา และมีร้อยละ 20.1 ของนักเรียนที่กวดวิชาทั้งหมดที่เรียนทั้งจากโรงเรียนกวดวิชา และเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา ดังรายละเอียดในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 จำนวนนักเรียน และร้อยละของ นร.ที่กวดวิชาในแต่ละ

ระดับ โดยจำแนกตามลักษณะการเรียนกวดวิชาของนักเรียน

รายการ	ม.4 (n=324)		ม.5 (n=311)		ม.6 (n=340)		รวม (นร.ชั้น ม.4-6 ที่กวดวิชาทั้งหมดมี 975 คน)	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. เรียนกับ รร.กวดวิชา	216	66.7	233	74.9	272	80.0	721	73.9
2. กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา และที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	53	16.4	53	17.0	90	26.5	196	20.1
3. กวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	125	38.6	102	32.8	131	38.5	358	36.7
3.1 เรียนกับโครงการที่ รร.จัดให้	15	4.6	24	7.7	36	10.6	75	7.7
3.2 เรียนกับครูในโรงเรียน	71	21.9	50	16.1	54	15.9	175	17.9
3.3 เรียนในสถานที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน	25	7.7	16	5.1	21	6.2	62	6.4

วิชาที่เรียนกวดวิชา

สำหรับวิชาที่มีผู้เรียนจากมากไปน้อยนั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกระดับ ไม่ว่าจะเรียนกวดวิชาจากโรงเรียนกวดวิชา หรือเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชานั้น จะเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากเป็นอันดับที่หนึ่ง สำหรับรายวิชาอื่นๆอีก 6 รายวิชานั้น คือ ฟิสิกส์ เคมี ภาษาอังกฤษ ชีววิทยา สังคม และภาษาไทยนั้น จะมีการสลับลำดับกันบ้าง ดังรายละเอียดในตารางที่ 30

สำหรับจำนวนวิชาที่นักเรียนเรียนกวดวิชานั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 5 ที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่จะเรียน 3 วิชา กรณีที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชา และเรียนเพียง 1 วิชากรณีที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น ส่วนใหญ่จะเรียน 4 วิชากรณีที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชา และเรียนเพียง 1 วิชา กรณีที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา ดังรายละเอียดในตารางที่ 31

เวลาที่ใช้ในการเรียนกวดวิชา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่เรียนกวดวิชา ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเรียนกวดวิชาประมาณ สัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง (ร้อยละ 42.3 ร้อยละ 42.6 และ ร้อยละ 35.8 ตามลำดับ) ซึ่งมีความสอดคล้องกับนักศึกษาปี 1 ที่ส่วนใหญ่จะใช้เวลากวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมงเช่นกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 32

ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา กับการเรียนในชั้นเรียนปกติ

นักเรียนที่กวดวิชาส่วนใหญ่ในทุกระดับชั้น ต่างมีความเห็นว่า การเรียนกวดวิชานั้น อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก และไม่น่าเบื่อ (ร้อยละ 75.4 ร้อยละ 76.0 และ ร้อยละ 42.3 ตามลำดับ) ดังรายละเอียดในตารางที่ 33

ตารางที่ 30 ลำดับวิชาที่มีผู้เรียนจากมากไปน้อย

ลำดับ ที่	ม.4		ม.5		ม.6	
	เรียนจากโรง เรียนกว วิชา	เรียนจากที่อื่น ซึ่งไม่ใช่โรง เรียนกววิชา	เรียนจากโรง เรียนกววิชา	เรียนจากที่อื่น ซึ่งไม่ใช่โรง เรียนกววิชา	เรียนจากโรง เรียนกว วิชา	เรียนจากที่อื่น ซึ่งไม่ใช่โรง เรียนกววิชา
1	คณิตศาสตร์	คณิตศาสตร์	คณิตศาสตร์	คณิตศาสตร์	คณิตศาสตร์	คณิตศาสตร์
2	ฟิสิกส์	ฟิสิกส์	เคมี	ฟิสิกส์	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ
3	เคมี	เคมี	ฟิสิกส์	ภาษาอังกฤษ	ฟิสิกส์	สังคม
4	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ	เคมี	เคมี	ภาษาไทย
5	ชีววิทยา	ชีววิทยา	ชีววิทยา	ชีววิทยา	ภาษาไทย	ฟิสิกส์
6	สังคม	ภาษาไทย	ภาษาไทย	สังคม	สังคม	เคมี
7	ภาษาไทย	สังคม	สังคม	ภาษาไทย	ชีววิทยา	ชีววิทยา

ตารางที่ 31 จำนวนวิชาที่เรียนกวดวิชา

ม.4 (นักเรียน ม.4 ที่เรียนกวดวิชา 468 คน)				ม.5 (นักเรียน ม.5 ที่เรียนกวดวิชา 538 คน)				ม.6 (นักเรียน ม.6 ที่เรียนกวดวิชา 340 คน)			
กรณีเรียนใน รร.กวดวิชา		กรณีเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่รร. กวดวิชา		กรณีเรียนใน รร.กวดวิชา		กรณีเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่รร. กวดวิชา		กรณีเรียนใน รร.กวดวิชา		กรณีเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่รร. กวดวิชา	
จำนวน วิชา	ร้อยละของ นร. ที่กวดวิชา	จำนวนวิชา	ร้อยละของ นร.ที่ กวดวิชา	จำนวนวิชา	ร้อยละของ นร. ที่กวดวิชา	จำนวนวิชา	ร้อยละของ นร. ที่กวดวิชา	จำนวน วิชา	ร้อยละของ นร. ที่กวดวิชา	จำนวน วิชา	ร้อยละของ นร. ที่กวดวิชา
1	16.5	1	16.5	1	13.9	1	14.7	1	17.9	1	12.6
2	21.2	2	5.8	2	21.0	2	5.8	2	17.4	2	11.2
3	24.4	3	5.8	3	29.9	3	3.3	3	16.5	3	5.9
4	12.8	4	3.4	4	17.8	4	1.5	4	27.9	4	4.7
-	-	5	0.2	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 32 เวลาที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่กวดวิชาแต่ละชั้น (แสดงจำนวน และร้อยละของ นร.ที่กวดวิชาในแต่ละระดับ)

เวลาที่ใช้ในการเรียนกวด วิชา (ชม./สัปดาห์)	ม.4		ม.5		ม.6		ปี 1							
							เทอมต้น		ปิดเทอมต้น		เทอมปลาย		ปิดเทอมปลาย	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 5 ชม.	138	29.5	123	22.9	88	25.9	104	23.9	154	35.4	105	24.1	53	12.2
6 – 10 ชม.	198	42.3	229	42.6	131	38.5	60	13.8	59	13.6	122	28.0	65	14.9
11 – 15 ชม.	56	12.0	75	13.9	52	15.3	105	24.1	122	28.0	40	9.2	40	9.2
มากกว่า 15 ชม.	49	10.5	78	14.5	42	12.4	53	12.2	65	14.9	29	6.7	37	8.5

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา กับการเรียนในชั้นเรียนปกติของ
 นร.แต่ละระดับ(แสดงจำนวน
 และร้อยละของ นร.ที่กวดวิชา)

รายการ	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอน เข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ	353	75.4	409	76.0	249	73.2	1,007	74.8
2.อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัว อย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ	311	66.5	375	69.7	245	72.1	933	69.3
3.อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อ การสอนที่ดี	182	38.9	206	38.3	135	39.7	415	30.8

2.1.4 เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา

เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชาของนักเรียนในภาพรวมนั้น
 นักเรียนจะคำนึงถึงชื่อเสียงของโรงเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 45.2) ในขณะที่ผู้ปกครอง
 ส่วนใหญ่จะเลือกสถานที่กวดวิชา โดยเลือกจากสถานที่ที่นักเรียนในปกครองเป็นผู้ระบุ
 ความต้องการ (ร้อยละ 36.2) ดังรายละเอียดในตารางที่ 34

2.2 จุดมุ่งหมายและประโยชน์จากการกวดวิชา

2.2.1 เหตุผลในการกวดวิชา

เหตุผลในการกวดวิชาของนักเรียนส่วนใหญ่ ทั้งที่ขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 3 หรือ ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 –5 ในปัจจุบัน ต่างก็ต้องการให้ผลการ
 เรียนดีขึ้น (ร้อยละ 70.4 ร้อยละ 72.0 และ ร้อยละ 75.5 ตามลำดับ) ในขณะที่นักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ทั้งในปัจจุบัน และในอดีต ต่างก็กวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า
 ศึกษาต่อ (ร้อยละ 82.9 และ ร้อยละ 88.7 ตามลำดับ) ดังรายละเอียดในตารางที่ 35

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง เรื่องเหตุผลในการกวด
 วิชา พบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง และ โรงเรียนกวดวิชาจะมีความเห็นตรงกับเหตุ
 ผลในการกวดวิชาของนักเรียนส่วนใหญ่คือ กวดวิชาเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น (ร้อย
 ละ 44.0 ร้อยละ 85.7 และร้อยละ 69.0 ตามลำดับ) ในขณะที่ครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.2)
 มีความเห็นว่า การที่นักเรียนกวดวิชานั้น เป็นไปเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ โดยภาพ
 รวมเหตุผลในการกวดวิชาของนักเรียนมีอยู่ 4 ประการหลักคือ ช่วยให้การเรียนดีขึ้น

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา แสดงจำนวน และร้อยละของนร.ที่กวดวิชา (นร.ที่กวดวิชา ม.4 –ม.6 มีจำนวน 1,346 คน)

รายการ	ม.4		ม.5		ม.6		รวม		ผู้ปกครอง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.ชื่อเสียงของโรงเรียน	190	40.6	269	49.6	150	44.1	609	45.2	34	16.4
2.ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่	118	25.2	87	16.2	81	23.8	286	21.2	33	15.9
3.ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	115	24.6	135	25.1	120	35.3	370	27.5	26	12.6
4.ค่าเล่าเรียนถูก	60	12.8	69	12.8	68	20.0	197	14.6	20	9.7
5.สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน	131	28.0	168	31.2	104	30.6	403	29.9	45	21.7
6.เพื่อนแนะนำเพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้แนะนำ	188	40.2	252	46.8	157	46.2	597	44.4	31	15.0
7.ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้	71	15.2	60	11.2	31	9.1	162	12.0	-	-
8.นักเรียนในปกครองเป็นผู้ระบุความต้องการ	-	--	-	-	-	-	-	-	75	36.2

เตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ เพื่อเรียนล่วงหน้า และเนื่องจากเรียนที่โรงเรียนไม่ เข้าใจ ดัง รายละเอียดในตารางที่ 35 – 36

จากตาราง 37 เมื่อทำการเปรียบเทียบสัดส่วนของแต่ละกลุ่มในการแสดงความเห็นเรื่องเหตุผลในการกวดวิชาพบว่า ประเด็นเหตุผลเรื่อง เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ นั้น สัดส่วนของกลุ่มนักเรียนมีมากกว่ากลุ่มครู และกลุ่มผู้ปกครอง สัดส่วนของกลุ่มครูมีมากกว่าสัดส่วนของกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา และกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา มีสัดส่วนมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนกวดวิชา (แสดงเป็นจำนวนนักเรียน และร้อยละของนร.ที่กวดวิชา)

รายการ	ขณะศึกษาอยู่ ชั้น ม.3 ของ นร. ม.4 (n = 422 คน)		ม.4 (n = 468 คน)		ม.5 (n = 538 คน)		ม.6 (n = 340 คน)		ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.6 ของ นศ.ปี1 (n = 435 คน)		รวม (n = 2,203 คน)	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	234	55.5	276	59.0	358	66.5	162	47.6	172	39.5	1,202	54.6
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	182	43.1	262	56.0	287	53.3	172	50.6	167	38.4	1,070	48.6
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	297	70.4	337	72.0	406	75.5	236	69.4	244	56.1	1,520	69.0
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	189	44.8	181	38.7	354	65.8	282	82.9	386	88.7	1,392	63.2
เพื่อนชวน	70	16.6	64	13.7	83	15.4	58	17.1	92	21.1	367	16.7
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	98	23.2	129	27.6	123	22.9	78	22.9	65	14.9	493	22.4
ผู้ปกครองให้เรียน	101	23.9	89	19.0	102	19.0	63	18.5	80	18.4	435	19.7
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	11	2.6	7	1.5	9	1.7	7	2.1	16	3.7	50	2.3

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียน เรียนกวดวิชา ระหว่างนักเรียน

ผู้ปกครอง ครู แล โรงเรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	นักเรียนภาพรวม (n = 2,203 คน)		ครู (n = 158 คน)		รร.กวดวิชา (n = 77 คน)		ผู้ปกครอง (n = 207 คน)		รวม (n = 2,645 คน)	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	1,202	54.6	59	37.3	51	66.2	57	27.5	1,369	51.8
2.นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียน	1,070	48.6	82	51.9	48	62.3	58	28.0	1,258	47.6
3.เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	1,520	69.0	95	60.1	66	85.7	91	44.0	1,772	67.0
4.เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	1,392	63.2	114	72.2	49	63.6	59	28.5	1,614	61.0
5.เพื่อนชวน / เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้ชวน	367	16.7	24	15.2	28	36.4	19	9.2	438	16.6
6.กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน/นักเรียนในปกครองของท่านกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	493	22.4	39	24.7	21	27.3	41	19.8	594	22.5
7.ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	435	19.7	9	5.7	5	6.5	7	3.4	456	17.2
8.ผู้ปกครองให้เรียน	50	2.3	57	36.1	44	57.1	*	*	151	6.2
9.ท่านไม่มีเวลาดูแลนักเรียนในปกครอง	*	*	*	*	*	*	24	11.6	24	11.6

หมายเหตุ * ไม่ได้ทำการศึกษาในกลุ่มดังกล่าว

ตาราง 37 เปรียบเทียบสัดส่วนของแต่ละกลุ่มในการแสดงความเห็นเรื่องเหตุผลที่นักเรียน เรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผลในการกวดวิชา (เลือกตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)	สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่เลือกเหตุผลใน การกวดวิชาแต่ละข้อ				χ^2	การทดสอบภายหลัง (Post hoc analysis)
	นักเรียน (P1)	ครู (P2)	รร.กวดวิชา (P3)	ผู้ปกครอง (P4)		
1.เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	.52	.38	.66	.28	74.68**	Ho : P2 = P3 $\chi^2 = 18.67^{**}$ Ho : P1 = P2 $\chi^2 = 12.59^{**}$ Ho : P3 = P4 $\chi^2 = 38.71^{**}$ Ho : P1 = P4 $\chi^2 = 54.88^{**}$
2.นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียน	.48	.52	.62	.28	40.53**	Ho : P2 = P4 $\chi^2 = 22.32^{**}$ Ho : P3 = P4 $\chi^2 = 29.27^{**}$ Ho : P1 = P4 $\chi^2 = 35.19^{**}$
3.เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	.67	.60	.86	.44	69.23**	Ho : P2 = P4 $\chi^2 = 9.65^*$ Ho : P2 = P3 $\chi^2 = 21.07^{**}$ Ho : P3 = P4 $\chi^2 = 62.70^{**}$ Ho : P1 = P4 $\chi^2 = 41.30^{**}$ Ho : P1 = P3 $\chi^2 = 20.80^{**}$
4.เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	.61	.72	.64	.29	104.82**	Ho : P2 = P4 $\chi^2 = 84.45^{**}$ Ho : P1 = P2 $\chi^2 = 9.02^*$ Ho : P3 = P4 $\chi^2 = 30.94^{**}$ Ho : P1 = P4 $\chi^2 = 97.33^{**}$
5.เพื่อนชวน / เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้ชวน	.17	.15	.36	.09	30.24**	Ho : P2 = P3 $\chi^2 = 11.73^{**}$ Ho : P1 = P3 $\chi^2 = 12.78^{**}$ Ho : P3 = P4 $\chi^2 = 21.68^{**}$ Ho : P1 = P4 $\chi^2 = 11.72^{**}$
6.กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน/นักเรียนในปกครองของท่านกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	.22	.25	.27	.20	2.32	
7.ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	.04	.36	.06	.03	393.46**	Ho : P1 = P2 $\chi^2 = 67.39^{**}$ Ho : P2 = P3 $\chi^2 = 38.93^{**}$ Ho : P2 = P4 $\chi^2 = 66.09^{**}$
8.ผู้ปกครองให้เรียน	.20	.06	.57	#	86.63**	Ho : P1 = P2 $\chi^2 = 49.67^{**}$ Ho : P1 = P3 $\chi^2 = 42.37^{**}$ Ho : P2 = P3 $\chi^2 = 75.18^{**}$

$\chi^2_{.05,3} = 7.815$ * p < .05

$\chi^2_{.01,3} = 11.345$ ** p < .01

ไม่ได้ทำการศึกษาในกลุ่มดังกล่าว

ประเด็นเรื่อง นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนนั้น สัดส่วนของกลุ่มครูมีมากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง สัดส่วนของ รร.กวดวิชามากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง และสัดส่วนของกลุ่มนักเรียนมากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเด็นเรื่องเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นนั้น สัดส่วนของกลุ่มครูมากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง แต่น้อยกว่ากลุ่ม รร.กวดวิชา สัดส่วนของกลุ่มนักเรียน มากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง แต่น้อยกว่ากลุ่ม รร.กวดวิชา และ สัดส่วนของกลุ่ม รร.กวดวิชามากกว่ากลุ่มผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเด็นเรื่องเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ นั้น สัดส่วนของกลุ่มครูมากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง แต่น้อยกว่ากลุ่มนักเรียน สัดส่วนของกลุ่มผู้ปกครองน้อยกว่ากลุ่มนักเรียน และน้อยกว่ากลุ่ม รร.กวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเด็นเรื่องเพื่อนชวน หรือ เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้ชวนนั้น สัดส่วนของกลุ่ม รร.กวดวิชามากกว่ากลุ่มครู กลุ่มนักเรียน และ กลุ่มผู้ปกครอง และ สัดส่วนของกลุ่มนักเรียนมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเด็นเรื่องนักเรียนกลัวเรียนไม่ทันเพื่อนนั้น สัดส่วนของทุกกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ประเด็นเรื่องครูในโรงเรียนบอกให้เรียนนั้น สัดส่วนของกลุ่มครู มีมากกว่ากลุ่มนักเรียน กลุ่มรร.กวดวิชา และ กลุ่มผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับประเด็นเรื่องผู้ปกครองให้เรียนนั้น สัดส่วนของกลุ่มรร.กวดวิชา มีมากกว่ากลุ่มครู และกลุ่มนักเรียน และ สัดส่วนของกลุ่มนักเรียนมีมากกว่ากลุ่มครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.2 เหตุผลที่ไม่กวดวิชา

ในกรณีของนักเรียนที่ไม่เรียนกวดวิชานั้น ส่วนใหญ่ของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในทุกระดับ รวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่างให้เหตุผลว่าเนื่องจาก ค่าเล่าเรียนแพง (ร้อยละ 51.2 ร้อยละ 63.1 ร้อยละ 55.6 และ ร้อยละ 45.4 ตามลำดับ) ในขณะที่ส่วนใหญ่ของ นักศึกษาปี 1 ที่ไม่เรียนกวดวิชาขณะอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น ให้เหตุผลว่า สามารถที่จะศึกษา และ ทบทวนด้วยตนเองได้ (ร้อยละ 65.0) ดังรายละเอียดในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนไม่กวดวิชา (แสดงเป็นจำนวนนักเรียน และร้อยละของนร.ที่ไม่กวดวิชา)

รายการ	มัธยมศึกษาอยู่ชั้น ม.3 ของ นร.ม.4 (n = 368 คน)		ม.4 (n = 322 คน)		ม.5 (n = 260 คน)		ม.6 (n = 239 คน)		มัธยมศึกษาอยู่ ชั้น ม.6 ของ นศ.ปี1 (n = 183 คน)		รวม (n = 1,372 คน)	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
คิดว่าไม่จำเป็นต้อง เรียนกวดวิชา	95	25.8	50	15.5	50	19.2	74	31.0	79	43.2	348	25.4
เคยเรียนกวดวิชามา ก่อนแล้ว	23	6.3	16	5.0	28	10.8	39	16.3	45	24.6	151	11.0
เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว	91	24.7	58	18.0	35	13.5	44	18.4	50	27.3	278	20.3
ค่าเล่าเรียนแพง	130	45.4	165	51.2	164	63.1	133	55.6	77	42.1	669	48.8
คิดว่าสามารถศึกษา และทบทวนด้วยตนเอง ได้	156	42.4	111	34.5	91	35.0	111	46.4	119	65.0	588	42.9

2.2.3 ความจำเป็นในการกวดวิชา

ผู้ปกครองมีความเห็นว่า นักเรียนในปัจจุบันมีความจำเป็นในการกวดวิชาในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.53 S.D. .97) ซึ่งแตกต่างไปจากความเห็นของครู ที่มีความเห็นว่า นักเรียนในปัจจุบันมีความจำเป็นในการกวดวิชาในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 3.03 S.D. .94) ไม่ว่าจะเป็นครูที่สอนกวดวิชา หรือ ไม่สอนกวดวิชาต่างก็มีความเห็นไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ย 3.20 S.D. .86 และ ค่าเฉลี่ย 2.93 S.D. .98 ตามลำดับ) ดังรายละเอียดในตารางที่ 39

ส่วนความเห็นของครูผู้สอนกวดวิชา และไม่สอนกวดวิชาเห็นไปในทำนองเดียวกันว่า เหตุผลที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนกวดวิชา ก็เพื่อ เตรียมสอบเข้าศึกษาต่อเป็นหลัก และเพราะนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียนปกติ ดังตารางที่ 40

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเห็นเรื่องความจำเป็นในการเรียน
กวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

รายการ	ครู(ภาพรวม)	ครูที่สอนกวดวิชา	ครูที่ไม่สอนกวดวิชา	ผู้ปกครอง
ความจำเป็นในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน	3.03 (.94)	3.20 (.86)	2.93 (.98)	3.53 (.97)

ตารางที่ 40 ความเห็นของครูเรื่องกวดวิชา จำแนกตามการสอน หรือไม่สอนกวดวิชาของครู

รายการ	ครูที่สอนกวดวิชา		ครูที่ไม่สอนกวดวิชา	
	คน	ร้อยละของครูที่สอนกวดวิชา	คน	ร้อยละของครูที่ไม่สอนกวดวิชา
<u>เหตุผลที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนกวดวิชา</u>				
1.เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	28	51.9	31	29.8
2.นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียน	40	74.1	55	52.9
3.เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	33	61.1	49	47.1
4.เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	41	75.9	73	70.2
5.เพื่อนชวน / เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้ชวน	13	24.1	11	10.6
6.กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน/นักเรียนในปกครองของท่าน กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	14	25.9	25	24.0
7.ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	28	51.9	29	27.9
8.ผู้ปกครองให้เรียน	2	3.7	7	6.7

2.2.4 ประโยชน์ของการกวดวิชาในอดีต

นักเรียนชั้น ม.4 และนักศึกษาปี 1 มีความเห็นเหมือนกันว่า ประโยชน์ที่ได้จากการกวดวิชาในอดีตนั้น จะได้รับประโยชน์ในระดับ “มาก” เป็นส่วนใหญ่ในเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องช่วยให้ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น และ เรื่องช่วยให้สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้ ซึ่งนักเรียนชั้น ม.4 มีความเห็นที่ได้รับประโยชน์ใน 2 เรื่องนี้ในระดับ “ปานกลาง” ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาปี 1 ก็มีความเห็นว่าได้ประโยชน์เรื่องความตั้งใจเรียนในห้องเรียนมากขึ้นในระดับ “ปานกลาง” เช่นกัน แต่เห็นว่าได้ประโยชน์เรื่องสอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้ในระดับ “มาก” ดังรายละเอียดใน ตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ประโยชน์ของการทบทวนวิชาในอดีตของนักเรียนชั้น ม.4 และ
นักศึกษาปีที่ 1

รายการ	ม.4 ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ปี 1 ค่าเฉลี่ย (S.D.)
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.62 (.68)	3.65 (.77)
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.72 (.72)	4.01 (.67)
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.62 (.70)	3.84 (.76)
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.83 (.65)	3.89 (.72)
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.23 (.82)	3.07 (.86)
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้	3.44 (.88)	3.85 (.88)
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.82 (.88)	3.72 (.91)

2.2.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทบทวนวิชาในปัจจุบัน

นักเรียนชั้น ม.4 – 6 ที่ทบทวนวิชาอยู่ในปัจจุบัน คิดว่าจะได้ประโยชน์จากการทบทวนวิชาในทำนองเดียวกันคือ คิดว่าจะได้รับประโยชน์จากการเรียนทบทวนวิชาในระดับ “มาก” ในเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นประโยชน์เรื่อง ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้นนั้น นักเรียนที่ทบทวนวิชาในทุกระดับ คิดว่าจะได้ประโยชน์เรื่องนี้ในระดับ “ปานกลาง” ดังรายละเอียดในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทบทวนวิชาในความเห็นของ
นักเรียนแต่ละระดับ

รายการ	ม.4 ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ม.5 ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ม.6 ค่าเฉลี่ย (S.D.)
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.76 (.64)	3.72 (.73)	3.73 (.67)
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.88 (.72)	3.98 (.70)	3.99 (.67)
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.71 (.72)	3.78 (.72)	3.83 (.67)
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.89 (.67)	3.91 (.65)	3.97 (.63)
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.36 (.83)	3.14 (.85)	3.15 (.90)
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	3.82 (.76)	3.87 (.80)	3.97 (.70)
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.90 (.82)	3.79 (.87)	3.94 (.76)

2.2.6 เปรียบเทียบความเห็นเรื่องประโยชน์ที่จะได้จากการทบทวนวิชา

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นเรื่องประโยชน์ที่จะได้จากการทบทวนวิชาในกลุ่มนักเรียนที่ทบทวนวิชาทั้งหมด กับกลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มครู และกลุ่มโรงเรียนทบทวนวิชาแล้ว พบว่า ทุก

กลุ่มมีความเห็นว่าจะได้ประโยชน์จากการกวาดวิชาเหมือนกันคือ จะได้ประโยชน์ในระดับ “มาก” ในเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งทุกกลุ่มคิดว่าจะได้ประโยชน์เรื่องนี้ในระดับ “ปานกลาง” ดังรายละเอียดใน ตารางที่ 43

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความเห็นเรื่องประโยชน์ที่จะได้จากการกวาดวิชา

รายการ	(1)นักเรียน ภาพรวม ค่าเฉลี่ย (SD.)	(2)ผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย (SD.)	(3)ครู ค่าเฉลี่ย (SD.)	(4)ร.ร.กวาด วิชา ค่าเฉลี่ย (SD.)	F	Post hoc analysis
1.ได้คะแนนสอบใน โรงเรียนดีขึ้น	3.70 (.71)	3.63 (.60)	3.55 (.77)	3.99 (.66)	6.327**	Dunnett T3 ระหว่าง (1)-(4)**, (2)-(4)**, (3)-(4)**
2.ได้เทคนิคการทำข้อ สอบมากขึ้น	3.92 (.70)	3.78 (.64)	3.86 (.70)	3.99 (.65)	1.836	-
3.มีความมั่นใจในการ สอบมากขึ้น	3.75 (.72)	3.79 (.72)	3.89 (.61)	4.06 (.55)	5.665**	Dunnett T3 ระหว่าง (1)-(4)**, (2)-(4)*
4.มีความเข้าใจในวิชา ที่เรียนมากขึ้น	3.90 (.67)	3.86 (.67)	3.69 (.73)	4.11 (.66)	7.115**	Dunnett T3 ระหว่าง (1)-(3)**, (3)-(4)**
5.ตั้งใจเรียนในชั้น เรียนมากขึ้น	3.20 (.85)	3.32 (.70)	2.63 (.91)	3.04 (.89)	22.963**	Scheffe ระหว่าง (1)-(3)**, (2)-(3)**, (3)-(4)*
6.สอบเข้าศึกษาต่อตาม ที่ต้องการได้	3.79 (.77)	3.56 (.74)	3.51 (.79)	3.77 (.69)	7.835**	Scheffe ระหว่าง (1)-(2)*, (1)-(3)**
7.ได้ใช้เวลาให้เป็น ประโยชน์	3.83 (.85)	3.87 (.85)	3.71 (.88)	3.83 (.88)	.965	-

* $p < .05$ ** $p < .01$

เมื่อพิจารณาประโยชน์ในภาพรวมแล้ว จะเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่ชัดเจนใน 4 เรื่องคือ ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าศึกษาต่อได้ และมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น นอกจากนั้นแล้ว การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์นั้น ผู้เรียนมองเห็นว่าเป็นประโยชน์เหมือนกัน

เมื่อพิจารณาประโยชน์เรื่องได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้นนั้น พบว่ากลุ่มโรงเรียนกวาดวิชามีระดับความเห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่ากลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประโยชน์เรื่องได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้นนั้น ทุกกลุ่มเห็นว่าเป็นประโยชน์ในระดับที่ไม่แตกต่างกันคือ ระดับมาก ประโยชน์เรื่องช่วยให้มีความมั่นใจใน

การสอบมากขึ้น กลุ่มโรงเรียนกวดวิชาที่ยังคงมีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ในระดับที่มากกว่ากลุ่มนักเรียน และกลุ่มผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประโยชน์เรื่องมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้นกลุ่มนักเรียนมีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ในระดับที่มากกว่ากลุ่มครู และกลุ่มโรงเรียนกวดวิชาที่มีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ในระดับที่มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประโยชน์เรื่องตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง และ กลุ่มโรงเรียนกวดวิชาที่มีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ในระดับที่มากกว่ากลุ่มครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประโยชน์เรื่องเพิ่มโอกาส หรือช่วยให้สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้ กลุ่มนักเรียนมีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ในระดับที่มากกว่ากลุ่มผู้ปกครอง และ กลุ่มครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับประโยชน์เรื่องได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์นั้น ทุกกลุ่มมีความเห็นไม่ต่างกัน คือเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ในระดับมาก

2.3 ปัญหา และ ผลกระทบจากการกวดวิชา

2.3.1 ปัญหาจากการกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา

จากตาราง 44 พบว่าปัญหาจากการกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้น ม.4 – 6 ที่เรียนกวดวิชาในปัจจุบันนั้น ส่วนใหญ่มีปัญหาไม่ต่างกันคือ มีปัญหาเรื่อง ห้องเรียนคับแคบ สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน จำนวนนักเรียนมีมากไปครูดูแลไม่ทั่วถึง ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ และเหนื่อย ในระดับ “ปานกลาง” สำหรับปัญหาเรื่องนักเรียนชั้น ม.4 มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับ “น้อย” คือ ห้องสุขามีไม่เพียงพอ และ สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนไม่ดี ซึ่งนักเรียนชั้น ม.6 ที่กวดวิชาที่มีความเห็นว่า ปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมโดยรอบ โรงเรียนไม่ดีขึ้น เป็นปัญหาระดับ “น้อย” เช่นกัน

อย่างไรก็ตามในประเด็นเรื่อง ห้องสุขามีไม่เพียงพอ นั้น กลุ่ม ม.4 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่ากลุ่ม ม.5 และ กลุ่มม.5 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่ากลุ่มม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประเด็นเรื่องไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ กลุ่ม ม.5 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่ม ม.4 และ ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประเด็นเรื่องเหนื่อยนั้น กลุ่ม ม.4 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่า กลุ่ม ม.5 และ ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.2 ปัญหาจากการกวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา

จากตาราง 44 สำหรับนักเรียนชั้น ม.4–6 ที่เรียนกวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชานั้น พบว่าปัญหาเรื่อง สถานที่เรียนไม่เหมาะสม สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ และเหนื่อยนั้น เป็นปัญหา

ในระดับ “ปานกลาง” อย่างไรก็ตามในประเด็นเรื่องไม่มีเวลาพักผ่อนนั้นนักเรียนกลุ่มม.4 มีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาในระดับที่มากกว่ากลุ่มม.5 และกลุ่มม.6อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมที่เรียนกวดวิชาไม่ดีนั้น นักเรียนชั้นม.4 และ ม.5 ที่เรียนกวดวิชามีความเห็นว่าปัญหาที่พบนั้น เป็นปัญหาระดับ “น้อย” ในขณะที่นักเรียนชั้น ม. 6 ที่เรียนกวดวิชานั้น พบว่าปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหามากกว่านักเรียนชั้น ม.4 คือ เป็นปัญหาในระดับ “ปานกลาง”

กรณีปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาด้วยกันมีมากไปทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึงนั้น นักเรียนชั้น ม.6ที่เรียนกวดวิชาพบว่าเป็นปัญหาในระดับที่มากกว่า นักเรียนชั้น ม.4 –5 คือ นักเรียนชั้น ม.6 พบว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาระดับ “ปานกลาง” แต่นักเรียนชั้น ม.4 – 5 พบว่าเป็นปัญหาระดับ “น้อย” โดยที่กลุ่มม.5มีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาในระดับที่น้อยกว่ากลุ่มม.6อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนชั้น ม.5 ที่เรียนกวดวิชาพบว่าปัญหาเรื่องสถานที่เรียนไม่เหมาะสม และการให้ความสนใจในชั้นเรียนลดลงนั้น เป็นปัญหาระดับ “น้อย” ในขณะที่ นักเรียนชั้น ม.4 และ ม.6 ที่เรียนกวดวิชาพบว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาระดับ “ปานกลาง”

ตาราง 44 ปัญหาที่พบจากการกวดวิชาของนักเรียน

รายการ	ม.4 ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ม.5 ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ม.6 ค่าเฉลี่ย (S.D.)	F
กรณีที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา				
1.ห้องเรียนคับแคบ	2.86 (1.03)	2.86 (1.00)	2.77 (1.06)	.687
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.50(1.01)	2.77 (1.12)	2.51 (1.03)	8.760** Scheffe ระหว่าง (4)-(5)**, (5)-(6)**
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี	2.28 (.91)	2.38 (.92)	2.27 (.95)	1.563
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	3.12 (1.11)	3.06 (1.13)	3.02 (1.20)	.641
5.จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.83 (1.06)	2.99 (1.03)	2.92 (1.07)	2.547
6.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.60 (.99)	2.59 (1.04)	2.76 (1.06)	2.544
7.ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.10 (1.07)	3.25 (1.00)	3.07 (1.10)	3.269* LSD ระหว่าง (4)-(5)*, (5)-(6)*
8.เหนื่อย	3.17 (1.08)	3.37 (1.08)	3.42 (1.10)	5.021** Scheffe ระหว่าง (4)-(5)*, (4)-(6)*
กรณีเรียนจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา				
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.64 (.98)	2.64 (1.04)	2.87 (1.11)	2.370
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	2.49 (.96)	2.54 (1.09)	2.75 (1.08)	2.540
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.74 (1.20)	2.65 (1.22)	2.72 (1.05)	.284
4.จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.42 (1.14)	2.19 (1.05)	2.63 (1.12)	6.124** Scheffe ระหว่าง (5)-(6)**
5.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.56 (1.08)	2.37(.98)	2.51(.97)	1.585
6.ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือ ทำกิจกรรมอื่นๆ	3.11 (1.10)	2.82 (1.04)	2.80 (1.07)	4.292* Scheffe ระหว่าง (4)-(5)*, (4)-(6)**
7.เหนื่อย	3.08 (1.12)	2.91 (1.22)	2.84 (1.25)	1.576

* p < .05 ** p < .01

2.3.3 ปัญหาจากการกวดวิชาในความเห็นของผู้ปกครอง

เมื่อพิจารณาปัญหาจากการกวดวิชาในมุมมองของผู้ปกครอง จากตาราง 45 จะพบว่าระดับความรุนแรงของปัญหาที่พบส่วนใหญ่่นั้น เป็นปัญหาระดับ “ปานกลาง” และปัญหาเรื่อง สภาพแวดล้อมโดยรอบไม่ดีนั้น ผู้ปกครองพบว่าเป็นปัญหาระดับ “น้อย” ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว ปัญหาที่พบจากการกวดวิชาในมุมมองของผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ยกเว้นประเด็นเรื่องที่คุณปกครองต้องทำงานหนักเพื่อหารายได้ให้เพียงพอ และปัญหาเรื่อง ความไม่สะดวกในการเดินทางรับส่งนักเรียนเนื่องจากไม่ได้ศึกษาความเห็นของนักเรียนใน ปัญหาเหล่านี้ ซึ่งสำหรับผู้ปกครองแล้ว พบว่าเรื่องเหล่านี้เป็นปัญหาในระดับ “ปานกลาง”

ตาราง 45 ปัญหาที่พบจากการกวดวิชาในความเห็นของผู้ปกครอง

รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา ค่าเฉลี่ย (S.D.)
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.69 (.88)
2.ห้องเรียนคับแคบ	2.90 (1.07)
3.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.58 (.87)
4.สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี	2.45 (.81)
5.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.79 (.99)
6.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	3.08 (1.04)
7.นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.14 (1.00)
8.ไม่สะดวกในการเดินทางรับส่งนักเรียน	2.79 (1.08)
9.สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น	3.11 (1.09)
10.ต้องทำงานหนักเพื่อหารายได้ให้เพียงพอ	2.87 (1.09)

2.3.4 เปรียบเทียบความเห็นเรื่องผลกระทบอันเนื่องมาจากการกวดวิชา

ในปัจจุบัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นเรื่องผลกระทบอันเนื่องมาจากการกวดวิชาในปัจจุบัน ระหว่างครูที่สอนกวดวิชา กับครูที่ไม่สอนกวดวิชา ดังตาราง 46 พบว่า ผลกระทบที่ครูทั้งสองกลุ่มมีความเห็นไม่ต่างกันคือ ผลกระทบเรื่อง ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น ความตั้งใจเรียนของนักเรียนในชั้นเรียนลดลง และ นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าเป็นผลกระทบในระดับ “มากที่สุด” “มาก” “มาก” ตามลำดับ สำหรับผลกระทบเรื่องนักเรียนจะมีโอกาสมีความสุขในทางอบายมุขมากขึ้น ผลกระทบเรื่องนักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง และ ครูที่สอนกวดวิชาอาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลงนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่ม

ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชามีความเห็นว่าเป็นเรื่องนี้มีผลกระทบในระดับที่มากกว่าความเห็นของกลุ่มครูที่กวดวิชาทั้ง 4 ประเด็น

ตาราง 46 เปรียบเทียบความเห็นของครูที่สอนและไม่สอนกวดวิชาเรื่องผลกระทบจากการกวดวิชา

รายการ	ครูที่สอนกวดวิชา		ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา		t
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชา					
1. ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น	4.41	.60	4.60	.57	1.968
2. ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง	3.59	.81	3.71	.97	.775
3. นักเรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมมากขึ้น	2.78	.98	3.28	1.08	2.831**
4. นักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น	3.48	.88	3.79	.88	2.097*
5. นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น	3.56	.96	3.66	.98	.655
6. เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง	3.67	.89	3.97	.90	2.009*
7. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง	3.37	.96	3.65	.99	1.687
8. ครูที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลง	2.73	1.09	3.88	1.02	6.374**

* $p < .05$ ** $p < .01$

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นเรื่องผลกระทบที่เกิดจากการกวดวิชา ระหว่างกลุ่มครูในภาพรวม กับกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา ดังตาราง 47 จะพบว่า กลุ่มครู และกลุ่มโรงเรียนกวดวิชามีความเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่มครูมีความเห็นว่าทุกประเด็นนั้น มีผลกระทบในระดับที่มากกว่าความเห็นของกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 47 เปรียบเทียบความเห็นที่มีต่อผลกระทบอันเนื่องมาจากการกวดวิชาในปัจจุบัน

รายการ	ครู ค่าเฉลี่ย (S.D.)	รร.กวดวิชา ค่าเฉลี่ย (S.D.)	t
1. ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น	4.53 (.58)	3.68 (.93)	7.171**
2. ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง	3.67 (.92)	2.73 (.96)	7.035**
3. นักเรียนมีโอกาสมีความสุขในทางอ้อมมากขึ้น	3.10 (1.07)	1.94 (.95)	7.798**
4. นักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น	3.68 (.89)	2.83 (1.14)	5.554**
5. นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น	3.63 (.97)	2.69 (1.05)	6.537**
6. เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง	3.86 (.91)	2.79 (1.07)	7.823**
7. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง	3.55 (.98)	2.43 (1.06)	7.796**
8. ครูที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน ปกติได้น้อยลง	3.48 (1.18)	2.62 (1.19)	4.961**

** p < .01

2.4 ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา

2.4.1 ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ค่าเล่าเรียน

ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ค่าเล่าเรียนนั้น จะมี 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าขนม ค่าซื้อป๊อปปี้ เป็นต้น พบว่า นักเรียนที่กวดวิชาส่วนใหญ่ในทุกระดับ จะมีค่าใช้จ่ายเรื่องการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆอยู่ในช่วงประมาณ ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาทต่อเดือน ในทั้งสองส่วน ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในส่วนที่ไม่ใช่ค่าเล่าเรียนสำหรับนักเรียนที่กวดวิชาส่วนใหญ่ นั้น จะมีค่าประมาณต่ำกว่าหรือเท่ากับ 400 บาทต่อเดือน ดังรายละเอียดในตารางที่ 48

ตารางที่ 48 ค่าใช้จ่ายของการกวดวิชาในปัจจุบัน (นร.ม.4-6 ที่กวดวิชามี 1,346 คน)

รายการค่าเดินทาง ต่อเดือน	ม.4		ม.5		ม.6		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. ไม่มีค่าเดินทาง	84	17.9	52	9.7	51	15.0	187	13.9
2. ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 200 บาท	154	32.9	180	33.5	121	35.6	455	33.8
3. 201 – 400 บาท	90	19.2	127	23.6	71	20.9	288	21.4
3. 401 – 600 บาท	36	7.7	61	11.3	32	9.4	129	9.6
4. 601 – 800 บาท	19	4.1	30	5.6	12	3.5	61	4.5
5. 801 – 1,000 บาท	21	4.5	23	4.3	13	3.8	57	4.2
6. มากกว่า 1,000 บาท	38	8.1	31	5.8	16	4.7	85	6.3
รายการค่าใช้จ่ายอื่นๆต่อเดือน								
1. ไม่มีค่าใช้จ่ายอื่นๆ	68	14.5	60	11.2	46	13.5	174	12.9
2. ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 200 บาท	130	27.8	113	21.0	76	22.4	319	23.7
3. 201 – 400 บาท	59	12.6	90	16.7	56	16.5	205	15.2
3. 401 – 600 บาท	78	16.7	79	14.7	55	16.2	212	15.8
4. 601 – 800 บาท	22	4.7	47	8.7	28	8.2	97	7.2
5. 801 – 1,000 บาท	26	5.6	38	7.1	17	5.0	81	6.0
6. มากกว่า 1,000 บาท	61	13.0	89	16.5	46	13.5	196	14.6

2.4.2 ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าเล่าเรียน

เมื่อพิจารณาค่าเล่าเรียนเฉลี่ยทุกวิชาที่นักเรียนทุกระดับได้เรียนกวดวิชาแล้ว สามารถประมาณค่าของค่าเล่าเรียนเฉลี่ยของทุกวิชาที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชาได้คือ 1,800 บาทต่อคอร์ส ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยของทุกวิชาที่มีการเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาคือ 1,400 บาทต่อคอร์ส ดังรายละเอียดในตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าเล่าเรียนของการกวดวิชาในปัจจุบัน

รายการค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อวิชา บาท ต่อ คอร์ส		
	เรียนจากรร.กวดวิชา	เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา
ม.4	1,600.0	1,469
ม.5	1,964	1,537
ม.6	1,963	1,328
ปี 1 (ขณะเรียนอยู่ ม.6)	1,773	1,310
เฉลี่ย	1,825	1,411
ค่าที่ใช้เป็นตัวแทนค่าเล่าเรียน	1,800	1,400

2.3.3 ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลายของ 4 จังหวัดหลัก

จากข้อมูลในส่วนที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สามารถนำมาคำนวณหาค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาของประเทศไทยโดยประมาณได้ โดยใช้ข้อมูล ข้อตกลงเบื้องต้น และวิธีการดังต่อไปนี้

(A) จากตารางที่ 12 พบว่า อัตราการกวดวิชาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน 4 จังหวัดหลัก คือ ร้อยละ 54.3 จากการสัมภาษณ์ตัวแทนสามัญศึกษาจังหวัด 10 แห่ง อัตราการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศจะมีค่าประมาณร้อยละ 30]

(B) จากตาราง 49 ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยของทุกวิชาที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชา คือ 1,800 บาทต่อคอร์ส ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยของทุกวิชาที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา คือ 1,400 บาทต่อคอร์ส

(C) จากตาราง 48 ค่าใช้จ่ายเรื่องการเดินทางของนักเรียนส่วนใหญ่ จะอยู่ในช่วงต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาทต่อเดือน ซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกันกับค่าใช้จ่ายอื่นๆ ดังนั้นในการคำนวณต่อไปจะใช้ค่า $(200 + 200) = 400$ บาท ต่อเดือนมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายเรื่องการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆต่อเดือนของนักเรียนที่กวดวิชา ค่าใช้จ่ายนี้ไม่สามารถแยกเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนกวดวิชาในโรงเรียนหรือสถานที่กวดวิชาประเภทใด แต่จะเป็นค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่กวดวิชา 1 คนแล้ว

(D) จำนวนวิชาที่เรียนของนักเรียนที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา คือ 3 วิชา จำนวนวิชาที่เรียนของนักเรียนที่เรียนกวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ โรงเรียนกวดวิชา คือ 1 วิชา (ข้อมูลจากตาราง 31) ดังนั้น ประมวลการให้นักเรียนที่เรียนกวดวิชาจากทั้งสองส่วน จะมีจำนวนวิชาที่เรียน เท่ากับ $3 + 1$ คือ 4 วิชาต่อปี

(F) ระยะเวลาที่เรียนกวดวิชาเฉลี่ยของนักเรียน 1 คน คือ 4 เดือนต่อภาคการศึกษา หรือ 8 เดือนต่อปี

วิธีการคำนวณ

จากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศในปี การศึกษา 2543 มีจำนวน 1,106,016 คน ดังนั้น ประมวลการจำนวน นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายทั่วประเทศที่มีการกวดวิชา จะมีจำนวน

$$(1,106,016 * 0.30) = 331,805 \text{ คน}$$

จำนวนวิชาที่เรียนกวดวิชาต่อปีคือ 4 วิชา

ค่าใช้จ่ายในส่วน of ค่าเล่าเรียนในการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ ใน 1 ปี จะมีค่าประมาณ

$$331,805 \times [(1,800 \times 3) + (1,400 \times 1)] = 2,256,274,000 \text{ บาท.....(1)}$$

คำนวณค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดขึ้นดังนี้

ค่าใช้จ่ายอื่นๆโดยเฉลี่ย ต่อเดือนคือ 400 บาท

ระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาต่อปีคือ 8 เดือน

ดังนั้น ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกิดจากการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ ในระยะเวลา 1 ปี จะมีค่าประมาณ

$$331,805 \times 8 \text{ เดือน} \times 400 \text{ บาท} = 1,061,776,000 \text{ บาท.....(2)}$$

ประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากการกวดวิชาในประเทศไทย ใน 1 ปี

$$(1) + (2) = 3,318,050,000 \text{ บาท}$$

ดังนั้น ประมวลการค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ จะมี 3,318,050,000 บาท ต่อปี

2.5 ข้อเสนอแนะเพื่อลดการกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

2.5.1 ความเห็นต่อปริมาณการกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

กลุ่มนักเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีความเห็นในภาพรวมว่า ปัจจุบันนักเรียนมีการกวดวิชาที่มากเกินไป (ร้อยละ 45.5) ซึ่งเป็นความเห็นที่สอดคล้องกับกลุ่มครูในภาพรวมเช่นกัน (ร้อยละ 81.0) แต่ กลุ่มผู้ปกครองมีความเห็นว่านักเรียนในปัจจุบันนั้น มีการกวดวิชาในระดับที่เหมาะสม (ร้อยละ 46.4) อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงมีผู้ปกครองจำนวนหนึ่งที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มแรกมากนัก มีความเห็นว่านักเรียนในปัจจุบัน มีการกวดวิชามากเกินไป (ร้อยละ 45.4) ดังรายละเอียดในตารางที่ 50

ตารางที่ 50 ความเห็นต่อปริมาณการกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน (แสดงจำนวนและร้อยละของ ตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม)

รายการ	ม.4		ม.5		ม.6		ปี 1		รวม (ม.4 – ปี 1)		ครู		ผู้ปกครอง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.เรียนกวดวิชามากเกินไป	253	32.0	335	42.0	245	42.3	435	70.4	1,268	45.5	128	81.0	94	45.4
2.เหมาะสม	417	52.8	348	43.6	247	42.7	147	23.8	1,159	41.6	28	17.7	96	46.4
3.เรียนกวดวิชาน้อยไป	42	5.3	41	5.1	27	4.7	8	1.3	118	4.2	2	1.3	17	8.2

2.5.2 เปรียบเทียบความเห็นเรื่องวิธีการที่จะลดการกวดวิชา

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นเรื่องวิธีการที่จะลดการกวดวิชาของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาในภาพรวม กับ กลุ่มผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร โรงเรียน และ โรงเรียนกวดวิชาดังรายละเอียดในตาราง 51 – 53 จะพบว่า ส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มมีความเห็นว่า ควรพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน และ ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงตามลำดับ

ตาราง 51 เปรียบเทียบความเห็นเรื่องวิธีการที่จะลดการกวดวิชาของนักเรียน นักศึกษา(แสดงจำนวน และร้อยละของตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม)

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบความเห็นเรื่องวิธีการที่จะลดการกวดวิชาของนักเรียน นักศึกษา(แสดงจำนวน และร้อยละของตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม)

รายการ	ม.4		ม.5		ม.6		ปี 1		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	322	40.8	420	52.6	312	53.9	363	58.7	1,417	50.9
2.ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	146	18.5	155	19.4	123	21.2	123	19.9	547	19.6
3.การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษาชั้นให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	108	13.7	111	13.9	118	20.4	84	13.6	421	15.1
4.ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	189	23.9	199	24.9	160	27.6	128	20.7	676	24.3
5.พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	507	64.2	543	68.0	378	65.3	490	79.3	1,918	68.9
6.พัฒนาให้โรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	472	59.7	537	67.3	381	65.8	458	74.1	1,848	66.4

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความเห็นที่มีต่อวิธีการที่จะลดการกวดวิชาของ
กลุ่มตัวอย่าง

รายการ	รวม นร. และ นศ.		ผู้ปกครอง		ครู		ผู้บริหาร รร.		รร.กวดวิชา	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	1,417	50.9	118	57.0	99	62.7	85	67.5	47	61.0
2.ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	547	19.6	53	25.6	63	39.9	61	48.4	28	36.4
3.การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา นั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	421	15.1	43	20.8	54	34.2	56	44.4	20	26.0
4.ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	676	24.3	64	30.9	45	28.5	56	44.4	10	13.0
5.พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	1,918	68.9	150	72.5	105	66.5	90	76.4	57	74.0
6.พัฒนาให้โรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	1,848	66.4	148	71.5	103	65.2	84	66.7	48	63.6

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบความเห็นของครูที่สอนกับไม่สอนกวดวิชา เรื่อง
การกวดวิชา และวิธีการที่จะลดการกวดวิชา

รายการ	ครูที่สอนกวดวิชา		ครูที่ไม่สอนกวดวิชา	
	คน	ร้อยละของครูที่สอนกวดวิชา	คน	ร้อยละของครูที่ไม่สอนกวดวิชา
ความเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน				
เรียนกวดวิชามากเกินไป	38	70.4	90	86.5
เหมาะสม	15	27.8	13	12.5
เรียนกวดวิชาน้อยไป	1	1.9	1	1.0
วิธีการลดการกวดวิชา				
1.ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	35	64.8	64	61.5
2.ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	28	51.9	41	39.4
3.การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา นั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	19	35.2	35	33.7
4.ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	14	25.9	31	29.8
5.พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	35	64.8	70	67.3
6.พัฒนาให้โรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	37	68.5	66	63.5

2.6 สรุปข้อเสนอแนะอื่นๆจากผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม

ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังคงเป็นระบบแพ้คัดออก ทำให้ต้องมีการแข่งขันกันมาก ผู้ปกครองและนักเรียนจึงนิยมที่จะเรียนกวดวิชา (7 คน) นอกจากนั้นแล้ว การรับคนเข้าทำงาน ยังคงเน้นที่คุณวุฒิการศึกษามากกว่าที่จะเน้นเรื่องความสามารถในการปฏิบัติงานจึงยังทำให้คนแข่งขันกันเข้าเรียนในคณะ หรือมหาวิทยาลัยดังๆ (1 คน)

การกวดวิชานั้น นับได้ว่าเป็นค่านิยมอย่างหนึ่ง (6 คน) ที่ทำให้ นักเรียนเข้าสู่ระบบการแข่งขัน ที่จะทำให้เด็กมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น (2 คน) ทำให้เสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น (21 คน) แต่การกวดวิชาจะช่วยให้ได้เทคนิคการทำข้อสอบ และฝึกทำข้อสอบย้อนหลังเป็นจำนวนมาก (9 คน) นอกจากนั้นแล้ว การกวดวิชายังทำให้เด็กสนใจการเรียนในห้องเรียนลดลง เพราะคิดว่าจะไปเรียนตอนเรียนกวดวิชา (4 คน)

รัฐบาลควรปรับระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ (23 คน) การใช้ GPA นั้น ทำให้มีการกวดวิชามากขึ้น (19 คน) ควรสอบในเนื้อหาที่ สอดคล้องกับการเรียนในชั้นมัธยมปลาย (5 คน) เพิ่มความร่วมมือระหว่างทบวงมหาวิทยาลัย กับกรมสามัญศึกษา (3 คน) มีการใช้ผลงานอื่นๆมาประกอบการคัดเลือก เช่น ใช้วิธีรับผู้เรียนจากโควต้ามากขึ้น (2 คน) หรือใช้สัดส่วนของเกรดเฉลี่ย และ เปอร์เซ็นไทล์มากขึ้น (5 คน) อาจใช้ผลการสอบความถนัด (2 คน) ใช้วิธีการพิจารณาคณะสมบัติอื่นๆประกอบ เช่น ไหวพริบ พรสวรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา ลักษณะคุณธรรม จริยธรรมของ นักเรียน (6คน) หรืออาจจะให้โรงเรียนเป็นผู้คัดเลือกให้ (2 คน)

ควรมีการพัฒนาครู เพื่อให้ครูได้สอนอย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพ (35 คน) และมีคุณธรรม จริยธรรม (31คน) นอกจากนั้นแล้ว ควรมีระบบส่งเสริม และจูงใจให้ครูทำงาน พร้อมกับระบบการประเมินผลการทำงานที่ดี (12 คน) การที่ครูใน โรงเรียนสอนกวดวิชานั้น ทำให้ผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ลดลง เป็นปัญหาในการ ปกครอง (2 คน)

โรงเรียนกวดวิชาควรลดลักษณะความเป็นการค้าลง (6 คน) เน้นคุณภาพในการสอนมากขึ้น (7 คน) ไม่สอนโดยใช้วิดีโอ (4 คน) ควรสอนเพื่อฝึกให้เด็กคิดเป็น (5 คน) ตลอดจนถึงการลดค่าเล่าเรียน เพื่อช่วยให้เด็กได้มีโอกาสเรียนมากขึ้น (9 คน) ควรมีการศึกษาข้อดีในการบริหารของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อนำมาปรับใช้ใน โรงเรียนปกติ (1 คน) หรือแม้แต่การจัดให้มีการร่วมมือระหว่างโรงเรียนกวดวิชา และ โรงเรียนปกติ (1 คน)

นอกจากนั้นแล้ว ในส่วนของนักเรียนเองนั้น ก็ควรที่จะสนใจเรียนในห้องเรียน หมั่นฝึกปฏิบัติและทบทวนการเรียนด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ (21 คน) ในขณะเดียวกัน ผู้ปกครองควรเปลี่ยนทัศนคติเรื่องการกวดวิชาด้วยเช่นกัน (9 คน)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาเรื่องการกวาดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาสภาพปัจจุบันของการกวาดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย โดยทำการศึกษาในประเด็นปริมาณการกวาดวิชา ความแตกต่างในการกวาดวิชา และลักษณะการเรียนกวาดวิชา ศึกษาเหตุผลในการกวาดวิชา ประโยชน์ที่ได้รับจากการกวาดวิชา ปัญหา และผลกระทบของการกวาดวิชาต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และ ครูในสถานศึกษา ศึกษาค่าใช้จ่ายโดยรวมของการกวาดวิชาและจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการกวาดวิชา โดยมีผลการวิจัยดังนี้

การศึกษานี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจำนวน 3,353 คน แยกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม. 5 และ ม.6) จำนวน 2,167 คน นิสิตนักศึกษาปี 1 จำนวน 618 คน ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ 126 คน ครู 158 คน ผู้ปกครอง 207 คน และตัวแทนโรงเรียนกวาดวิชา 77 คน ใน 4 จังหวัดหลักคือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่นและสงขลา สะท้อนความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมกันและความได้เปรียบของการศึกษาไทย สะท้อนการเรียนการสอนที่ไม่น่าสนใจและเน้นการสอบ รวมถึงสะท้อนค่านิยมการเลือกสถาบันมีชื่อของสังคมไทย

ผลการศึกษาใน 4 จังหวัดหลัก คือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ สงขลา และขอนแก่น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการกวาดวิชาร้อยละ 54.3 และจากการสัมภาษณ์ตัวแทนสามัญศึกษา 10 จังหวัด ประเมินการได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศมีอัตราการกวาดวิชาประมาณร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวาดวิชาพบว่านักเรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ เป็นนักเรียนที่มีการกวาดวิชาต่อนักเรียนในแผนอื่น คือ มีอัตราการกวาดวิชาร้อยละ 76.1 ร้อยละ 83.6 และ ร้อยละ 60.8 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ตามลำดับ โดยรวมแล้วนักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวาดวิชาต่อนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า โดยนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดที่กำลังกวาดวิชา และเคยเรียนกวาดวิชานั้น เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 3.51 – 4.00 ร้อยละ 29.1 เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตเมื่อนั้น มีอัตราการกวาดวิชาสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตนอกเมืองทุกจังหวัด และ ทุกระดับการศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับอาชีพบิดาของนักเรียนนักศึกษาที่กวาดวิชา หรือเคยกวาดวิชาในภาพรวมพบว่า กลุ่ม

นักเรียน นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพ ค้าขาย มีอัตราการกวาดวิชามากที่สุด ในขณะที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรม หรือ ประมงนั้น มีอัตราการไม่กวาดวิชามากที่สุด

ลักษณะการเรียนกวาดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบัน ร้อยละ 73.9 ของนักเรียนที่กวาดวิชาเรียนกับโรงเรียนกวาดวิชา ร้อยละ 36.7 เรียนจากที่อื่น ซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวาดวิชา เช่น เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ เรียนกับครูในโรงเรียน และเรียนจากที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน นอกจากนั้นแล้วยังมีปริมาณนักเรียนร้อยละ 20.1 ที่เรียนกวาดวิชาจากทั้งโรงเรียนกวาดวิชา และเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวาดวิชา สำหรับวิชาที่มีการเรียนกวาดวิชาที่สุดในทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนจากโรงเรียนกวาดวิชา หรือเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวาดวิชาคือวิชา คณิตศาสตร์ โดยนักเรียนในแต่ละระดับส่วนใหญ่แล้วจะเรียน 3 วิชาในกรณี que เรียนจากโรงเรียนกวาดวิชา และเรียนเพียง 1 วิชาในกรณี que เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวาดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่ในทุกระดับชั้นนั้น จะใช้เวลาในการเรียนกวาดวิชาประมาณสัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง

สำหรับเหตุผลในการกวาดวิชานั้น ส่วนใหญ่ของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่กวาดวิชา มีเหตุผลว่าเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น กลุ่มครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่นักเรียนกวาดวิชานั้น เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ กลุ่มโรงเรียนกวาดวิชาส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนนักศึกษากวดวิชาเพราะต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ในขณะที่ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองก็มีความเห็นในทำนองเดียวกันคือ นักเรียนกวาดวิชาเนื่องจากต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่กวาดวิชานั้น ส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า ค่าเล่าเรียนแพง (ร้อยละ 48.8 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวาดวิชา) คิดว่าสามารถทบทวนด้วยตนเองได้ (ร้อยละ 42.9 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวาดวิชา) และ คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวาดวิชา (ร้อยละ 25.4 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวาดวิชา)

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นเรื่องประโยชน์ที่จะได้จากการกวาดวิชาในกลุ่มนักเรียนที่กวาดวิชาทั้งหมด กับกลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มครู และ กลุ่มโรงเรียนกวาดวิชา พบว่า ทุกกลุ่มมีความเห็นว่า จะได้ประโยชน์จากการกวาดวิชาระดับ “มาก” ในเกือบทุกเรื่อง เช่น ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากขึ้น มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น และได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ในส่วนปัญหาที่พบจากการเรียนกวาดวิชาทั้งการเรียนจากโรงเรียนกวาดวิชา และเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวาดวิชา ส่วนใหญ่จะมีปัญหาไม่แตกต่างกัน คือ มีปัญหาเรื่อง ห้องเรียนคับแคบ สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน นักเรียนให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อนหรือทำ

กิจกรรมอย่างอื่น และ ปัญหาเรื่องความเหนื่อย ซึ่งมีความเห็นว่าเรื่องเหล่านี้เป็นปัญหาในระดับ “ปานกลาง”

สำหรับผลกระทบจากการกวดวิชานั้น กลุ่มครูมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกประเด็นนั้นมีอยู่ในระดับที่สูงกว่าความเห็นของกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา เช่น ประเด็นเรื่องผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง และนักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น สำหรับผลกระทบเรื่องครูที่สอนกวดวิชาอาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลงนั้น ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชามีความเห็นว่าเป็นผลกระทบในระดับที่สูงกว่าความเห็นของกลุ่มครูที่สอนกวดวิชา

เมื่อพิจารณาเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชา โดยแยกเป็นค่าเล่าเรียน และ ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง พบว่าในส่วน of ค่าเล่าเรียนนั้น มีความหลากหลายแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยส่วนใหญ่พบว่าในกรณีที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชานั้น ค่าเล่าเรียนจะประมาณ 1,800 บาทต่อคอร์ส และ ประมาณ 1,400 บาทต่อคอร์สกรณีเรียนจากที่อื่น ซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา นักเรียนที่เรียนกวดวิชาจะมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าเดินทาง ค่าขนม เป็นต้น เดือนละ 400 บาท จากประมาณการว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 30 มีการกวดวิชา โดยเรียนจากโรงเรียนกวดวิชา 3 วิชา และเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา 1 วิชาต่อปีนั้น ค่าใช้จ่ายโดยรวมที่เกิดขึ้นจะมีค่าประมาณ 3,318,050,000 บาทต่อปี

ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อการลดการกวดวิชานั้นพบว่า ส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มมีความเห็น สอดคล้องกันว่า ต้องพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้นเป็นปริมาณมากที่สุด ร้อยละ 68.9 นอกจากนี้แล้วยังเสนอว่าต้องพัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกันและลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ร้อยละ 66.4 และร้อยละ 50.9 ตามลำดับ สำหรับประเด็นเรื่องการใช้ GPA ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อและการยกเลิกการสอบที่ศึกษาต่อและการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อโดยใช้เขตพื้นที่นั้นไม่ลดการกวดวิชามากนัก

อภิปราย

การวิจัยเรื่อง “การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของประเทศไทย” มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้คือ

1. การกวดวิชาสะท้อนภาพความเหลื่อมล้ำและการได้เปรียบเสียเปรียบกันสูงในระบบการศึกษาไทย

ลักษณะและธรรมชาติของการศึกษาไทยโดยรวมไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับพื้นฐานหรือการศึกษาระดับอุดมศึกษาก็ตามมีความแตกต่างและเหลื่อมล้ำกัน

สูงมาก เด็กในโรงเรียนชนบทมีโอกาสได้พบครูที่เก่งน้อย ทรัพยากรและอุปกรณ์ต่างๆ ของโรงเรียนชนบทก็น้อยเมื่อเทียบกับโรงเรียนในเมือง โอกาสในการเรียนต่อก็มีน้อยตามไปด้วย ยิ่งเมื่อเข้าระดับอุดมศึกษาแล้วจะเห็นได้ชัดเจนว่าผู้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษานั้นเปอร์เซ็นต์ส่วนใหญ่ยังเป็นคนในกรุงเทพฯ ภาคกลางและเป็นบุตรของครอบครัวธุรกิจ ราชการระดับสูงและพ่อค้า ขณะที่ลูกชานาเกษตรกร ลูกจ้างมีน้อยมาก

ปรากฏการณ์ของความไม่เท่าเทียมและความเหลื่อมล้ำดังกล่าวได้สะท้อนและตอกย้ำให้เห็นถึงปัญหานี้ชัดเจนยิ่งขึ้นในสภาพของการกวดวิชา นั่นก็คือผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มของนักเรียนที่มีการกวดวิชานั้น โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเขตเมืองมากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเขตนอกเมืองในทุกจังหวัด ไม่ว่าจะการกวดวิชาจะมีผลดีผลเสียอย่างไรก็ตามแต่ แสดงให้เห็นว่าโอกาสของการศึกษาเพิ่มเติมในลักษณะของการกวดวิชาของเด็กในเมืองมีมากกว่าเด็กนอกเมืองอย่างมาคนั่นเอง

นอกจากนั้นเมื่อดูถึงอาชีพบิดาของกลุ่มตัวอย่างก็พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีการกวดวิชานั้น เป็นกลุ่มที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด (ร้อยละ 38.4) รองลงมาคือกลุ่มที่บิดารับราชการ (ร้อยละ 33.3) ในขณะที่นักเรียนที่ไม่กวดวิชานั้น กลุ่มที่มีมากที่สุดคือ กลุ่มที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประมง (ร้อยละ 34.1) เช่นเดียวกันเมื่อดูถึงผลการเรียนของเด็กที่ตอบแบบสอบถามก็พบในลักษณะเดียวกันว่า เด็กยังเรียนเก่งก็ยังมีโอกาสได้รับการกวดวิชา ดังที่ข้อมูลว่า ในกลุ่มนักเรียนที่กวดวิชานั้น นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.51 - 4.00 อยู่มากที่สุด (ร้อยละ 29.1) ในขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ไม่กวดวิชานั้น กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนในช่วง 2.01 - 2.50 เป็นกลุ่มที่มีอยู่มากที่สุด (ร้อยละ 35.1)

สภาพการณ์การกวดวิชาจึงสะท้อนให้เห็นการศึกษาไทยที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบกันสูงในกลุ่มของผู้เรียน โอกาสของคนมีโอกาสมิใช่มิอยู่มาก คนที่ขาดโอกาสก็จะขาดโอกาสไปเรื่อย การแก้ปัญหาการกวดวิชาจึงต้องแก้ที่ระบบการศึกษาใหญ่ด้วย

2. โรงเรียนกวดวิชายังเป็นแหล่งใหญ่ของระบบกวดวิชา

ระบบการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของประเทศไทยมีอยู่ 3 ระบบใหญ่ คือ เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ เรียนกับครูเป็นรายบุคคลและที่อื่นๆ อีกบ้างเล็กน้อย จาก 3 ระบบนี้สะท้อนให้เห็นว่าการกวดวิชา กับโรงเรียนกวดวิชายังเป็นเรื่องหลักอยู่โดยผู้ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 73.9 บ่งว่า

เรียนกวดวิชา กับ โรงเรียนกวดวิชา มีที่เรียนกับโรงเรียนไม่มากประมาณร้อยละ 7.7 ของผู้ตอบที่ร้องไปจากโรงเรียนกวดวิชาคือเรียนกับครูเป็น รายบุคคลประมาณร้อยละ 17.9

ในการเลือกโรงเรียนที่กวดวิชาของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นก็บ่งว่าเลือกตามชื่อเสียงของโรงเรียนและเลือกตามที่เพื่อนแนะนำมาซึ่งส่วนใหญ่แล้วถ้าไม่มีคุณภาพดีพอเพื่อนก็จะไม่แนะนำมา ในทำนองเดียวกันคุณภาพของครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา ก็มีความสำคัญด้วยเพราะผู้เรียนจะบ่งว่าอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชานั้น สอนสนุก ไม่น่าเบื่อ

ข้อควรคำนึงในการให้ความสนใจกับโรงเรียนกวดวิชาอีกประการหนึ่งก็คือผู้เรียนจะใช้เวลากับการกวดวิชาสัปดาห์ละประมาณ 6-10 ชม. บางคนใช้เวลาระหว่าง 11-15 ชม. ซึ่งถ้านักเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาที่แสดงว่าจะใช้เวลาในโรงเรียนกวดวิชาวันละประมาณ 2-3 ชั่วโมงเป็นหลักซึ่งก็เป็นจำนวนเวลาที่มีความหมายมาก ให้การดูแลการใช้ชีวิตในโรงเรียนกวดวิชาจึงมีความสำคัญอย่างมาก

ข้อมูลดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนกวดวิชาเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ของระบบนี้อย่างมากและมีความสำคัญในระบบกวดวิชาอย่างมากเช่นกัน จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับโรงเรียนกวดวิชาเป็นพิเศษ เนื่องจากเด็กโดยเฉพาะเด็กในเมืองนั้นกว่าร้อยละ 70 ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนกวดวิชา สภาพและคุณภาพชีวิตของเด็กในโรงเรียนกวดวิชาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้เรียนเองก็ได้ให้ข้อมูลว่าปัญหาที่พบในโรงเรียนกวดวิชาที่สำคัญคือห้องเรียนคับแคบและนักเรียนมีเป็นจำนวนมาก ครูดูแลไม่ทั่วถึง ประเด็นเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องมีผู้เข้าไปดูแล กำหนดเกณฑ์และจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนด้วยเพราะถ้าไม่ดูแลจุดและประเด็นเหล่านี้ให้ดีแล้วปัญหาของการกวดวิชาอันสืบเนื่องมาจากปัญหาในเรื่องของสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ก็จะตามมาด้วย

3. ระบบกวดวิชาสะท้อนจุดอ่อน 3 ประการ

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการกวดวิชาของนักเรียนพบว่านักเรียนชั้น ม.4 ม.5 ให้เหตุผลที่กวดวิชาเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ และเรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เหตุผลอันดับแรกว่า เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ (ร้อยละ 82.9) และเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น (ร้อยละ 69.4) ในขณะที่ครูและผู้ปกครองก็ให้เหตุผลอยู่ใน 4 ข้อนี้เช่นกัน คือช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ และเรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลเรื่องความจำเป็นในการเรียนกวดวิชา ครูในโรงเรียนที่สอนกวดวิชาให้เหตุผลถึงความจำเป็นว่าเพื่อเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อ นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนและช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในส่วนแรก

เช่นเดียวกันเมื่อดูเรื่องประโยชน์ของการกวดวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญใน 3 เรื่องใหญ่คือช่วยให้เข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น เข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้ นอกจากนี้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ก็เป็นเหตุผลที่สำคัญ

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นประเด็นในการอภิปรายได้ชัดเจนว่าการกวดวิชาที่เป็นอยู่ สะท้อนปัญหาสำคัญของระบบการศึกษาไทย 3 ประการใหญ่ คือ

ปัญหาแรก การเรียนการสอนในระบบโรงเรียนปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่จึงทำให้เด็กต้องไปเรียนวิชาต่างๆ เพิ่มเติม เพราะทั้งนักเรียนและผู้ปกครองพูดถึงประโยชน์ของการกวดวิชาตรงกัน คือ มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น โรงเรียนกวดวิชาเองก็มีจุดเน้นในแง่ของการสร้างความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้นเช่นกันและสืบเนื่องกับประเด็นนี้เพื่อไปดูว่ารายวิชาใดที่เด็กกวดวิชามากที่สุดก็พบ 4 วิชาหลัก คือ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 วิชานี้ คือวิชาที่เด็กเรียนกวดวิชาทั้งในโรงเรียนกวดวิชาและนอกโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจเป็นประเด็นได้ว่า การสอนใน 4 สาขาหลักนี้ยังมีปัญหายู่มาก

ปัญหาที่สอง ระบบการศึกษาที่เน้นการสอบเป็นเรื่องใหญ่จึงทำให้ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญกับการสอบเป็นหลัก ทั้งการให้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น ได้เรียนรู้เทคนิคในการทำข้อสอบมากขึ้น ประเด็นที่เกี่ยวกับการสอบนี้เป็นประเด็นที่นักเรียนและผู้ปกครองล้วนเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สำคัญของการกวดวิชา ซึ่งถ้าหากการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในแต่ละระดับยังเน้นเรื่องการสอบอยู่ก็ย่อมส่งผลให้เด็กต้องเรียนกวดวิชาอย่างต่อเนื่องตลอดไปเช่นกัน

ปัญหาที่สาม มีการแข่งขันในระบบการศึกษาสูง ซึ่งข้อนี้เห็นได้ไม่ยาก แต่ผลการวิจัยยืนยันชัดเจนเพราะเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ เหตุผลในการทำข้อสอบ รวมถึงข้อมูลในการลดการกวดวิชาที่เน้นให้ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงสะท้อนภาพการแข่งขันสูงทั้งสิ้น การทำความเข้าใจกับการกวดวิชาจึงต้องคำนึงถึงประเด็นทั้ง 3 นี้ควบคู่กันไป

4. กวดวิชายังเป็นของแพงอยู่อย่างมาก

ข้อนี้ อาจจะเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจน เช่น เกษตรกรหรือประมง หรือเด็กที่อยู่นอกเมืองซึ่งครอบครัวทั่วไปจะมีรายได้น้อย ไม่สามารถจะเรียนได้ ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้เรียนได้ให้เหตุผลเป็นอันดับ 1 ตรงกัน ทั้งเด็ก ม.4 ม.5 และ ม.6 ว่าที่ไม่ได้เรียนกวดวิชาเป็นเพราะค่าเล่าเรียนแพง (ร้อยละ 51.2, 63.1 และ 55.6) ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ปกครองเองก็ยังบ่งว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณร้อยละ 10 ของรายได้ทั้งหมดของครอบครัวเพื่อการกวดวิชา

ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าค่าเล่าเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ตัวเลขประมาณ 1,800 บาทต่อคอร์ส ในขณะที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา ในขณะที่เรียนกับครูหรือโรงเรียน (ที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา) จะประมาณ 1,400 บาทต่อคอร์ส ในบางกรณีจะขึ้นไปถึงคอร์สละ 4,000 หรือ 5,000 บาท ซึ่งเมื่อคำนวณค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการกวดวิชาแล้ว พบว่ามีมูลค่าสูงถึงประมาณ 3,300 ล้านบาท ซึ่งเงินจำนวนนี้สามารถนำไปใช้ในการบริหารกระทรวงของรัฐได้อย่างน้อยหนึ่งกระทรวงทีเดียว

5. การกวดวิชามีผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา

เป็นที่น่าสนใจว่าข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างนี้ชี้ให้เห็นว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจมีอยู่ไม่น้อย ทั้งนักเรียนและครู รวมถึงผู้ปกครองมีความรู้สึกตรงกันว่า การกวดวิชาเป็นกิจกรรมทางการศึกษาที่มีราคาแพง ถ้ารวมทั้งระบบแล้วจะมีวงเงินสูงมาก แต่เมื่อเทียบกับการศึกษาโดยรวมแล้วไม่ถือว่าเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผล (Product) หรือสิ่งตอบแทนต่อสังคมมากเพราะมีลักษณะเป็นการเรียนซ้ำของเดิม เป็นการเติมที่ขาดบางส่วนและการเตรียมตัวสอบซึ่งผลที่เกิดการศึกษาโดยรวมไม่ได้สร้างคุณภาพของระบบขึ้นมาแต่กลับเป็นในลักษณะบั่นทอนในบางครั้งด้วย

จริงอยู่ อาจจะมีผลตอบแทนในทางส่วนตัวของเด็กได้บ้างเช่นลักษณะที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการได้ แต่นั่นก็เป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับระบบใหญ่ ดังนั้นผลกระทบในทางเศรษฐกิจของการกวดวิชาจึงมีสูงควรจะได้มีการพิจารณาในประเด็นนี้ให้ลึกซึ้งขึ้น

นอกจากนั้นในทางสังคมก็มีผลกระทบไม่น้อยเหมือนกัน คำตอบของเด็กและครูเป็นไปในทำนองเดียวกันว่าเหนื่อย ไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัวและไม่มีเวลาทำกิจกรรมอื่นๆ ประเด็นนี้ก็เป็นประเด็นที่สำคัญอีกเช่นกันที่การกวดวิชามีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตของผู้เรียนที่ควรจะได้มีเวลาพักผ่อนเพียงพอสำหรับเด็กในวัยรุ่นได้มีเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน เพื่อพัฒนาร่างกาย/อารมณ์และสังคม แต่โอกาสเหล่านี้จะสูญหายไปเพราะต้องไปใช้เวลาในการกวดวิชาวันละไม่น้อยชั่วโมง ที่

สำคัญยิ่งไปกว่านี้ก็คือ การกวาดวิชาดำเนินไปเกือบจะในทุกภาคการศึกษาและเกือบทุกวัน แทนที่จะมีช่วงเวลา เช่น ใกล้เคียงหรือใกล้เคียงเข้ามหาวิทยาลัย แต่นี้กลับกลายเป็นการกวาดวิชาตลอดปีและเกือบทุกปีที่เรียน ผลกระทบต่อการเติบโตและการพัฒนาของผู้เรียนซึ่งมีสูงมาก

ในทางการศึกษานั้นจากข้อมูลดูแล้วอาจจะกล่าวได้ว่ามีผลกระทบไม่มากเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจและสังคมที่ผ่านมาเพราะข้อมูลบ่งว่ามีปัญหาในเรื่องความตั้งใจในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง แต่ผลกระทบทางด้านอื่นๆ ก็ไม่ชัดเจนมากนัก ที่เห็นได้ชัดก็คือ เด็กจะเรียนเนื้อหาซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่มีข้อแตกต่างเพียงรายละเอียดและเทคนิคเท่านั้น

โดยเหตุนี้การทำความเข้าใจกับการกวาดวิชาจึงต้องมองประเด็นและแง่มุมที่กว้างกว่าการมองเฉพาะชั้นเรียนธรรมดา

6. การลดการกวาดวิชานอกจากจะต้องแก้ที่การสอนของครูแล้วยังต้องแก้ที่ค่านิยมของสังคมด้วย

ประเด็นอภิปรายสุดท้ายคือแนวทางการลดการกวาดวิชา ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นไปในทางเดียวกันระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร รวมทั้งโรงเรียนกวาดวิชานั้นคือ ต้องเร่งพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้นเป็นอันดับแรกแล้วพัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมในประเด็นที่สามจึงกล่าวถึงการลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง

ในเรื่องของการพัฒนาการสอนของครูนั้นจะเป็นประเด็นหลัก แม้ไม่เกี่ยวเนื่องกับกวาดวิชา ครูก็ต้องพัฒนาการสอนอยู่แล้ว แต่เมื่อพิจารณาร่วมกับการกวาดวิชาก็จะเห็นได้ชัดเจนขึ้นที่ครูจะต้องพัฒนาการสอนของตนเองให้ดีขึ้น โดยเฉพาะให้เด็กมีความเข้าใจ มีความสนุกสนานมากขึ้น โดยเฉพาะในวิชาหลักๆ เช่น คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ภาษาอังกฤษและสิ่งเหล่านี้เป็นวิชาที่โดยสาระอาจจะเข้าใจยากอยู่แล้วและยังเป็นวิชาที่มีผลต่อการแข่งขันกันในการสอบเข้าต่างๆ ด้วย

ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามยังเห็นว่าการพัฒนาโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพเท่าเทียมกันจะลดการกวาดวิชาไปได้มากพอสมควรทีเดียว เพราะเท่าที่เป็นอยู่เราจะเห็น ความแตกต่างและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างชัดเจน โรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในเมืองหลวงก็จะมีโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนมากขึ้นด้วย โอกาสในการพัฒนาโรงเรียนก็มีมากกว่าเด็กและผู้ปกครองก็ย่อมอยากที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนดังกล่าวอย่างมากตามไปด้วย การกวาดวิชาจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการกวาดวิชามีส่วนเสริมให้เข้าโรงเรียนที่ต้องการได้มากขึ้น ส่วนหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตามในสังคมไทยเอง ค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นสิ่งที่มีความหมายในสังคมไทยด้วยอย่างมาก เพราะสังคมไทยยังมีลักษณะของสังคมที่ถือ “หน้าตา” เป็นเรื่องสำคัญ “ชื่อเสียง” ก็เป็นองค์ประกอบของการยอมรับในสังคมและการ “แข่งขัน” ยังเป็นส่วนเสริมในสังคมด้วย ดังนั้นแม้ว่าคุณภาพของสถาบันจะมีความเท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันจนไม่มีความแตกต่างมากแล้วก็ตาม แต่ความนิยมหรือชื่อเสียง ซึ่งนำไปสู่หน้าตาของครอบครัวและผู้เรียนก็จะยังมีส่วนสำคัญจะทำให้เกิดการแข่งขันกันเข้าสถาบันที่มีชื่อเสียงอยู่อย่างเดียว การเปลี่ยนค่านิยม การยอมรับในความสามารถ การส่งเสริมโอกาสของคนถือเป็นเรื่องสำคัญในการลดการกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ

1. การกำหนดเกณฑ์กลางและการดูแลให้ปฏิบัติตามเกณฑ์

จากการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นการกวดวิชายังมีความหมายในระดับหนึ่งและมีอยู่อย่างกว้างขวาง มีผู้เกี่ยวข้องกับการกวดวิชาหลายกลุ่มโดยเฉพาะผู้เรียนเอง เป็นกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบโดยตรง ได้สะท้อนปัญหาไว้ในงานวิจัยนี้พอสมควร ดังนั้นสมควรที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้เรียน ผู้ปกครอง ครูในโรงเรียน รวมถึงเจ้าของหรือผู้ดูแลโรงเรียนกวดวิชาควรจะได้ปรึกษาร่วมกันกับผู้ดูแลของทางราชการเพื่อกำหนดเป็นเกณฑ์คุณภาพของโรงเรียนกวดวิชาที่ผู้เรียนในฐานะผู้บริโภคจะได้หลักประกันเต็มที่ เมื่อกำหนดเป็นเกณฑ์แล้วก็มีการติดตาม ตรวจสอบและดูแลให้เป็นไปตามเกณฑ์อย่างเคร่งครัด

2. จัดสอนเสริมให้กับโรงเรียนด้อยโอกาสนอกเมือง

ข้อมูลจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นชัดเจนว่านักเรียนในโรงเรียนต่างจังหวัดที่อยู่นอกเมืองขาดโอกาสทั้งการเรียนที่มีคุณภาพและการกวดวิชาเพื่อเพิ่มเติม จึงควรเพิ่มเติมสิ่งเหล่านี้ให้กับเด็กต่างจังหวัดด้วยการจัดบริการไว้ในโรงเรียนเองหรือแหล่งกลางที่เด็กมาได้ แต่นโยบายนี้ควรเป็นนโยบายเฉพาะหน้าและควรเป็นจัดเป็นช่วงสั้นๆ เพื่อเป้าหมายเฉพาะ เช่น ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ก่อนสอบเข้าโรงเรียนมีชื่อ เป็นต้น จริงอยู่ข้อเสนอนี้อาจดูเป็นการส่งเสริมความไม่สมบูรณ์ของการศึกษา แต่ในช่วงเฉพาะหน้านี้ควรส่งเสริมความเท่าเทียมในระดับหนึ่งก่อน

3. จัดระบบการสอนเสริมให้กับเด็กเรียนอ่อนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

โอกาสของเด็กที่เรียนอ่อนมีน้อยมากในระบบของการศึกษาไทย ข้อมูลจากการวิจัยชี้ให้เห็นชัดว่า เด็กที่เรียนอ่อนมีโอกาสกวาดวิชาน้อยมาก การศึกษาในระบบเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญตรงนี้มากนัก แนวทางหรือนโยบายนี้เป็นการสร้างความเท่าเทียมกันเป็นการสร้างโอกาสให้กับกลุ่มคนที่เสียเปรียบในระบบของการกวาดวิชาและในระบบของการศึกษาปกติ การสอนเพิ่มในลักษณะนี้ควรเป็นการสอนให้ฟรีโดยรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดหารายได้เสริมให้อาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก

4. ปรับระบบการประเมินผลในโรงเรียนให้มีระบบการสอบน้อยลง

เป้าหมายของการกวาดวิชาจากที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะท้อนออกมานั้น เห็นภาพของการสอบชัดเจนเช่นให้คุ้นเคยกับการทำข้อสอบให้มีความมั่นใจกับการสอบ และให้สอบเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อ เหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงระบบของการศึกษาที่เน้นการสอบเป็นหลัก ทั้งสอบเข้า สอบผ่านและสอบออก ทำให้ผู้เรียนต้องไปกวาดวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้สอบได้ตาม “เกณฑ์” และ ตามที่ “เก็ง” ทางแก้จึงควรปรับการประเมินผลให้เน้นการสอบน้อยลง ให้การสอบเป็นแต่เพียงแค่เครื่องมือในการตรวจสอบว่าเรียนรู้อะไร ได้แค่ไหน แล้วเพิ่มการประเมินผลจากประสบการณ์ การทำได้ การแสดงออก ผลงานและการประเมินภาพรวมทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ความสนใจของการสอบลดลงไปได้ในระดับหนึ่ง

5. พัฒนาการสอนให้เน้นกระบวนการมากกว่าการสอนเนื้อหา

การสอบโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการสอบแบบใด เพื่ออะไรและแม้ผู้ออกข้อสอบจะมีความสามารถสูงเพียงใดก็ตาม ส่วนใหญ่แล้วก็จะไม่พ้นการสอนเนื้อหา การกวาดวิชาโดยรวมแล้วก็จะเน้นไปที่การสอนเนื้อหา การเน้นเนื้อหาทำให้มีลักษณะ ใครรู้มากกว่า เร็วกว่า ละเอียดกว่า ซึ่งการกวาดวิชาจะทำได้ง่ายและไม่ส่งเสริมคุณค่าของการศึกษาอย่างเต็มที่ ถ้าการเรียนการสอนปรับเปลี่ยนไปสู่กระบวนการมากขึ้น ไปสู่การแสวงหาความรู้ การคิดวิเคราะห์ การประเมินตรวจสอบและการประยุกต์ใช้มากขึ้น การกวาดเพื่อเพิ่มเนื้อหาก็จะค่อยๆ ลด การกวาดในลักษณะเพื่อพัฒนากระบวนการอาจจะมีมากขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อผู้เรียนได้ดีกว่า แต่ถ้าโรงเรียนปกติเน้นกระบวนการมากขึ้น ความสำคัญของการกวาดวิชาเพื่อกระบวนการจะค่อยๆ ลดลง เพราะจะไม่คุ้มค่าในทางเวลาและเศรษฐกิจ

6. กระจายคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางและใกล้เคียงกันอย่างฉับพลันทันที

ระบบกวดวิชาเห็นชัดว่าเกิดขึ้นเพราะความไม่เท่าเทียมกันในระบบของการศึกษา โรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพสูงยังมีไม่มากพอ (อย่างน้อยในความรู้และความเข้าใจของสังคม) จึงจำเป็นจะต้องมีกระจายคุณภาพและโอกาสให้กว้างขวางออกไปอย่างจริงจัง การกระจายลักษณะนี้ควรเป็นแบบเร่งด่วนและทันทีทันใด เพื่อให้เกิดการรับรู้และสร้างค่านิยมใหม่โดยอาจจะใช้นโยบายทางการเงิน ด้วยการกำหนดลักษณะการจัดสรรงบประมาณว่าโรงเรียนต่างจังหวัด นอกเมืองได้งบประมาณมากกว่าในเมือง 2-3 เท่าทันที คณาจารย์ไปสอนต่างจังหวัดนอกเมืองได้เงินเพิ่ม 1-2 เท่าทันที จัดระบบอุปกรณ์ เครื่องมือให้มีความทันสมัยทันควันสำหรับโรงเรียนด้อยโอกาส

7. จัดระบบการสอนเสริมให้กับเด็กเรียนอ่อนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

โอกาสของเด็กที่เรียนอ่อนมีน้อยมากในระบบของการศึกษาไทย ข้อมูลจากการวิจัยชี้ให้เห็นชัดว่า เด็กที่เรียนอ่อนมีการกวดวิชาน้อย การศึกษาในระบบเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญตรงนี้มากนัก แนวทางหรือนโยบายนี้เป็นการสร้างความเท่าเทียมกันเป็นการสร้างโอกาสให้กับกลุ่มคนที่เสียเปรียบในระบบของการกวดวิชาและในระบบของการศึกษาปกติ การสอนเพิ่มในลักษณะนี้ควรเป็นการสอนให้ฟรีโดยรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดหารายได้เสริมให้อาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก

8. พัฒนาโรงเรียนให้เป็น Creative and Innovative School

ข้อมูลส่วนหนึ่งระบุว่าโรงเรียนในปัจจุบันครูสอนไม่สนุกและน่าเบื่อจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมในโรงเรียนปกติให้น่าสนใจ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสและทางเลือกต่างๆ ได้แสวงหากิจกรรมและความรู้ด้วยตัวเอง ให้โรงเรียนเป็นที่ที่ท้าทายเด็กในทุกด้าน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์ การที่โรงเรียนสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ๆ เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่คิดเองและโรงเรียนมีนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้เรียนอยู่เสมอจะทำให้เด็กอยู่ในโรงเรียนได้มากขึ้น

9. การปรับเปลี่ยน การรับเข้าเรียนในแต่ละระดับ

การรับเข้าเรียนในแต่ละระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยลงมาถึงชั้นระดับต่างๆ ควรลดการสอบและความสำคัญของคะแนนลงให้น้อยที่สุด โดยเน้นการ

เติบโตและพัฒนาการของเด็กอย่างรอบด้าน และจากสภาพจริงควรเน้นผลงาน การแสดงออกและความสามารถที่หลากหลายของเด็กมากกว่าวิชาการและการสอบเท่านั้น การพัฒนากระบวนการรับเข้าจึงเป็นทางเลือกการกวดวิชาได้ทางหนึ่ง

10. สร้างความเข้าใจกับสังคมด้วยผลงานวิจัย

ค่านิยมเป็นเรื่องที่ส่งผลต่อการกวดวิชา ทั้งค่านิยมในการกวดวิชาเองว่า ทำให้มีโอกาสดีดีกว่าในการสอบ ผลการกวดวิชาทำให้เข้าเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียงกว่า การกวดวิชาทำให้เรียนได้คะแนนดีกว่า ตลอดจนค่านิยมที่เห็นว่าการเรียนในบางสถาบันมีชื่อเสียง มีหน้ามีตากว่าอีกสถาบันหนึ่งนั้นควรจะได้อะไรๆ แก้ไขไปเรื่อยๆ ด้วยการให้สังคมได้เข้าใจในปัญหาของการศึกษา ของการเรียนรู้ ของสถาบันและของการกวดวิชาเป็นระยะด้วยผลการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

บรรณานุกรม

- กาญจนา ชูครูวงศ์ และชอุ่ม มงคล. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 (ก.พ.-มี.ค.), น.65-68.
- ก้านทิพย์ ชาตวงษ์. โรงเรียนกวดวิชา. (2539). *วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน*. ปีที่ 7 ฉบับที่ 64 (สิงหาคม), น.13-16.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และ วิไล ชุมแสง. (2525). การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 (ธ.ค.-ม.ค.2526), น.60-64.
- ประยูร ศรีประสาธน์ . (2529) .องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 (ธ.ค.-ม.ค.2530), น.58-68.
- พอดู สุวรรณทัต. (2529). โรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 (ธ.ค.- ม.ค.2530), น.52-57.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2529). กวดวิชา: ภาพสะท้อนตัวใครตัวมันในระบบการศึกษาไทย. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 (ธ.ค.-ม.ค.2530), น.69-77.
- มานะ ตริรัชภักดิ์. (2542). โรงเรียนกวดวิชา ปรากฏคือ ” การเอาชนะ “. *สานปฏิรูป* ปีที่ 2 ฉบับที่ 14 (เมษายน), น.10-14.
- สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์. (2539). *สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพัฒน์ สุขมณสันต์. (2529). เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 (ธ.ค.-ม.ค.2530), น.34-51.
- อภิชัย พันธเสน. (2529). กวดวิชา : เหตุและผลที่จะเกิดขึ้น. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ* ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 (ธ.ค.-ม.ค.2530), น.14-33.
- เดือนสติพ่อแม่อย่าฆ่าลูกทางอ้อมด้วยการยึดเย็ดให้เรียนพิเศษ ผู้จัดการ. 28 ก.ค. 2543, น.7.
- ร.ร.กวดวิชาไทยเงินเด็ก ม.6 ตัวสอบวัดความรู้เข้ามหาวิทยาลัย มติชน. 13 ต.ค. 2543, น.1,19.
- เชื่อปฏิรูปศึกษาคบสูตร ธุรกิจกวดวิชาจะฟ่อไปเอง มติชนรายวัน. 30 พ.ย. 2543, น.10.
- ศธ. ย้ำนโยบายไม่ส่งเสริมกวดวิชา เดลินิวส์. 30 พ.ย. 2543, น.12.
- สวนดุสิต โพลเผยเด็กกว่า 80% ยังยึดติดการกวดวิชา เดลินิวส์. 11 ม.ค. 2544, น.12.
- การศึกษาไทยยุคธุรกิจกวดวิชาเพื่อพิสูจน์กระแสเศรษฐกิจทรุด ไทยรัฐ. 30 ม.ค. 2544, น.15.
- กวดวิชา.....จำเป็นแค่ไหน ไทยโพสต์. 8 ก.ค. 2543, น.9.
- กวดวิชาเพื่อเออนทรานซ์ ธุรกิจมูลค่ากว่า 1,200 ล้านบาท ไทยโพสต์. 26 มี.ค. 2544, น.9.
- ข้อมูลจำนวนนักเรียน/นักศึกษาปีการศึกษา 2543, กระทรวงศึกษาธิการ.
- [Online] Available; [http://www.moe.go.th/main 2/stat-thai/stud-t43.htm](http://www.moe.go.th/main%20stat-thai/stud-t43.htm).
- Alder,J. and Underwood,A. The tutor age. *Newsweek* 3/30/98. Vol.131 Issue 13,p.46-51.
- Bray,M. (1999). *The shadow education system: private tutoring and its applications for planners*. UNESCO: International Institute for Educational Planning, Paris.

ภาคผนวก 1

ข้อมูลการสำรวจจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 1 การเรียนกวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ การเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน

รายการ	การเรียนกวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3						การเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน					
	กรณีรวมข้อมูลจาก นร. ในรร.กวดวิชา และ นร. ใน รร.ปกติ		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.ปกติ อย่างเดียว		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.กวดวิชา อย่างเดียว		กรณีรวมข้อมูลจาก นร. ในรร.กวดวิชา และ นร. ใน รร.ปกติ		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.ปกติ อย่างเดียว		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.กวดวิชา อย่างเดียว	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กวดวิชา	422	53.4	319	50.2	103	71.5	468	59.2	324	50.2	144	100.0
เหตุผลที่เรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร. ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร. ที่กวดวิชา
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียน ในชั้นเรียนปกติ	234	55.5	165	51.7	69	67.0	276	59.0	161	49.7	115	79.9
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	182	43.1	140	43.9	42	40.8	262	56.0	191	59.0	71	49.3
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	297	70.4	217	68.0	80	77.7	337	72.0	220	67.9	117	81.3
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	189	44.8	136	42.6	53	51.5	181	38.7	112	34.6	69	47.9
เพื่อนชวน	70	16.6	57	17.9	13	12.6	64	13.7	52	16.0	12	8.3
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	98	23.2	80	25.1	19	17.5	129	27.6	88	27.2	41	28.5
ผู้ปกครองให้เรียน	101	23.9	81	25.4	20	19.4	89	19.0	64	19.8	25	17.4
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	11	2.6	10	3.1	1	1.0	7	1.5	7	2.2	0	0

ตาราง 1 การเรียนกวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ การเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน (ต่อ)

รายการ	การเรียนกวดวิชาขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.3						การเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน					
	กรณีรวมข้อมูลจาก นร. ในรร.กวดวิชา และ นร. ใน รร.ปกติ		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.ปกติ อย่างเดียว		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.กวดวิชา อย่างเดียว		กรณีรวมข้อมูลจาก นร. ในรร.กวดวิชา และ นร. ใน รร.ปกติ		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.ปกติ อย่างเดียว		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร.ใน รร.กวดวิชา อย่างเดียว	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ไม่กวดวิชา	368	46.6	317	49.8	41	28.5	322	40.8	322	49.8	0	0
<u>เหตุผลที่ไม่เรียนกวดวิชา</u>	คน	ร้อยละ ของ นร. ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา
คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา	95	25.8	71	22.4	21	51.2	50	15.5	50	15.5	0	0
เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว	23	6.3	17	5.4	6	14.6	16	5.0	16	5.0	0	0
เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว	91	24.7	72	22.7	17	41.5	58	18.0	58	18.0	0	0
ค่าเล่าเรียนแพง	130	45.4	159	50.2	2	4.9	165	51.2	165	51.2	0	0
คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้	156	42.4	132	41.6	23	56.1	111	34.5	111	34.5	0	0

ตาราง 2 ประโยชน์ที่ได้จากการกวาดวิชาขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการ	การกวาดวิชาสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด (ร้อยละของนักเรียนที่กวาดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	7.6	48.1	37.9	2.8	0.2
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	11.8	49.8	32.2	3.3	0
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	8.8	46.2	39.1	2.8	0.2
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	12.1	58.1	25.4	1.4	0
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	5.7	28.2	49.3	11.8	1.9
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้	10.2	34.6	42.2	7.1	2.8
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	20.6	45.5	24.6	4.3	1.7
รายการ	ค่าเฉลี่ย		S.D.		
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.62		0.68		
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.72		0.72		
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.62		0.70		
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.83		0.65		
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.23		0.82		
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้	3.44		0.88		
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.82		0.88		

ตาราง 3 ลักษณะรายละเอียดการกวาดวิชาในปัจจุบัน

(แสดงข้อมูลที่เกิดจากนักเรียนใน รร.ปกติเท่านั้น ไม่รวมข้อมูลที่เกิดจาก นร.ใน รร.กวาดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละของ นร. ที่เรียนกวาดวิชา
กวาดวิชาจาก รร.กวาดวิชา	216	66.7
กวาดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวาดวิชา	125	38.6
กวาดวิชาจาก รร.กวาดวิชา และที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวาดวิชา	53	16.4

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากโรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 4 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียน และ ค่าเล่าเรียน ที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ลำดับที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน คน(%)	ค่าเล่าเรียน (บาท ต่อคอร์ส)				
			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด – สูงสุด
1	คณิตศาสตร์	278 (59.4)	1,681.29	568.8	1,500	1,530	600 – 6,000
2	ฟิสิกส์	228 (48.7)	1,768.62	519.11	1,800	1,800	700 – 4,500
3	เคมี	216 (46.2)	1,580.90	402.45	1,500	1,500	700 – 3,200
4	ชีววิทยา	27 (5.8)	1,428.57	753.19	1,500	1,250	650 – 3,200
5	ภาษาอังกฤษ	104 (22.2)	1,660.49	655.63	1,500	1,500	600 – 4,800
6	ภาษาไทย	5 (1.1)	1,600.00	692.82	2,000	2,000	800 – 2,000
7	สังคม	9 (1.9)	1,477.78	1,037.76	700; 3,200	1,000	600 – 3,200
ค่าเฉลี่ยค่าเล่าเรียนทุกวิชา			1,600.0 บาท				

ตาราง 5 ลำดับวิชาในโรงเรียนกวดวิชาที่มีจำนวนผู้เรียนจากมากไปน้อย ของ นร.ชั้น ม.4

ลำดับที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	คณิตศาสตร์	278	59.4
2	ฟิสิกส์	228	48.7
3	เคมี	216	46.2
4	ภาษาอังกฤษ	104	22.2
5	ชีววิทยา	27	5.8
6	สังคม	9	1.9
7	ภาษาไทย	5	1.1

ตาราง 6 ปัญหาที่พบขณะเรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชา

รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา (ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ห้องเรียนคับแคบ	4.9	15.2	32.7	20.3	8.1
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	1.7	12.4	23.5	29.9	13.2
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบรร.กวดวิชาไม่ดี	0.6	6.6	24.1	33.1	16.5
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	9.4	20.3	28.6	16.2	6.6
5.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	4.9	16.9	26.5	24.8	7.9
6.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.8	10.7	29.1	27.8	10.5
7.ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	8.8	19.0	29.9	17.9	5.3
8.เหนื่อย	11.3	15.8	34.0	14.3	5.1
รายการ	ค่าเฉลี่ย		SD.		
1.ห้องเรียนคับแคบ	2.86		1.03		
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.50		1.01		
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี	2.28		.91		
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	3.12		1.11		
5.จำนวนนักเรียนมากไปครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.83		1.06		
6.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.60		.99		
7.ไม่มีเวลาพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.10		1.07		
8.เหนื่อย	3.17		1.08		

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 7 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียนและ ค่าเล่าเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ลำดับที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน คน(%)	ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด - สูงสุด
1	คณิตศาสตร์	107 (22.9)	1,651.90	575.37	2,000	1,600	0 – 4,000
2	ฟิสิกส์	60 (12.8)	1,641.53	437.09	1,500	1,600	800 – 3,000
3	เคมี	59 (12.6)	1,594.83	494.86	1,500	1,500	500 – 3,000
4	ชีววิทยา	17 (3.6)	1,732.35	516.28	1,500; 2,000	1,500	1,000 – 2,600
5	ภาษาอังกฤษ	29 (6.2)	1,789.66	565.27	2,000	1,800	800 – 3,000
6	ภาษาไทย	2 (0.4)	1,466.67	611.01	-	1,600	800 – 2,000
7	สังคม	2 (0.4)	400	0	400	400	400
ค่าเฉลี่ยค่าเล่าเรียนทุกวิชา			1,469 บาท				

ตาราง 8 จำนวนวิชาที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	77	16.5
2	27	5.8
3	27	5.8
4	16	3.4
5	1	0.2

ตาราง 9 ปัญหาจากการเรียนกวดวิชาจากที่ต่างๆที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา

รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา (ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	0.9	5.1	13.9	10.0	4.7
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	1.1	3.2	12.8	12.8	5.1
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	3.0	6.2	11.1	7.9	6.6
4.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	1.3	5.8	7.9	11.3	8.5
5.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.1	3.8	11.3	11.8	5.8
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.8	9.0	12.2	7.3	2.8
7.เหนื่อย	4.1	7.7	13.5	6.2	3.4
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.64			.98	
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	2.49			.96	
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.74			1.20	
4.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.42			1.14	
5. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.56			1.08	
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.11			1.10	
7. เหนื่อย	3.08			1.12	

ตาราง 10 การใช้เวลาในการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

ชั่วโมงต่อสัปดาห์	คน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	138	29.5
6 – 10 ชม.	198	42.3
11 – 15 ชม.	56	12.0
มากกว่า 15 ชม	49	10.5

ตาราง 11 เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
(แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
ชื่อเสียงของ โรงเรียน	190	40.6
สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน	131	28.0
ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่	118	25.2
เพื่อนแนะนำ	188	40.2
ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	115	24.6
ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้	71	15.2
ค่าเล่าเรียนถูก	60	12.8

ตาราง 12 ความคาดหวังถึงประโยชน์ที่จะได้จากการกวดวิชาของ นร.
ชั้น ม.4

รายการ	การกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด (ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	9.8	53.2	31.0	0.4	0.2
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	16.2	53.0	23.9	1.1	0.6
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	11.5	47.4	33.8	1.9	0.4
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	14.3	58.1	20.7	1.3	0.4
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	7.1	33.3	43.4	9.4	1.7
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	16.7	47.2	28.0	2.1	0.4
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	22.4	45.1	23.9	2.6	0.9
รายการ	ค่าเฉลี่ย		S.D.		
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.76		.64		
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.88		.72		
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.71		.72		
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.89		.67		
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.36		.83		
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	3.82		.76		
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.90		.82		

ตาราง 13 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบการเรียนในชั้นเรียนปกติ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ	353	75.4
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ	311	66.5
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี	182	38.9

ตาราง 14 ความเห็นของ นร.ชั้น ม. 4 ต่อวิธีการที่จะ สามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนทั้งหมด)

รายการ	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	322	40.8
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	146	18.5
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	108	13.7
ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	189	23.9
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	507	64.2
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	472	59.7

ภาคผนวก 2

ข้อมูลการสำรวจจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 15 การเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	การเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน					
	กรณีรวมข้อมูลจาก นร. ในรร.กวดวิชา และ นร. ใน รร.ปกติ		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร. ใน รร.ปกติ อย่างเดียว		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร. ใน รร.กวดวิชา อย่างเดียว	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กวดวิชา	538	67.4	311	54.5	227	100.0
<u>เหตุผลที่เรียนกวดวิชา</u>	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียน ในชั้นเรียนปกติ	358	66.5	184	59.2	174	76.7
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	287	53.3	179	57.6	108	47.6
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	406	75.5	234	75.2	172	75.8
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	354	65.8	176	56.6	178	78.4
เพื่อนชวน	83	15.4	57	18.3	26	11.5
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	123	22.9	81	26.0	42	18.5
ผู้ปกครองให้เรียน	102	19.0	70	22.5	32	14.1
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	9	1.7	9	2.92.9	0	0
ไม่กวดวิชา	260	32.6	260	45.5		0
<u>เหตุผลที่ไม่เรียนกวดวิชา</u>	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา
คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา	50	19.2	50	19.2	0	0
เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว	28	10.8	28	10.8	0	0
เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว	35	13.5	35	13.5	0	0
ค่าเล่าเรียนแพง	164	63.1	164	63.1	0	0
คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้	91	35.0	91	35.0	0	0

ตาราง 16 ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แสดงข้อมูลที่เก็บจากนักเรียนใน รร.ปกติเท่านั้น ไม่รวมข้อมูลที่เก็บจาก นร.ใน รร.กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละของนร.ที่เรียนกวดวิชา
กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา	233	74.9
กวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	102	32.8
กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา และที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	90	17.0

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากโรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 17 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียน และ ค่าเล่าเรียน ที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ลำดับ ที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน คน(%)	ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด - สูงสุด
1	คณิตศาสตร์	374 (69.5)	1,898.00	829.06	1,500	1,600	500 – 5,800
2	ฟิสิกส์	316 (58.7)	2,088.79	939.22	2,000	2,000	100 – 5,700
3	เคมี	316 (58.7)	1,968.52	698.75	1,500	1,800	500 – 5,000
4	ชีววิทยา	15 (2.8)	1,617.33	699.76	2,000	1,600	750 – 3,200
5	ภาษาอังกฤษ	135 (25.1)	1,991.67	874.14	1,500	1,700	600 – 6,000
6	ภาษาไทย	11 (2.0)	1,818.18	763.96	1,700	1,700	300 – 3,500
7	สังคม	8 (1.5)	2,362.50	826.24	2,800	2,650	1,200 – 3,500
ค่าเฉลี่ยค่าเล่าเรียนทุกวิชา			1,964 บาท				

ตาราง 18 จำนวนวิชาที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	75	13.9
2	113	21.0
3	161	29.9
4	96	17.8

ตาราง 19 ปัญหาที่พบในการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1.ห้องเรียนคับแคบ	2.86	1.00
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.77	1.12
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบรร.กวดวิชาไม่ดี	2.38	.92
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	3.06	1.13
5.จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.99	1.03
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.59	1.04
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.25	1.00
8. เหนื่อย	3.37	1.08

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 20 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียนและ ค่าเล่าเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ลำดับ ที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน คน(%)	ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด - สูงสุด
1	คณิตศาสตร์	79 (14.7)	1,492.57	823.86	1,000	1,300	300 – 4,500
2	ฟิสิกส์	49 (9.1)	1,516.67	863.27	2,000	1,500	300 – 5,000
3	เคมี	36 (6.7)	1,460.00	634.87	1,700	1,300	300 – 3,000
4	ชีววิทยา	15 (2.8)	811.11	431.41	600	600	300 – 1,800
5	ภาษา อังกฤษ	39 (7.2)	2,012.86	1,553.56	800	1,600	600 – 8,000
6	ภาษาไทย	3 (0.6)	1,533.33	1,270.17	800	800	800 – 3,000
7	สังคม	4 (0.7)	1,933.33	945.16	-	1,600	1,200 – 3,000
ค่าเฉลี่ยค่าเล่าเรียนทุกวิชา			1,537 บาท				

ตาราง 21 จำนวนวิชาที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	79	14.7
2	31	5.8
3	18	3.3
4	8	1.5

ตาราง 22 ปัญหาจากการเรียนกวดวิชาจากที่ต่างๆที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.50	.91
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	2.41	.95
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.62	1.25
4.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.13	1.04
5. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.38	1.00
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	2.86	1.05
7. เหนื่อย	3.02	1.17

ตาราง 23 การใช้เวลาในการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

ชั่วโมงต่อสัปดาห์	คน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	123	22.9
6 – 10 ชม.	229	42.6
11 – 15 ชม.	75	13.9
มากกว่า 15 ชม	78	14.5

ตาราง 24 เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
ชื่อเสียงของโรงเรียน	269	49.6
สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน	168	31.2
ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่	87	16.2
เพื่อนแนะนำ	252	46.8
ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	135	25.1
ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้	60	11.2
ค่าเล่าเรียนถูก	69	12.8

ตาราง 25 ความคาดหวังถึงประโยชน์ที่จะได้จากการกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.72	.73
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.98	.70
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.78	.72
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.91	.65
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.14	.85
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	3.87	.80
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.79	.87

ตาราง 26 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบการเรียนในชั้นเรียนปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ	409	76.0
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ	375	69.7
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี	206	38.3

ตาราง 27 ความเห็นต่อวิธีการที่จะสามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	420	52.6
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	155	19.4
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	111	13.9
ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	199	24.9
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	543	68.0
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพ เท่าเทียมกัน	537	67.3

ภาคผนวก 3

ข้อมูลการสำรวจจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 28 การเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการ	การเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน					
	กรณีรวมข้อมูลจาก นร. ในรร.กวดวิชา และ นร. ใน รร.ปกติ		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร. ใน รร.ปกติ อย่างเดียว		กรณีใช้ข้อมูลจาก นร. ใน รร.กวดวิชา อย่างเดียว	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กวดวิชา	340	58.7	340	58.7	0	0
เหตุผลที่เรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ กวดวิชา
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	162	47.6	162	47.6	0	0
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	172	50.6	172	50.6	0	0
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	236	69.4	236	69.4	0	0
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	282	82.9	282	82.9	0	0
เพื่อนชวน	58	17.1	58	17.1	0	0
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	78	22.9	78	22.9	0	0
ผู้ปกครองให้เรียน	63	18.5	63	18.5	0	0
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	7	2.1	7	2.1	0	0
ไม่กวดวิชา	239	41.3	239	41.3	0	0
เหตุผลที่ไม่เรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ไม่กวดวิชา	คน	ร้อยละ ของ นร.ที่ ไม่กวดวิชา
คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา	74	31.0	74	31.0	0	0
เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว	39	16.3	39	16.3	0	0
เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว	44	18.4	44	18.4	0	0
ค่าเล่าเรียนแพง	133	55.6	133	55.6	0	0
คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้	111	46.4	111	46.4	0	0

ตาราง 29 ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาในปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
(แสดงข้อมูลที่เก็บจากนักเรียนใน รร.ปกติเท่านั้น ไม่รวมข้อมูลที่เก็บจาก นร.ใน รร.กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละของนร.ที่เรียนกวดวิชา
กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา	272	80.0
กวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	131	38.5
กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา และที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	90	26.5

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากโรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 30 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียน และค่าเล่าเรียน ที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ลำดับ ที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน คน(%)	ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด – สูงสุด
1	คณิตศาสตร์	220 (64.7)	2,071.63	1,215.68	2,500	1,800	500 – 5,500
2	ฟิสิกส์	132 (38.8)	2,202.00	1,375.63	4,000	1,500	500 – 7,000
3	เคมี	111 (32.6)	2,400.97	1,399.46	4,500	2,200	500 – 4,500
4	ชีววิทยา	40 (11.8)	1,563.51	1,125.32	850	850	500 – 5,000
5	ภาษาอังกฤษ	134 (39.4)	1,960.85	1,128.74	1,200	1,500	500 – 7,500
6	ภาษาไทย	57 (16.8)	1,747.41	857.34	1,200	1,650	700 – 4,200
7	สังคม	50 (14.7)	1,795.92	838.45	1,200	2,000	700 – 4,500
ค่าเฉลี่ยค่าเล่าเรียนทุกวิชา			1,963 บาท				

ตาราง 31 จำนวนวิชาที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	61	17.9
2	59	17.4
3	56	16.5
4	95	27.9

ตาราง 32 ปัญหาที่พบในการเรียนกวดวิชาจากโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1.ห้องเรียนคับแคบ	2.77	1.06
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.51	1.03
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบรร.กวดวิชาไม่ดี	2.27	.95
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	3.02	1.20
5.จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.92	1.07
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.76	1.06
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.07	1.10
8. เหนื่อย	3.42	1.10

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 33 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียน และ ค่าเล่าเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ลำดับ ที่	วิชา	จำนวนผู้เรียน คน(%)	ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด - สูงสุด
1	คณิตศาสตร์	61 (17.9)	1,578.07	971.01	1,500	1,500	200 – 5,000
2	ฟิสิกส์	26 (7.6)	1,428.26	960.57	800	1,350	200 – 4,500
3	เคมี	19 (5.6)	1,033.33	1,188.26	500	700	200 – 4,500
4	ชีววิทยา	14 (4.1)	1,380.00	802.84	2,000	1,550	200 – 2,600
5	ภาษาอังกฤษ	47 (13.8)	1,832.14	1,091.59	1,500	1,600	100 – 4,500
6	ภาษาไทย	35 (10.3)	1,023.44	600.27	750	800	500 – 3,200
7	สังคม	36 (10.6)	1,019.12	545.51	1,200	850	200 – 2,800
ค่าเฉลี่ยค่าเล่าเรียนทุกวิชา			1,328 บาท				

ตาราง 34 จำนวนวิชาที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	43	12.6
2	38	11.2
3	20	5.9
4	16	4.7

ตาราง 35 ปัญหาจากการเรียนกวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.68	.98
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	2.56	.90
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.69	1.05
4.จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.59	1.15
5.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.56	1.00
6.ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	2.84	1.08
7.เหนื่อย	2.98	1.17

ตาราง 36 การใช้เวลาในการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

ชั่วโมงต่อสัปดาห์	คน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	88	25.9
6 – 10 ชม.	131	38.5
11 – 15 ชม.	52	15.3
มากกว่า 15 ชม	42	12.4

ตาราง 37 เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
ชื่อเสียงของโรงเรียน	150	44.1
สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน	104	30.6
ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่	81	23.8
เพื่อนแนะนำ	157	
ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	120	35.3
ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้	31	9.1
ค่าเล่าเรียนถูก	68	20.0

ตาราง 38 ความคาดหวังถึงประโยชน์ที่จะได้จากการกวดวิชาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.73	.67
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.99	.67
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.83	.67
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.97	.63
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.15	.90
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	3.97	.70
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.94	.76

ตาราง 39 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบการเรียนในชั้น
เรียนปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
(แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ	249	73.2
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ	245	72.1
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี	135	39.7

ตาราง 40 ความเห็นต่อวิธีการที่จะ สามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
(แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนทั้งหมด)

รายการ	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	312	53.9
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	123	21.2
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้ รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	118	20.4
ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	160	27.6
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	378	65.3
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	381	65.8

ภาคผนวก 4

ข้อมูลการสำรวจจากนิสิตนักศึกษาปี 1

ตาราง 41 การเรียนกวดวิชาของนักศึกษาปี 1 ขณะที่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการ	คน	ร้อยละ	รายการ	คน	ร้อยละ
กวดวิชา	435	70.4	ไม่กวดวิชา	183	29.6
เหตุผลในการเรียนกวดวิชา			เหตุผลที่ไม่เรียนกวดวิชา		
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	172	39.5	คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา	79	43.2
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	167	38.4	เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว	45	24.6
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	244	56.1	เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว	50	27.3
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	386	88.7	ค่าเล่าเรียนแพง	77	42.1
เพื่อนชวน	92	21.1	คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้	119	65.0
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	65	14.9			
ผู้ปกครองให้เรียน	80	18.4			
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	16	3.7			

ตาราง 42 ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาในอดีตของนักศึกษาปี 1

รายการ	คน	ร้อยละของนร.ที่เรียนกวดวิชา
กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา	269	61.8
กวดวิชาจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	95	21.8
กวดวิชาจาก รร.กวดวิชา และที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา	57	13.1

กรณีที่นักเรียนเรียนกวดวิชาจากโรงเรียนกวดวิชา

ตาราง 43 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียน และ ค่าเล่าเรียน ที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชา ขณะอยู่ชั้น ม.6

วิชาที่เรียน	จำนวนผู้เรียน แต่ละวิชา คน (%)	จำนวนผู้เรียนในแต่ละช่วง คน (ร้อยละของจำนวนผู้เรียนกวดวิชาในแต่ละวิชา)				ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
		เทอมต้น	ปิดเทอมต้น	เทอมปลาย	ปิดเทอมปลาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด - สูงสุด
คณิตศาสตร์	186 (42.8)	129 (69.4)	49 (26.3)	94 (50.5)	69 (37.1)	1,860.38	1,300.58	2,000	1,500	200 – 5,500
ฟิสิกส์	135 (31.0)	97 (71.9)	40 (29.6)	59 (43.7)	46 (34.1)	1,884.36	1,292.79	2,000	1,500	250 – 5,000
เคมี	105 (24.1)	75 (71.4)	33 (31.4)	47 (44.8)	40 (38.1)	1,949.49	1,376.46	1,500	1,500	500 – 5,000
ชีววิทยา	21 (4.8)	12 (57.14)	5 (23.81)	9 (42.86)	6 (28.57)	1,281.25	792.07	800; 2,000	800	500 – 3,500
ภาษาอังกฤษ	138 (31.7)	79 (57.2)	36 (26.1)	80 (58.0)	55 (39.9)	1,700.60	1,237.04	2,000	1,500	200 – 7,200
ภาษาไทย	49 (11.3)	26 (53.1)	8 (16.3)	25 (51.0)	24 (49.0)	1,680.72	1,700	1,700; 2,000	1,700	300 – 4,800
สังคม	40 (9.2)	18 (45.0)	6 (15.0)	25 (62.5)	14 (35.0)	1,671.43	1,083.59	700; 2,000	1,600	300 – 6,800
ภาษาฝรั่งเศส	19 (4.4)	15 (79.0)	5 (26.3)	12 (63.2)	9 (47.4)	2,835.37	3,213.18	1,600	1,600	300 – 12,400
วิทยาศาสตร์	16 (3.7)	12 (75.0)	5 (31.3)	11 (68.8)	9 (56.3)	1,089.19	578.81	1,000	1,000	300 – 2,400
						1,773				

ตาราง 44 จำนวนวิชาที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชาของนักศึกษาปี 1 ขณะศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	53	12.2
2	91	21.0
3	89	20.5
4	35	8.0
5	1	0.2

ตาราง 45 ปัญหาที่พบในการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา ขณะอยู่ชั้น ม.6

รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา (ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ห้องเรียนคับแคบ	12.6	21.6	36.3	9.9	2.3
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	5.5	18.6	31.7	22.3	4.8
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบรร.กวดวิชาไม่ดี	3.4	9.0	33.8	31.3	5.3
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	13.1	20.0	27.8	16.6	5.7
5.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	13.3	27.8	25.7	12.0	3.9
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	8.7	13.6	28.0	24.6	8.0
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	11.5	28.0	26.1	13.1	3.7
8. เหนื่อย	17.0	31.3	23.0	7.6	2.5
รายการ	ค่าเฉลี่ย		SD.		
1.ห้องเรียนคับแคบ	3.39		.98		
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.97		1.00		
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบรร.กวดวิชาไม่ดี	2.69		.90		
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	3.22		1.14		
5.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	3.42		1.07		
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.88		1.12		
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.37		1.05		
8. เหนื่อย	3.65		1.01		

ตาราง 46 วิชาที่เรียน จำนวนผู้เรียน ค่าเล่าเรียน จำนวนนักเรียนในห้องเรียน ลักษณะการสอน และร้อยละของผู้ที่กวดวิชา

วิชาที่เรียน	จำนวนผู้เรียนแต่ละวิชา คน (ร้อยละของผู้กวดวิชา)	จำนวนผู้เรียนในแต่ละช่วง คน (ร้อยละของจำนวนผู้เรียนกวดวิชาในแต่ละวิชา)				ค่าเล่าเรียน (บาทต่อคอร์ส)				
		เทอมต้น	ปิดเทอมต้น	เทอมปลาย	ปิดเทอมปลาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (Median)	ต่ำสุด - สูงสุด
คณิตศาสตร์	53 (12.2)	34 (64.2)	17 (32.1)	32 (60.4)	16 (30.2)	1,224.24	1,042.79	1,000	1,000	150 – 4,800
ฟิสิกส์	34 (7.8)	21 (61.8)	7 (20.6)	21 (61.8)	7 (20.6)	995.54	848.17	500; 800	800	150 – 4,000
เคมี	34 (7.8)	24 (70.6)	8 (23.5)	15 (44.1)	6 (17.6)	916.04	533.02	1,000	1,000	200 – 2,500
ชีววิทยา	12 (2.8)	8 (66.7)	2 (16.7)	2 (16.7)	3 (25.0)	1,013.33	714.01	500	800	300 – 2,500
ภาษาอังกฤษ	34 (7.8)	23 (67.6)	6 (17.6)	21 (61.8)	10 (29.4)	1,335.38	867.86	500	1,200	200 – 3,500
ภาษาไทย	10 (2.3)	4 (40.0)	2 (20.0)	4 (40.0)	3 (30.0)	1,864.71	1,198.41	700; 1,500; 3,000	1,500	500 – 4,000
สังคม	14 (3.2)	6 (42.9)	1 (7.1)	9 (64.3)	2 (14.3)	1,563.64	1,123.58	700	1,100	300 – 3,700
ภาษาฝรั่งเศส	12 (2.8)	10 (83.3)	5 (41.7)	8 (66.7)	4 (33.3)	2,469.23	3,207.45	300	900	300 – 9,600
วิทยาศาสตร์	5 (1.2)	0	0	2 (40.0)	1 (20.0)	366.67	115.47	300	300	300 - 500
ภาษาเยอรมัน	1 (0.2)	1 (100.0)	1 (100.0)	1 (100.0)	1 (100.0)	1,350.00	694.88	700; 2,000	1,350	700 - 2,000
						1,310.0				

ตาราง 47 จำนวนวิชาที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ รร.กวดวิชา ของนักศึกษาปี 1 ขณะศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา
1	47	10.8
2	14	3.2
3	23	5.3
4	11	2.5

ตาราง 48 ปัญหาที่พบในการเรียนกวดวิชากรณีเรียนจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชาของ นศ.ปี 1 ขณะอยู่ชั้น ม.6

รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา (ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	1.4	3.2	13.6	13.1	3.9
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	0.2	2.8	12.2	14.9	4.8
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	1.1	3.9	13.3	9.9	6.7
4.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	1.6	6.0	7.6	11.7	8.0
5.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	1.8	3.0	11.5	10.8	7.8
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	2.1	8.7	12.4	7.8	3.7
7.เหนื่อย	3.0	10.8	12.0	6.7	1.6
รายการ	ค่าเฉลี่ย		S.D.		
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.58		.94		
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี	2.39		.85		
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.51		1.03		
4.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	2.47		1.16		
5.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง	2.43		1.09		
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ	2.93		1.07		
7.เหนื่อย	3.20		1.01		

ตาราง 49 เวลาที่ใช้ในการทบทวนวิชาขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา (แสดงจำนวนนักเรียนและร้อยละของนักเรียนที่ทบทวนวิชา)

ช่วงระยะเวลา	เวลาที่ใช้ในการทบทวนวิชาโดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา (ชั่วโมง ต่อ สัปดาห์)									
	ไม่ได้เรียน		น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.		6-10 ชม.		11-15 ชม.		มากกว่า 15 ชม.	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เทอมต้น	82	18.9	104	23.9	154	35.4	45	10.3	28	6.4
ปิดเทอมต้น	229	52.6	60	13.8	59	13.6	33	7.6	27	6.2
เทอมปลาย	116	26.7	105	24.1	122	28.0	40	9.2	29	6.7
ปิดเทอมปลาย	212	48.7	53	12.2	65	14.9	40	9.2	37	8.5

ตาราง 50 เหตุผลใน 8 รายการเลือกสถานที่ทบทวนวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่ทบทวนวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
ชื่อเสียงของโรงเรียน	220	50.6
สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน	119	27.4
ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่	119	27.4
เพื่อนแนะนำ	212	48.7
ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	136	31.3
ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้	54	12.4
ค่าเล่าเรียนถูก	80	18.4

ตาราง 51 ประโยชน์ที่ได้รับจากการกวดวิชาศึกษาอยู่ชั้น ม.6

รายการ	การกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด (ร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	10.6	46.9	33.3	3.4	1.1
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	19.8	59.5	15.2	0.9	0.5
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	17.2	50.1	26.0	2.1	0.7
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	15.9	56.8	20.9	1.4	0.9
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.9	22.8	49.9	14.7	4.4
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	24.1	40.0	26.7	4.4	0.9
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	17.9	42.8	27.8	4.8	2.3
รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.			
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.65	.77			
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	4.01	.67			
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	3.84	.76			
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	3.89	.72			
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.07	.86			
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	3.85	.88			
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.72	.91			

ตาราง 52 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบการเรียนในชั้นเรียนปกติ ตามความเห็นของ นศงปี 1 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
(แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่กวดวิชา)

รายการ	คน	ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ	289	66.4
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ	327	75.2
อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี	128	29.4

ตาราง 53 ความเห็นของ นศ.ปี 1 ต่อวิธีการที่จะ สามารถลดปริมาณการกวาดวิชาได้
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนทั้งหมด)

รายการ	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	363	58.7
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	123	19.9
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	84	13.6
ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	128	20.7
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	490	79.3
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	458	74.1

ภาคผนวก 5
ข้อมูลการสำรวจจากครู

การกวดวิชาของนักเรียน และความจำเป็นในการกวดวิชา

ตารางที่ 54 ประเมินการกวดวิชาของนักเรียนที่สอนอยู่ในภาพรวมโดยครูผู้สอน

ประเมินการกวดวิชาของนักเรียน	คน	ร้อยละ
ไม่มีนักเรียนกวดวิชา	17	11.2
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20% ของนักเรียนทั้งชั้น	55	36.2
21 – 40%	20	13.2
41 – 60%	19	12.5
61 – 80%	27	17.8
81 – 100%	14	9.2
รวม	152	100.0

ตารางที่ 55 ความเห็นของครู เรื่องความจำเป็นในการกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

ระดับความจำเป็น	คน	ร้อยละ
มากที่สุด	13	8.2
มาก	21	13.3
ปานกลาง	81	51.3
น้อย	35	22.2
น้อยที่สุด	8	5.1
รวม	158	100.0
ค่าเฉลี่ยของระดับความจำเป็น = 3.03 (S.D. = .94)		

เหตุผลที่นักเรียนกวดวิชา

ครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.2) มีความเห็นว่า การที่นักเรียนต้องไปเรียนกวดวิชานั้น เนื่องจากการเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ นอกจากนั้นแล้วยังคิดว่านักเรียนที่ไปกวดวิชานั้น ต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ร้อยละ 60.1 และนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียนร้อยละ 51.9 ดังตาราง 56

เหตุผลอื่นๆ ที่ครูคิดว่านักเรียนต้องไปเรียนกวดวิชานั้น เนื่องมาจาก ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังคงเป็นระบบแพ้คัดออก ทำให้ต้องมีการแข่งขันกันมาก ผู้ปกครองและนักเรียนจึงนิยมที่จะเรียนกวดวิชา (7 คน) นอกจากนั้นแล้ว การรับคนเข้าทำงาน ยังคงเน้นที่คุณวุฒิการศึกษามากกว่าที่จะเน้นเรื่องความสามารถในการปฏิบัติงาน จึงยังทำให้คนแข่งขันกันเข้าเรียนในคณะหรือมหาวิทยาลัยต่างๆ (1 คน)

การจัดการเรียนการสอนที่ปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนสำคัญที่สุดนั้น ทำให้เด็กต้องทำกิจกรรมมากขึ้น ไม่มีเวลาดูหนังสือ จึงต้องไปเรียนกวดวิชา (1 คน) เหตุการณ์ลักษณะเช่นนี้เป็นการสะท้อนถึงการจัดการศึกษาที่ไม่สอดคล้องต่อเนื่องกัน (3 คน) ซึ่งอาจจะเห็นได้จากการที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนได้เช่นกัน (2 คน) นอกจากนั้นแล้ว ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น ยังมีลักษณะที่เน้นเนื้อหาวิชาการมากไปด้วย (1 คน)

การจัดหลักสูตรที่นักเรียนต้องเรียนวิชาต่างๆมากมายนั้น ก็เป็นการมากไป (1 คน) ทำให้เด็กตามไม่ทัน ต้องไปเรียนกวดวิชา นอกจากเรื่องของหลักสูตรที่เนื้อหาวิชา มากไปแล้ว ครูผู้สอนที่มีภาระหน้าที่อื่นที่ต้องทำด้วย เช่น ต้องทำงานธุรการ (1 คน) หรือต้องไปสอนวิชาอื่นๆอีกหลายวิชา (1 คน) หรือแม้แต่การเป็นโรงเรียนต่างจังหวัด ซึ่งทำให้ไม่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ (1 คน) ล้วนแต่เป็นสาเหตุให้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนลดลงทั้งสิ้น

ครูที่สอนกวดวิชาที่มีผลที่ผลักดันให้นักเรียนไปเรียนกวดวิชาด้วยเช่นกัน เนื่องจากมีนักเรียนบางคนอยากเอาใจครู (1 คน) หรือ ครูที่สอนกวดวิชาให้คะแนนนักเรียนที่ไปเรียนกวดวิชาด้วยมากเป็นพิเศษ (1 คน) หรือแม้แต่ครูที่สอนกวดวิชามีการบอกแนวข้อสอบที่จะสอบในโรงเรียนให้นักเรียนที่ไปเรียนกวดวิชาด้วย (3 คน)

นอกจากนั้นแล้ว การใช้ระบบ GPA ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกวดวิชา มากขึ้น เพราะนักเรียนต้องการเพิ่มเกรดเฉลี่ยของตนเอง (5 คน) ซึ่งในบางกรณีก็มีนักเรียนที่ไปเรียนกวดวิชาพลศึกษาด้วย ซึ่งในความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าไม่มีความจำเป็น (1 คน)

การที่นักเรียนอยากออกไปเจอเพื่อน ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งเช่นกันที่ทำให้ไปเรียนกวดวิชา (1 คน)

ตัวอย่างข้อความที่ครูท่านหนึ่งแสดงความเห็นเรื่องเหตุผลที่มีการกวดวิชา

“การใช้เกรดเฉลี่ย GPA ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยนั้น ทำให้นักเรียนต้องเรียนกวดวิชามากกว่าเดิม ต้องทำเกรดเฉลี่ยสูงๆ ทำทุกอย่าง เช่น ทุจริตในการสอบ ยอมเสียเงินเพื่อกวดวิชาหลายๆที่ เกรดในโรงเรียนเพื่อ เกรด4มีเกินครึ่งหนึ่งของนักเรียนในห้อง”

ตารางที่ 56 เหตุผลที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	คน	ร้อยละ (n = 158 คน)
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	59	37.3
นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนที่โรงเรียน	82	51.9
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	95	60.1
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	114	72.2
เพื่อนชวน	24	15.2
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	39	24.7
ผู้ปกครองให้เรียน	57	36.1
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	9	5.7

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชาในปัจจุบัน

ครูที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเรื่องที่จะเป็นผลกระทบในระดับมากที่สุดนั้น คือ ผู้ปกครองนักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น ผลกระทบที่จะมีในระดับมากที่สุดจะเป็นเรื่องความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนจะลดลง นักเรียนไม่มีเวลา และไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง และโอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง สำหรับผลกระทบเรื่องครูที่สอนกวดวิชา อาจจะปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลงนั้น ครูมีความเห็นว่าเป็นผลกระทบระดับปานกลาง ดังตาราง 57

ผลกระทบอื่นๆในความเห็นของครูคือ การเรียนกวดวิชาจะทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เพราะรอที่จะเรียนรู้จากครูที่กวดวิชา (1 คน) การเรียนกวดวิชายังส่งเสริมระบบการแข่งขัน ซึ่งจะทำให้เด็กกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว (1 คน) การกวดวิชาเป็นการรบกวนความสุขของเด็ก (1 คน) การออกจากบ้าน ก็ยังเป็นการเพิ่มความเสี่ยงที่จะทำให้เด็กอาจไปติดยาเสพติด (1 คน) นอกจากนั้นแล้ว การที่ต้องไปกวดวิชา ยังทำให้เด็กไม่มีเวลาที่จะช่วยแบ่งเบาภาระให้พ่อแม่ในการที่จะช่วยงานบางอย่างได้อีกด้วย (1 คน)

ผลกระทบจากการกวดวิชาอีกเรื่องหนึ่งคือ การที่มีครูในโรงเรียนไปสอนกวดวิชานั้น ยังทำให้เกิดเหตุการณ์ข้อสอบรั่วอีกด้วย (1 คน)

ตารางที่ 57 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชาในปัจจุบันในความเห็นของครู

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น	4.53	.58
ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง	3.67	.92
นักเรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมทางอ้อมมากขึ้น	3.10	1.07
นักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น	3.68	.89
นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น	3.63	.97
เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง	3.86	.91
โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง	3.55	.98
ครูที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลง	3.48	1.18

ความเห็นต่อการกวดวิชาในปัจจุบัน และวิธีลดการกวดวิชา

ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.5) เสนอให้มีการพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น นอกจากนั้นแล้วยังเสนอให้พัฒนาโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งให้มีคุณภาพเท่าเทียมกัน (ร้อยละ 65.2) และเสนอให้ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงด้วย (ร้อยละ 62.7) ดังตาราง 58

ข้อเสนออื่นๆ เพื่อที่จะลดการกวดวิชานั้น ครูเสนอว่าให้ทำการปฏิรูปการเรียนรู้ให้ถูกต้อง (1 คน) ให้เร่งปรับแก้ระบบการศึกษาที่ยังไม่สอดคล้องต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็วและจริงจัง (1 คน) การปรับระบบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยใหม่ ก็จะช่วยลดการกวดวิชาได้ (10 คน) โดยอาจใช้วิธีรับผู้เรียนจากโควต้ามากขึ้น (1 คน) หรือใช้สัดส่วนของเกรดเฉลี่ย และเปอร์เซ็นต์ไทล์มากขึ้น (5 คน) อาจใช้ผลการสอบ SAT (1 คน) ใช้วิธีการพิจารณาคุณสมบัติอื่นๆประกอบ เช่น ไหวพริบ พรสวรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา ลักษณะคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน (3คน) หรืออาจจะให้โรงเรียนเป็นผู้คัดเลือกให้ (1 คน) หรือแม้แต่การยกเลิกการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยปรับให้เป็นมหาวิทยาลัยเปิดทุกแห่งทั่วประเทศ (5 คน)

การห้ามครูในโรงเรียนสอนพิเศษ ก็จะช่วยลดการกวดวิชาได้เช่นกัน (3 คน) หรืออาจจะห้ามผู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกข้อสอบทุกระดับไปสอนกวดวิชา (1 คน) และให้มีการขึ้นทะเบียนครูกวดวิชาด้วย (1 คน)

การทำให้ครูมีรายได้ที่พอเพียงก็จะทำให้ครูไม่สอนกวดวิชาได้ ดังนั้น ควรมีการปรับเพิ่มเงินเดือนครู (1 คน) นอกจากนั้นแล้วก็ส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมครู (6 คน) มีการให้ความดีความชอบแก่ครูที่สอนดี (1 คน) ในขณะเดียวกัน ระบบ

ประเมินครูก็ต้องประเมินครูที่การทำงานจริงๆ ไม่ใช่แค่ดูจากเอกสารซึ่งอาจไม่เห็นงานจริงของครู (1 คน)

รัฐควรมีการจำกัดจำนวนโรงเรียนกวดวิชา (2 คน) หรือ ยกเลิกโรงเรียนกวดวิชา (3 คน) นอกจากนั้นแล้ว รัฐต้องเอาจริงกับการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ต้องคัดเลือกให้ได้คนดีจริงๆ ไปทำงาน อย่าให้มีการคัดเลือกโดยมิชอบ เพราะผู้บริหารมีความสำคัญมากต่อคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน (1 คน) อีกวิธีการหนึ่งที่รัฐจะช่วยลดการกวดวิชาได้คือ ลดจำนวนนักเรียนต่อห้องให้น้อยลงกว่าในปัจจุบัน (2 คน) เช่น ลดจำนวนนักเรียนในห้องจาก 50 คน เป็น 35 คน (1 คน)

ตัวอย่างข้อความที่เสนอถึงวิธีลดการกวดวิชา

“เพิ่มรายได้ให้ครูให้เพียงพอ เพราะถ้าครูมีรายได้เพียงพอแล้ว ก็ไม่ต้องสอนกวดวิชา พอไม่มีครูสอน เด็กก็เลิกเรียนไปเอง”

ตารางที่ 58 ความเห็นของครูผู้สอนต่อวิธีการที่จะสามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	99	62.7
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	63	39.9
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	54	34.2
ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	45	28.5
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	105	66.5
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	103	65.2

ข้อเสนอแนะอื่นๆเรื่องกวดวิชา

ปัจจุบัน มีนักเรียนที่ขาดโอกาสกวดวิชา (1 คน) ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการจัดกวดวิชาสัญจร ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนต่างๆ (1 คน) หรือให้โรงเรียนจัดสอนกวดวิชาเอง (3 คน) โดยอาจวิธีการสอนทางเครือข่ายทางไกล เข้าช่วยในการจัดการเรียนการสอน (1 คน) การจัดลักษณะนี้ จะช่วยผู้ปกครองประหยัดเงินได้ด้วย (1 คน) นอกจากนั้นแล้ว ยังทำให้เด็กอยู่ในสายตาครู ลดความเสี่ยงที่เด็กจะได้รับจากภัยอันตรายนอกบ้านได้ด้วย (2 คน)

ตัวอย่างที่ครูท่านหนึ่งเล่าประสบการณ์ที่พบจากเด็กนักเรียน

“มีนักเรียนบางคนพูดถึงครูของเขาว่า....

สอนที่โรงเรียนเหมือนปรต.....

สอนพิเศษเหมือนทวดา.....”

ภาคผนวก 6

ข้อมูลการสำรวจจากผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

การจัดสอนพิเศษ หรือสอนกวดวิชาให้แก่นักเรียนในโรงเรียน

ตาราง 59 จำนวนโรงเรียนที่มีการจัดสอนพิเศษ หรือกวดวิชาให้แก่นักเรียนในโรงเรียน

รายการ	โรงเรียน	ร้อยละ
รร.ที่มีการจัดการสอนพิเศษ หรือกวดวิชา	67	53.2
รร.ที่ไม่มีการจัดสอนพิเศษ หรือกวดวิชา	59	46.8
รวม	126	100.0

ความเห็นต่อวิธีการลดการกวดวิชา

ผู้บริหารโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น (ร้อยละ71.4) ควรลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อสถาบันที่มีชื่อเสียง (ร้อยละ67.5) และพัฒนาให้โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน (ร้อยละ66.7) ดังตาราง 60

ตาราง 60 ความเห็นต่อวิธีการที่จะสามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การลดการกวดวิชา	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	85	67.5
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา	61	48.4
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาและมัศึกษานั้นให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	56	44.4
ใช้เกรดเฉลี่ย(GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	56	44.4
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	90	71.4
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	84	66.7

ความเห็นอื่นๆที่เสนอเพื่อลดการกวาดวิชานั้น ผู้บริหารโรงเรียนเสนอว่าควรยกเลิกการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (9 คน) หรือยกเลิกการสอบแข่งขันในทุกระดับ (1 คน) โดยให้มีการปรับระบบการรับเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยใหม่ (13 คน) โดยอาจจะใช้เพิ่มสะสมงาน (2 คน) ใช้ระบบโควต้าแล้วให้โรงเรียนเป็นผู้คัดเลือก (1 คน) หรืออาจใช้วิธีพิจารณาผลงาน กิจกรรม การเข้าร่วมบำเพ็ญประโยชน์ ลักษณะเชิงคุณธรรม จริยธรรม หรือ ผลสอบความถนัดเป็นต้น (3 คน) นอกจากนั้นแล้วผู้บริหารโรงเรียนยังเสนอว่าควรปรับวิธีการประเมินผลการเรียน ให้เป็นการประเมินตามสภาพจริง (3 คน) ปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนกวาดวิชา (9 คน) และเพิ่มสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ทั่วถึงและพอเพียงแก่ความต้องการของผู้เรียน (2 คน)

ปริมาณของครูที่มีการสอนกวาดวิชา

ตาราง 61 ร้อยละของครูในโรงเรียนที่มีการสอนกวาดวิชา หรือสอนพิเศษ โดยประมาณ

ค่าเฉลี่ยร้อยละ	S.D.	ฐานนิยม (Mode)	มัธยฐาน (median)	ต่ำสุด - สูงสุด
14.7	16.0	10	10	0.28 – 80.0

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆเรื่องกวาดวิชา

1) รัฐ

ควรมีมาตรฐานกำหนดเกี่ยวกับโรงเรียนกวาดวิชา (2 คน) เช่น ควบคุมวิธีการสอน การคิดค่าเล่าเรียน (1 คน) การประเมินคุณภาพของโรงเรียนกวาดวิชาก่อนให้ใบอนุญาต (1 คน) และควบคุมจำนวนโรงเรียนกวาดวิชา (1 คน) เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา และการประกันคุณภาพในโรงเรียน ปรับเปลี่ยนระบบการสอบคัดเลือกในปัจจุบัน ให้สอดคล้องกับระบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ (1 คน) จัดให้มีการสนับสนุนให้โรงเรียนจัดกวาดวิชาเองอย่างเป็นระบบ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (1 คน)

2) โรงเรียน

ควรพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพ พร้อมๆกับการพัฒนาให้ครูมีคุณธรรม จริยธรรม (3 คน) และขณะเดียวกันผู้บริหารโรงเรียนควรดูแลให้ครูสอนในโรงเรียนอย่างเต็มที่ (1 คน)

3) นักเรียน

นักเรียนควรตั้งใจเรียนในชั้นเรียนให้มากพอ ซึ่งจะทำให้ไม่จำเป็นต้องไป กวดวิชา การที่นักเรียนเรียนกวดวิชากับครูโรงเรียนปกติ ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนใน ชั้นเรียน เนื่องจากคิดว่าจะไปเรียนตอนเรียนพิเศษ (2 คน)

4) โรงเรียนกวดวิชา

การกวดวิชานั้น ไม่ได้สอนให้นักเรียนคิดเป็น จะสอนให้ฝึกท่อง ฝึกทำโจทย์ มากกว่า การกวดวิชายังทำให้ผู้ปกครองเป็นหนี้สิน นอกจากนั้นครอบครัวก็ยังไม่มีความ อยู่ด้วยกันอีกด้วย (1 คน) ผู้ปกครองต้องมาขอให้โรงเรียนจัดสอนกวดวิชาให้นักเรียน เนื่องจากผู้ปกครองบางส่วนมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะส่งบุตรหลานไปเรียนกวดวิชา (1 คน) การกวดวิชานั้น ทำให้นักเรียนเครียดมาก (3 คน) ควรยกเลิกการกวดวิชา (1 คน) นอกจากนั้นแล้ว การกวดวิชาเพื่อการแข่งขันนั้น เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเป็น คนเห็นแก่ตัว (1 คน)

โรงเรียนกวดวิชาไม่ควรสอนโดยใช้วิดีโอ (1 คน) ไม่ควรมีลักษณะเป็นธุรกิจ มากไป (1 คน) เนื่องจากมีความเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชานั้นยังคงมีข้อดีคือ ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น (2 คน) มีผลการเรียนดีขึ้น (1 คน)

5) ครู

การที่ครูในโรงเรียนปกติ สอนกวดวิชา ทำให้ครูปฏิบัติงานในหน้าที่ลดลง เป็นปัญหาในการปกครอง (2 คน)

6) อื่นๆ

ระบบการศึกษา และระบบการเลี้ยงดูเป็นตัวทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง จึงต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชา (1 คน)

ตัวอย่างข้อความที่เสนอแนะเรื่องกวดวิชา

“ การสอนใน โรงเรียนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่การสอบเข้าศึกษาต่อยังใช้ข้อ สอบ ซึ่งวัดได้เฉพาะพุทพพิสัย โรงเรียนกวดวิชาจึงเป็นที่พึ่งของนักเรียน ผู้ปกครอง เพราะได้ความรู้เร็ว ชัดเจน ตรงข้อสอบ บางครั้งครูที่สอนใน โรงเรียนจึงเกิดข้อขัดแย้ง ในตนเอง “

ภาคผนวก 7

ข้อมูลการสำรวจจากผู้ปกครอง

การเรียนกวดวิชาของนักเรียนในโรงเรียน

ตาราง 62 จำนวนนักเรียนในปกครองที่มีการเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน

จำนวนนักเรียนในปกครองที่มีการเรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ
ไม่มีนักเรียนในปกครองเรียนกวดวิชา	98	38.3
มีนักเรียนในปกครองเรียนกวดวิชา	158	61.7
มี 1 คน	67	42.4
มี 2 คน	79	50.0
มี 3 คน	12	7.6

การเรียนกวดวิชาของนักเรียน แยกตามระดับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองและคู่สมรส

ตาราง 63 การเรียนกวดวิชาของนักเรียน แยกตามระดับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองและคู่สมรส

รายได้ต่อเดือน	จำนวนผู้ปกครองที่มีนักเรียน ในปกครองเรียนกวดวิชา	จำนวนผู้ปกครองที่ไม่มีนักเรียน เรียนในปกครองเรียนกวดวิชา
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท	24	53
ร้อยละ	22.0	68.8
10,001 – 20,000 บาท	33	15
ร้อยละ	30.3	15.3
20,001 – 30,000 บาท	20	16
ร้อยละ	18.3	16.3
30,001 – 40,000 บาท	22	10
ร้อยละ	20.2	10.2
40,001 – 50,000 บาท	4	4
ร้อยละ	3.7	4.1
มากกว่า 50,000 บาท	6	
ร้อยละ	5.5	
รวม	109	98
	100.0	100.0

เหตุผลที่นักเรียนในปกครองเรียนกวดวิชาหรือไม่เรียนกวดวิชา

ตาราง 64 เหตุผลที่นักเรียนในปกครองไม่เรียนกวดวิชา

เหตุผลที่นักเรียนในปกครองไม่เรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ
ค่าเล่าเรียนแพง	55	26.6
บ้านอยู่ไกล	36	17.4
เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว	13	6.3
ผู้ปกครองคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา	26	12.6
นักเรียนในปกครองคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา	12	5.8

ตาราง 65 เหตุผลที่นักเรียนในปกครองเรียนกวดวิชา

เหตุผลที่นักเรียนในปกครองเรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	57	27.5
นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนที่โรงเรียน	58	28.0
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	91	44.0
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	59	28.5
เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้ชวน	19	9.2
นักเรียนในปกครองของท่านกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	41	19.8
ครูของนักเรียนในปกครองบอกรับให้เรียน	7	3.4
ท่านไม่มีเวลาดูแลนักเรียนในปกครอง	24	11.6

ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการกวดวิชาของนักเรียนในปกครอง

ตาราง 66 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดจากการกวดวิชาของนักเรียนในปกครอง เมื่อคิดเป็นร้อยละของรายได้ต่อเดือนของครอบครัว

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ร้อยละของรายได้ต่อเดือนของครอบครัว)	คน	ร้อยละ (n = 112 คน)
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 %	58	52.3
11-20 %	33	29.7
21-30 %	16	14.4
31-40 %	4	3.6

ความคุ้มค่าที่คาดว่าจะได้รับจากการกวดวิชา

ตาราง 67 ความคุ้มค่าของการกวดวิชากับค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ความคุ้มค่าของการกวดวิชากับค่าใช้จ่ายทั้งหมด	คน	ร้อยละ (n = 111 คน)
มากที่สุด	0	0
มาก	9	8.1
ปานกลาง	41	36.9
น้อย	53	47.7
น้อยที่สุด	8	7.2

ปัญหาที่พบจากการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปกครอง

ตาราง 68 ปัญหาที่พบจากการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปกครอง

ปัญหาที่พบจากการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนในปกครอง	ค่าเฉลี่ย	S.D.
สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	2.69	.88
ห้องเรียนคับแคบ	2.90	1.07
ห้องสุขามีไม่เพียงพอ	2.58	.87
สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี	2.45	.81
สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน	2.79	.99
จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง	3.08	1.04
นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่นๆ	3.14	1.00
ไม่สะดวกในการเดินทางรับส่งนักเรียน	2.79	1.08
สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น	3.11	1.09
ต้องทำงานหนักเพื่อหารายได้ให้เพียงพอ	2.87	1.09

ความเห็นของผู้ปกครองเรื่องการเรียนกวดวิชา

ตาราง 69 ความเห็นของผู้ปกครองเรื่องความจำเป็นต้องเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

ความจำเป็นที่ต้องเรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ (n = 207 คน)
มากที่สุด	8	3.9
มาก	17	8.2
ปานกลาง	69	33.3
น้อย	83	40.1
น้อยที่สุด	30	14.5
ค่าเฉลี่ย 3.53 S.D. .97		

ความเห็นต่อวิธีการที่จะ สามารถลดปริมาณการกวาดวิชาได้

ตาราง 70 ความเห็นต่อวิธีการที่จะ สามารถลดปริมาณการกวาดวิชาได้
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การลดปริมาณการกวาดวิชา	คน	ร้อยละ
ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	118	57.0
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา	53	25.6
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาและมัศึกษานั้นให้ รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	43	20.8
ใช้เกรดเฉลี่ย(GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เพียงอย่างเดียว	64	30.9
พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	150	72.5
พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	148	71.5

ข้อเสนอแนะอื่นๆในเรื่องวิธีการลดกวาดวิชา

1) ครูผู้สอน

ครูผู้สอนต้องสอนในชั้นเรียนปกติอย่างเต็มที่จริงๆ (15 คน) และต้องสอนให้นักเรียนคิดเป็น ค้นคว้าหาความรู้เป็น (1 คน) ครูต้องมีคุณธรรม จริยธรรม (6 คน) ไม่ชี้ชวนให้นักเรียนไปเรียนกวาดวิชากับตนเพื่อที่จะบอกแนวข้อสอบ (2 คน) เพราะจะทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน สำหรับนักเรียนที่ไม่มีเงินไปเรียนกวาดวิชา (1 คน)

2) รัฐ

รัฐต้องกำหนดไม่ให้ครูในโรงเรียนไปสอนกวาดวิชา (2 คน) รัฐควรเพิ่มเงินเดือนให้แก่ครู (1 คน) หรือมีค่าตอบแทนพิเศษกรณีที่ครูไม่สอนกวาดวิชา ซึ่งเป็นลักษณะทำนองเดียวกับหมอ หรือเภสัชที่ไม่เปิดร้านแล้วจะได้ค่าตอบแทนพิเศษส่วนหนึ่ง (1 คน)

เสนอให้กำหนดเรื่องแนวการวัดผลใหม่ โดยมีการประเมินตามสภาพจริง ไม่ประเมินจากการสอบวัดความรู้เพียงอย่างเดียว (2 คน)

ยกเลิกการสอบคัดเลือก (2 คน) การสอบคัดเลือกระดับอุดมศึกษานั้น ควรจะสอบเฉพาะวิชาที่จำเป็น (1 คน) และเนื้อหาที่สอบนั้น ควรจะตรงกับที่นักเรียนได้เรียนในโรงเรียน (1 คน) ซึ่งอาจทำได้โดย ทบวงมหาวิทยาลัยมีการประสานงานกับกรมสามัญศึกษา (1 คน) ไม่เช่นนั้นแล้ว นักเรียนจะต้องเรียนเนื้อหาที่มากมายเทียบเท่ากับการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย อย่างที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน (1 คน)

ไม่ให้มีโรงเรียนกวดวิชา (1 คน) หรือ ระบบกวดวิชา (1 คน) รัฐควรควบคุม ตรวจสอบ และมีข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาอย่างจริงจัง (1 คน)

3) โรงเรียน

โรงเรียนต้องจัดการการเรียนการสอนให้ดี (1 คน) มีการควบคุมการสอนของครูในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด จริงจัง (4 คน)

4) สถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตครู

สร้างหลักสูตร และวิธีการเรียนการสอนที่สร้างครูที่เป็นครูด้วยจิตวิญญาณจริงๆ อย่าให้เป็นครู เพราะคิดว่าเป็นแค่หน้าที่เท่านั้น เพราะจะทำให้ครูไม่ทุ่มเท และไม่เสียสละ (1 คน)

5) นักเรียน

นักเรียนควรตั้งใจเรียนในชั้นเรียน (2 คน) หมั่นทบทวนเนื้อหาที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ (1 คน) จะช่วยให้ไม่ต้องไปกวดวิชา

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆในเรื่องกวดวิชา

1) รัฐ

รัฐควรมีการควบคุมให้สถาบันกวดวิชา มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน (1 คน)

2) โรงเรียน

โรงเรียนควรลดกิจกรรมอย่างอื่น และเพิ่มกิจกรรมวิชาการบ้าง (1 คน) เสนอให้โรงเรียนจัดสอนกวดวิชาเอง เพื่อนักเรียนจะได้ไม่มีปัญหาเรื่องการเดินทาง และปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย (3 คน) โดยการจัดสอนกวดวิชาของโรงเรียนนั้น ควรเป็นลักษณะของการสอนเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้นตามระดับความสามารถของตนเอง (1 คน)

3) นักเรียน

นักเรียนไม่มีความสุขจากการเรียนกวดวิชา แต่จำเป็นต้องเรียนเพราะต้องการสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ (1 คน)

4) ผู้ปกครอง

ผู้ปกครองที่ไม่เห็นด้วยกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียน แต่จำเป็นต้องให้เรียน เนื่องจากเกรงว่านักเรียนจะขาดความมั่นใจในการสอบหากไม่ได้เรียนกวดวิชา (1 คน) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองไม่ควรบังคับให้นักเรียนเรียนกวดวิชา (1 คน)

5) โรงเรียนกวดวิชา

ปัจจุบันโรงเรียนกวดวิชามีลักษณะเป็นธุรกิจมากไป (1 คน) โรงเรียนกวดวิชาไม่ควรสอนโดยการใช้วิดีโอ ซึ่งถือว่าการเอาเปรียบนักเรียน (1 คน) ไม่ควรรับนักเรียนจำนวนมากจนล้นห้องเรียน (1 คน) โรงเรียนกวดวิชาควรเปิดสอนเพียงเฉพาะบางวิชาเท่านั้น (1 คน) โรงเรียนกวดวิชาควรมีการจัดสถานที่ให้เหมาะสม (1 คน) และควรลดค่าเล่าเรียนในการเรียนกวดวิชา (9 คน)

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีผู้ปกครองเสนอว่า ควรมีการกระจายของโรงเรียนกวดวิชาให้มากขึ้น เพื่อลดปัญหาการเดินทางของนักเรียน

6) เป้าหมายการศึกษาของชาติ

เป้าหมายการศึกษาของชาติควรเป็นไปเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่ควรส่งเสริมการเรียนเพื่อการมีอำนาจ เพราะจะทำให้เกิดการแก่งแย่งแข่งขัน (1 คน) ระบบการศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการศึกษา และมีโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ (1 คน)

7) อื่นๆ

หากกวดวิชาแล้วได้ประโยชน์ ก็น่าจะให้มีการกวดวิชา (1 คน) การกวดวิชาจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น (1 คน) ได้เทคนิคการเรียน (1 คน) สามารถสอบเข้าศึกษาต่อได้ (1 คน) นอกจากนั้นแล้วการที่สามารถสอบเข้าได้นั้น ผู้ปกครองก็จะได้ไม่ต้องเสียเงินพิเศษสำหรับฝากให้ลูกเข้าโรงเรียนนั้นๆด้วย ถือได้ว่าเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ (1 คน)

ตัวอย่างข้อความที่เสนอแนะเรื่องการกวดวิชา

“ การเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งที่ดี บางทีการเรียนในห้องไม่เข้าใจ หรือเข้าใจบ้าง แต่ถ้าได้เรียนกวดวิชาด้วยก็จะเสริมกันขึ้นไป ทำให้นักเรียนเข้าใจวิชานั้นดียิ่งขึ้น แต่ในปัจจุบัน โรงเรียนกวดวิชามีเยอะแยะมากมาย ล้วนแต่มีอาจารย์ที่มีความสามารถมาสอน แต่ค่าเล่าเรียนนี้สูงมาก สำหรับบุตรของผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตร รายได้ไม่แน่นอนอย่างดิฉันนี้ มันก็เหลือบ่ากว่าแรงอยู่เหมือนกัน อยากให้ลูกได้เรียนกวดวิชา แต่ฐานะทางการเงินของดิฉันไม่เอื้ออำนวย แต่มาคิดดู ถ้าเด็กสนใจการเรียนในห้องเรียนมากขึ้น ก็คงไม่จำเป็นจะต้องเรียนกวดวิชา เพียงแค่ทำความเข้าใจในบทเรียนให้มากขึ้น เอาใจใส่มากขึ้น ก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ไม่แพ้ผู้ที่เรียนกวดวิชา จึงอยากจะฝากมาถึงอาจารย์ที่สอนพิเศษในโรงเรียนกวดวิชา ว่าขอให้ท่านได้สอนนักเรียนให้เต็มที่ในห้องเรียนเสียก่อน เอาใจใส่นักเรียนในโรงเรียนจนสุดความสามารถ บางทีนักเรียนในปกครองของท่านก็อาจจะเก่งไม่แพ้ที่ท่านไปเอาใจใส่ในโรงเรียนกวดวิชาก็ได้ *** เน้น

และ ย้ำมาถึงอาจารย์ที่สอนพิเศษในโรงเรียนกวดวิชาทุกท่าน ว่าให้เอาใจใส่นักเรียนในโรงเรียนที่ท่านบรรจุเป็นครูอยู่ให้ดีที่สุดเสียก่อน จึงค่อยคิดเปิดโรงเรียนกวดวิชา เพราะนักเรียนทุกคนนั้น ต้องการมีความรู้ เมื่อในห้องเรียนอาจารย์ให้ไม่เต็มที่ ก็ต้องมารบกวนพ่อแม่ ขอสตางค์ไปเป็นพันๆ ไปเรียนกวดวิชา เสียทั้งเงิน เสียทั้งเวลา บางทีไปเรียนแล้วผลสอบไม่เป็นไปตามที่วางเป้าหมายไว้ ก็เสียความรู้สึก จึงวอนมาถึงอาจารย์ทุกท่านว่า

**** ทำหน้าที่ในโรงเรียนของท่านให้ดีที่สุดก่อน จึงจะถือว่าท่านเป็นครูที่ดีที่**

สุด**

จาก ผู้ปกครองที่ทุกข์ใจ

ภาคผนวก 8

ข้อมูลการสำรวจจากโรงเรียนกวดวิชา

ลักษณะการกวาดวิชา และค่าใช้จ่าย

ตาราง 71 ลักษณะการกวาดวิชา

1. การกวาดวิชาเนื้อหาที่เรียนเสริมจากชั้นเรียน		
ลักษณะการกวาดวิชา	คน	ร้อยละ
ไม่มีการกวาดวิชาเนื้อหา	9	12
มีการกวาดวิชาเนื้อหา	66	88
ระดับประถมศึกษา	2	3.0
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2	3.0
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	22	33.3
ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	11	16.7
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	9	13.6
ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย	20	30.3
รวม	66	100.0
2. การกวาดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า		
ลักษณะการกวาดวิชา	คน	ร้อยละ
ไม่มีการกวาดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า	24	31.2
มีการกวาดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า	53	68.8
ระดับประถมศึกษา	3	6.1
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	4	8.2
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	22	44.9
ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	4	8.2
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	9	18.4
ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย	7	14.3
รวม	49	100.0

เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนตามความเห็นของโรงเรียนกวดวิชา

โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การที่นักเรียนกวดวิชานั้น เนื่องมาจาก ต้องการช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น (ร้อยละ85.7) เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ (ร้อยละ66.2) เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ (ร้อยละ63.6) และ เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจจึงต้องมาเรียนกวดวิชา (ร้อยละ 62.3) และ ผู้ปกครองให้เรียน (ร้อยละ 57.1) ดัง ตาราง 72

เหตุผลอื่นที่นักเรียนกวดวิชาตามความเห็นของโรงเรียนกวดวิชานั้น สามารถแบ่งได้เป็น 4 สาเหตุหลักๆดังนี้คือ

- นักเรียนต้องการเทคนิคใหม่ๆและทันสมัยในการเรียน (1 คน) นักเรียนต้องการแสวงหาความรู้ที่มากกว่าในชั้นเรียน (1 คน) และมีกลุ่มผู้เรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มที่เรียนนอกระบบแล้วต้องการสอบของการศึกษานอกโรงเรียน (2 คน)

- ผู้ปกครองของนักเรียนมีค่านิยมว่า นักเรียนต้องเรียนกวดวิชา (2 คน)

- ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ตรง และมีความยากกว่าเนื้อหาที่เรียนในหลักสูตรกระทรวง

- ระบบการสอนในโรงเรียนไม่ดี (2 คน) นักเรียนไม่ได้ความคิดหลักของเนื้อหาจากการเรียนในชั้นเรียนจึงต้องมาเรียนกวดวิชา (1 คน) การวัดผลในระบบโรงเรียนที่มุ่งเน้นวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ทำให้เกิดการกวดวิชา (1 คน) หรือแม้แต่เนื้อหาที่มากเกินไปของบางวิชา ทำให้เรียนไม่ทัน จึงต้องมาเรียนกวดวิชา (1 คน) นอกจากนั้นแล้ว ยังมีครูในโรงเรียนส่วนหนึ่งที่ชักชวนให้นักเรียนไปกวดวิชากับตน เพื่อที่เด็กจะได้แนวทางข้อสอบในวิชาที่ตนเองสอน เพื่อที่นักเรียนจะได้คะแนนดีในวิชานั้น ซึ่งจะทำให้คะแนน GPA ดีขึ้นได้ด้วย (2 คน)

ตาราง 72 ความคิดเห็นของโรงเรียนกวดวิชาที่มีต่อเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผลที่นักเรียนเรียนกวดวิชา	คน	ร้อยละ
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ	51	66.2
เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ	48	62.3
เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น	66	85.7
เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ	49	63.6
เพื่อนชวน	28	36.4
กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	21	27.3
ผู้ปกครองให้เรียน	44	57.1
ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน	5	6.5
อื่นๆ	7	9.1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการกวดวิชา

ตาราง 73 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการกวดวิชา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	3.99	.63
ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	3.99	.65
มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	4.06	.55
มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	4.11	.66
ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	3.04	.89
เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ	3.77	.69
ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	3.83	.88

ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากการกวดวิชาในปัจจุบัน

ตาราง 74 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชาในปัจจุบัน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชา	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น	3.68	.93
ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติของนักเรียนลดลง	2.73	.96
นักเรียนมีโอกาสมั่วสุมในทางอบายมุขมากขึ้น	1.94	.95
นักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น	2.83	1.14
นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น	2.69	1.05
เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง	2.79	1.07
โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง	2.43	1.06
ครูที่สอนกวดวิชาอาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลง	2.62	1.19

วิธีการลดการกวัดวิชา

ข้อเสนออื่นๆที่โรงเรียนกวัดวิชาเสนอเพื่อลดการกวัดวิชานั้น โรงเรียนกวัดวิชาที่ตอบแบบสอบถามเสนอว่าควรยกเลิกการใช้ GPA ในการสอบเข้าศึกษาต่อ เพราะการใช้ GPA ทำให้นักเรียนต้องเรียนกวัดวิชามากขึ้น (8 คน) เสนอให้มหาวิทยาลัยคัดเลือกนักศึกษาเอง โดยไม่มีการสอบคัดเลือก (2 คน) รวมถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอื่นๆด้วย (3 คน) หรือให้ลดจำนวนวิชาที่ต้องใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยให้เหลือเพียงวิชาที่จำเป็นเท่านั้น (1 คน)

ในส่วนที่ครูผู้สอนในโรงเรียนปกติจะช่วยลดการกวัดวิชาได้นั้น โรงเรียนกวัดวิชามีความเห็นว่า รัฐบาลควรสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่ครูในระบบ และพยายามดึงคนเก่ง คนดีมาเป็นครู เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดีมากขึ้น (3 คน) นอกจากนี้แล้ว ควรมีการส่งเสริมให้มี จรรยาบรรณครู และมีการควบคุมอย่างจริงจัง (3 คน) และ ห้ามครูในโรงเรียนสอนกวัดวิชาที่มีค่าตอบแทน (2 คน)

วิธีการอื่นๆ ที่จะลดการกวัดวิชาได้นั้น ควรมีการสร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของผู้ปกครอง (3 คน) ปรับยุทธศาสตร์การแนะแนวการศึกษาใหม่ ให้นักเรียนเข้าใจความถนัดและความสนใจของตนเองได้ดีขึ้น (1 คน) ควรมีการควบคุมกิจกรรมของโรงเรียนกวัดวิชา (1 คน) เพิ่มจำนวนโรงเรียน และมหาวิทยาลัยให้เพียงพอกับความต้องการที่เรียนของนักเรียน หรือมีมาตรการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนช่วยในการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียน (1 คน) ทั้งนี้ รัฐควรมีการควบคุมค่าเล่าเรียนของการศึกษาในระบบให้มีความเป็นธรรม ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ด้วย (1 คน)

ตัวอย่างข้อความที่เสนอถึงวิธีที่จะลดการกวัดวิชา

“ ยังมี GPA มาก จะยิ่งกวัดวิชามากขึ้น กวัดกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อเอาเกรดดีๆ ถ้าต้องการลดกวัดวิชา ต้องเข้มงวดที่โรงเรียน ให้อาจารย์ตั้งใจสอน และผู้บริหารเน้นวิชาการ และให้ความดีความชอบแก่ผู้ตั้งใจสอน “

ตาราง 75 ความเห็นต่อวิธีการที่จะ สามารถลดปริมาณการกวาดวิชาได้(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การลดการกวาดวิชา	คน	ร้อยละ
การลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	47	61.0
ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา	28	36.4
การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาและมัศึกษานั้นจะรับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น	20	26.0
ใช้เกรดเฉลี่ย(GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว	10	13.0
การพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น	57	74.0
การที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน	48	63.6

ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเรื่องกวาดวิชา

1) ปรัชญาในการกวาดวิชา

การกวาดวิชาควรมีเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือเรียนไม่เข้าใจให้เรียนดีขึ้น มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น (1 คน)

2) ลักษณะการกวาดวิชา

มีการพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนกวาดวิชา (2 คน) มีการสอนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม (1 คน) ไม่สอนโดยใช้วิดีโอ เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการซักถาม (1 คน) เนื้อหาที่สอนในโรงเรียนกวาดวิชาควรไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนปกติ (1 คน) และ ควรมีการใช้เทคโนโลยีทางการสอน เพื่อช่วยเพิ่มผลการเรียนรู้ให้มากขึ้น (1 คน)

3) บทบาทของรัฐ และชุมชน

รัฐควรส่งเสริมให้โรงเรียนกวาดวิชามีมาตรฐานมากขึ้น โดยการวางแผนปฏิบัติที่ดี (1 คน) พร้อมกันนั้นให้มีการสนับสนุนงบประมาณในการสร้างคุณภาพของโรงเรียนกวาดวิชา (1 คน) ในขณะเดียวกัน รัฐก็ต้องมีการควบคุมอย่างจริงจังด้วย (1 คน) นอกจากนั้นแล้ว รัฐควรสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มากขึ้นด้วย (1 คน)

รัฐควรให้ความสนใจสนับสนุนโรงเรียนกวดวิชาที่จัดสอนให้แก่บุคคลที่เรียนนอกระบบปกติ เช่น กวดวิชาให้แก่ผู้ที่เรียนการศึกษานอกโรงเรียน (2 คน)

รัฐไม่ควรมุ่งเน้นที่จะกำจัดโรงเรียนกวดวิชา (1 คน) แต่ควรศึกษาจุดดีในการสอน และการบริหารของโรงเรียนกวดวิชาที่ทำให้ได้โรงเรียนกวดวิชาได้รับความนิยมจากนักเรียน มาปรับใช้กับโรงเรียนในระบบ (1 คน) หรือ อาจจัดให้มีความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างโรงเรียนปกติกับโรงเรียนกวดวิชา (1 คน)

ตัวอย่างข้อความที่เสนอแนะเรื่องการกวดวิชา

“ กวดวิชาเป็นแพะรับบาปของความล้มเหลวทางการศึกษา ถ้าคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติ ทำให้เด็กมีความสุข และมีความรู้เพียงพอแล้ว การกวดวิชาน่าจะลดน้อยลง แต่จะให้หมดไปคงเป็นไปได้ ทรายใดที่ยังต้องมีการสอบแข่งขัน รัฐฯ ควรใช้ศักยภาพที่ไม่มีในโรงเรียนปกติ แต่มีในโรงเรียนกวดวิชาให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักเรียน ไม่ใช่จ้องรังเกียจ ถ้าทำได้ ร่วมมือกันได้ จะเป็นประโยชน์มหาศาล.....”

แบบสอบถามเรื่อง “ กวควิชา ”

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือ ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1. เพศ ชาย หญิง
- 2. อายุปี
- 3. ระดับการศึกษา
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 - ปริญญาโท ปริญญาเอก
 - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 4. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนกวควิชา.....
- 5. ตำแหน่งงานที่ท่านรับผิดชอบในโรงเรียน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ครูผู้สอน ผู้บริหาร เจ้าของ

ตอนที่ 2 การกวควิชา

- 1. ลักษณะการกวควิชาที่เปิดสอน
 - 1.1 กวควิชาเนื้อหาที่เรียนเสริมจากในชั้นเรียน
 - ไม่มีการกวควิชาเนื้อหา
 - มีการกวควิชาเนื้อหา
 - ระดับประถม ระดับมัธยมต้น ระดับมัธยมปลาย

รายการ	ระดับประถม	ระดับมัธยมต้น	ระดับมัธยมปลาย
จำนวนคอร์สที่เปิดสอนต่อปี โดยประมาณคอร์สคอร์สคอร์ส
จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยต่อคอร์สคนคนคน
ค่าใช้จ่ายต่อคอร์สโดยประมาณบาทบาทบาท

1.1 กวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า

- ไม่มีการกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า
- มีการกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้า

ระดับประถม ระดับมัธยมต้น ระดับมัธยมปลาย

รายการ	ระดับประถม	ระดับมัธยมต้น	ระดับมัธยมปลาย
จำนวนคอร์สที่เปิดสอนต่อปี โดยประมาณคอร์สคอร์สคอร์ส
จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยต่อคอร์สคนคนคน
ค่าใช้จ่ายต่อคอร์สโดยประมาณบาทบาทบาท

2. จากประสบการณ์ของท่าน คิดว่าเหตุผลที่นักเรียน เรียนกวดวิชาคือ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ
- เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ
- เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น
- เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ
- เพื่อนชวน
- กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน
- ผู้ปกครองให้เรียน
- ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะสามารถช่วยผู้เรียนในเรื่องใดได้บ้าง มากน้อยเพียงใด

รายการ	การกวดวิชาสามารถช่วยได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติมากขึ้น					
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

4. ผลกระทบที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการกวดวิชาในปัจจุบัน

รายการ	ระดับความรุนแรงของผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น					
2. ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติของนักเรียนลดลง					
3. นักเรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมมากขึ้น					
4. นักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น					
5. นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น					
6. เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง					
7. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง					
8. ครูที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลง					
9. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

5. ความตั้งใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ท่านพบนั้น มีความตั้งใจเรียนมากน้อยเพียงใด

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

6. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้จะทำให้ลดการกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
 ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
 การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น จะรับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
 ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
 การพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
 การที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ท่านคิดว่าการปฏิรูปการศึกษา จะมีผลกระทบต่อโรงเรียนกวดวิชาอย่างไร

- นักเรียนกวดวิชาน้อยลง
 ไม่เปลี่ยนแปลง
 นักเรียนกวดวิชามากขึ้น
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ท่านคิดว่าโรงเรียนกวควิชาในอนาคต จะปรับตัวไปในลักษณะใด

- ไม่เปลี่ยนแปลง
- ร่วมมือกับโรงเรียนปกติ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
- ปรับโรงเรียนกวควิชาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายมากขึ้น
- ปรับรูปแบบ และวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อแนวการปฏิรูปการศึกษา
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องกวควิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเรื่อง “ กวดวิชา ”

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
4. โรงเรียน.....จังหวัด.....
5. วิชาที่สอน
6. ท่านสอนกวดวิชาหรือสอนพิเศษด้วยหรือไม่

ไม่ได้สอน	
สอน (กรุณาตอบข้อ 7)	
7. กรณีที่ท่านสอนกวดวิชาหรือสอนพิเศษ

รายได้จากการสอนกวดวิชาหรือสอนพิเศษ คิดเป็นประมาณร้อยละเท่าใดของเงินเดือนปัจจุบัน	
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10%	11% - 20%
21% - 30%	31% -40%
41% - 50%	มากกว่า 50%

ตอนที่ 2 การกวดวิชา

1. โดยภาพรวมแล้ว นักเรียนที่ท่านสอนอยู่นั้น มีการเรียนกวดวิชามากน้อยเพียงใด โดยประมาณ

ไม่มีนักเรียนกวดวิชาเลย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20% ของนักเรียนในชั้น
21% - 40%	41% - 60 %
61% - 80%	81% - 100%

2. ท่านมีความเห็นว่านักเรียนในปัจจุบัน มีความจำเป็นต้องเรียนกวดวิชามากน้อยเพียงใด
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. เหตุผลที่ท่านคิดว่านักเรียนจำเป็นต้องเรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- | | |
|---|------------------------------|
| เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ | เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น |
| นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนที่โรงเรียน | เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ |
| เพื่อนชวน | กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน |
| ผู้ปกครองให้เรียน | ครูบอกให้เรียน |
| อื่นๆ (โปรดระบุ)..... | |

4. ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะสามารถช่วยผู้เรียนในเรื่องใดได้บ้าง มากน้อยเพียงใด

รายการ	การกวดวิชาสามารถช่วยได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

5. ผลกระทบที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการกวดวิชาในปัจจุบัน

รายการ	ระดับความรุนแรงของผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ปกครองนักเรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น					
2. ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง					
3. นักเรียนมีโอกาสมั่วสุมในทางอบายมุขมากขึ้น					
4. นักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น					
5. นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมอย่างอื่น					
6. เวลาที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง					
7. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆของนักเรียนลดลง					
8. ครูที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลง					
9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

6. โดยรวมแล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

เรียนกวดวิชามากเกินไป

เหมาะสม

เรียนกวดวิชาน้อยไป

7. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้เป็น **จุด** การกวดวิชาลงได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง

ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น

ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น

ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว

พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น

พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องกวดวิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเรื่อง “ กวดวิชา ”

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือใส่เครื่องหมาย ✓ลงใน [] หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. คณะ.....
4. มหาวิทยาลัย.....
5. เกรดเฉลี่ยสะสม (6 ภาคเรียน) เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

<input type="checkbox"/> ต่ำกว่า 2.00	<input type="checkbox"/> 2.00 – 2.50	<input type="checkbox"/> 2.51 – 3.00
<input type="checkbox"/> 3.01 – 3.50	<input type="checkbox"/> 3.51 – 4.00	
6. อาชีพบิดา

<input type="checkbox"/> ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	<input type="checkbox"/> เกษตรกรรม หรือ ประมง
<input type="checkbox"/> รับราชการ	<input type="checkbox"/> พนักงานรัฐวิสาหกิจ
<input type="checkbox"/> พนักงานบริษัทเอกชน	<input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....
7. อาชีพมารดา

<input type="checkbox"/> ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	<input type="checkbox"/> เกษตรกรรม หรือ ประมง
<input type="checkbox"/> รับราชการ	<input type="checkbox"/> พนักงานรัฐวิสาหกิจ
<input type="checkbox"/> พนักงานบริษัทเอกชน	<input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 การเรียนกวดวิชา

1. ท่านเรียนกวดวิชาขณะที่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือไม่

เลือกตอบในช่องใดช่องหนึ่งต่อไปนี้

<p style="text-align: center;"><input type="checkbox"/> เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านเรียนกวดวิชาขณะเรียนอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6</p> <p style="text-align: center;">(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ</p> <p><input type="checkbox"/> เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อนชวน</p> <p><input type="checkbox"/> กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน</p> <p><input type="checkbox"/> ผู้ปกครองให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <div style="border: 1px solid black; width: fit-content; margin: 10px auto; padding: 5px;"> <p style="text-align: center;">กรุณาตอบข้อ 2- 11</p> </div>	<p style="text-align: center;"><input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านไม่เรียนกวดวิชาขณะที่ท่านศึกษาอยู่ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6</p> <p style="text-align: center;">(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา</p> <p><input type="checkbox"/> เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> ค่าเล่าเรียนแพง</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ(โปรดระบุ).....</p> <div style="border: 1px solid black; width: fit-content; margin: 10px auto; padding: 5px;"> <p style="text-align: center;">กรุณาข้ามไปตอบข้อ 9-11</p> </div>
--	--

2 ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาขณะที่ท่านเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร

2.1 เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา

(ถ้าไม่ได้เรียนกับ รร.กวดวิชา กรุณาข้ามไปตอบข้อ 2.2)

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1.วิชาที่เรียน					
เทอมต้น					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
ปิดเทอมต้น					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
เทอมปลาย					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
ปิดเทอมปลาย					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
2.จำนวนนักเรียนในห้องเรียนกวดวิชา โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
3.ลักษณะการสอนของโรงเรียนกวดวิชา (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)					
3.1 เรียนจากครู					
3.2 เรียนจากวิดีโอ					
4.ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ห้องเรียนคับแคบ					
2.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ					
3.สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี					
4.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
5.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
6.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
7.ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
8. เหนื่อย					
9. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

2.2 เรียนกวดวิชาจากที่อื่นๆที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา กรุณาเลือกลักษณะการเรียนจากตัวเลือกต่อไปนี้

- [] เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ [] เรียนกับครูในโรงเรียน
 [] เรียนในสถานที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน [] อื่นๆ (โปรดระบุ).....

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1.วิชาที่เรียน					
เทอมต้น					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
ปิดเทอมต้น					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
เทอมปลาย					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
ปิดเทอมปลาย					
ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
2.จำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาด้วยกัน โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
3.ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม					
2.สภาพแวดล้อมไม่ดี					
3.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
4.จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
5.ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
6.ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
7. เหนื่อย					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

3. โดยเฉลี่ยแล้ว ท่านใช้เวลาในการทบทวนวิชาขณะที่ท่านเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สัปดาห์ละกี่ชั่วโมง

ช่วงระยะเวลา	เวลาที่ใช้ในการทบทวนวิชา สัปดาห์ละกี่ชั่วโมง โดยเฉลี่ย		
เทอมต้น	<input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียน	<input type="checkbox"/> น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	<input type="checkbox"/> 6 – 10 ชม.
		<input type="checkbox"/> 11 – 15 ชม.	<input type="checkbox"/> มากกว่า 15 ชม.
ปิดเทอมต้น	<input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียน	<input type="checkbox"/> น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	<input type="checkbox"/> 6 – 10 ชม.
		<input type="checkbox"/> 11 – 15 ชม.	<input type="checkbox"/> มากกว่า 15 ชม.
เทอมปลาย	<input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียน	<input type="checkbox"/> น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	<input type="checkbox"/> 6 – 10 ชม.
		<input type="checkbox"/> 11 – 15 ชม.	<input type="checkbox"/> มากกว่า 15 ชม.
ปิดเทอมปลาย	<input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียน	<input type="checkbox"/> น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม.	<input type="checkbox"/> 6 – 10 ชม.
		<input type="checkbox"/> 11 – 15 ชม.	<input type="checkbox"/> มากกว่า 15 ชม.

4. ค่าเดินทางไปเรียนทบทวนวิชาโดยประมาณต่อเดือน

- ไม่มี
- ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท 201 - 400 บาท ต่อเดือน
- 401 - 600 บาท ต่อเดือน 601 - 800 บาท ต่อเดือน
- 801 – 1,000 บาท ต่อเดือน มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

5. ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดขึ้นจากทบทวนวิชา ซึ่งไม่ใช่ค่าเดินทางและค่าเล่าเรียน เช่น ค่าขนม ค่าใช้จ่ายจากการซื้อปิ้ง เป็นต้น โดยประมาณต่อเดือน

- ไม่มี
- ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท 201 - 400 บาท ต่อเดือน
- 401 - 600 บาท ต่อเดือน 601 - 800 บาท ต่อเดือน
- 801 – 1,000 บาท ต่อเดือน มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

6. เหตุผลในการเลือกสถานที่ทบทวนวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ชื่อเสียงของโรงเรียน สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน
- ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่ เพื่อนแนะนำ
- ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้
- ค่าเล่าเรียนถูก อื่นๆ(โปรดระบุ).....

7. การทบทวนวิชาขณะที่ท่านเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถช่วยท่านในเรื่องใดได้บ้าง มากน้อยเพียงใด

รายการ	การทบทวนวิชาสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

8. การเรียนทบทวนวิชาของท่าน ขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ในเรื่องใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- อาจารย์ผู้สอนทบทวนวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ
- อาจารย์ผู้สอนทบทวนวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ
- อาจารย์ผู้สอนทบทวนวิชา มีสื่อการสอนที่ดี
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. โดยรวมแล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการเรียนทบทวนวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

- เรียนทบทวนวิชามากไป
- เหมาะสม
- เรียนทบทวนวิชาน้อยไป

10. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี สามารถลดปริมาณการทบทวนวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
- ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
- ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
- พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
- พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องทบทวนวิชา

.....

.....

.....

แบบสอบถามเรื่อง “กวดวิชา”

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือ ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ [] ชาย [] หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษา

[] ต่ำกว่าปริญญาตรี	[] ปริญญาตรี
[] ปริญญาโท	[] ปริญญาเอก
[] อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
4. ตำแหน่งบริหาร.....
5. โรงเรียน.....
6. จังหวัด.....
7. จำนวนครูทั้งหมดในโรงเรียนของท่านคน

ตอนที่ 2 การกวดวิชาของนักเรียนในโรงเรียน

1. โรงเรียนของท่านมีการจัดสอนพิเศษหรือกวดวิชาให้แก่ นักเรียนในโรงเรียน หรือไม่

[] ไม่มี	[] มี นักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่าย <u>ประมาณ</u>บาท
-----------	--
2. จำนวนนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งหมดในโรงเรียนของท่าน.....คน
3. ปริมาณนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีการเรียนกวดวิชา โดยประมาณ

[] ไม่มีนักเรียนกวดวิชาเลย	
[] ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20% ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	
[] 21% - 40%	[] 41% - 60%
[] 61% - 80%	[] 81% - 100%

4. ปริมาณการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยประมาณ

รายการ	ม.4	ม.5	ม.6
จำนวนนักเรียนแต่ละระดับที่มีในโรงเรียนของท่านคนคนคน
% ของนักเรียนที่เรียนกวดวิชาและ/หรือเรียนพิเศษ โดยประมาณ%%%
จากจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาทั้งหมด คิดเป็น			
- นักเรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชา โดยประมาณ%%%
- นักเรียนที่เรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา โดยประมาณ%%%

5. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้อยู่สามารถลดการกวดวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
- ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น
ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
- ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
- พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
- พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ปริมาณครูในโรงเรียนของท่านที่สอนกวดวิชา / สอนพิเศษ โดยประมาณ.....%

7. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆเรื่องกวดวิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ตอนที่ 2 การเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปกครอง

1. จำนวนนักเรียนในปกครองของท่านที่มีการเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน

1.1 ไม่มี

เหตุผลที่นักเรียนในปกครองไม่เรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ค่าเล่าเรียนแพง

บ้านอยู่ไกล

เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว ท่านคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา

นักเรียนในปกครองคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

(กรุณาข้ามไปตอบข้อ 9 - 12)

1.2 มี 1 คน กำลังเรียนชั้น.....

1.3 มี 2 คน คนที่ 1 กำลังเรียนชั้น.....คนที่ 2 กำลังเรียนชั้น.....

1.4 มี 3 คน คนที่ 1 กำลังเรียนชั้น.....คนที่ 2 กำลังเรียนชั้น.....

คนที่ 3 กำลังเรียนชั้น.....

2. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดจากการกวดวิชาของนักเรียนในปกครองของท่าน

คิดเป็นจำนวนเงินต่อเดือนประมาณเท่าใด

น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1,000 บาท

1,001 – 2,000 บาท

2,001 – 3,000 บาท

3,001 – 4,000 บาท

4,001 – 5,000 บาท

มากกว่า 5,000 บาท

3. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดจากการกวดวิชาของนักเรียนในปกครองของท่าน

คิดเป็นร้อยละเท่าใดของรายได้ต่อเดือนของครอบครัว โดยประมาณ

น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10%

11% – 20%

21% – 30%

31% - 40%

41% - 50%

มากกว่า 50%

4. เหตุผลที่นักเรียนในปกครองของท่านเรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ
- นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนที่โรงเรียน
- เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น
- เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ
- เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้ชวน
- นักเรียนในปกครองของท่านกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน
- ครูของนักเรียนในปกครองบอกรับให้เรียน
- ท่านไม่มีเวลาดูแลนักเรียนในปกครอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านคิดว่า การกวดวิชาจะสามารถช่วยนักเรียนในปกครองของท่านในเรื่องใดได้บ้าง
 มากน้อยเพียงใด

รายการ	การกวดวิชาสามารถช่วยได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

6. ท่านคิดว่า การกวดวิชาของนักเรียนในปกครองของท่านมีความคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายทั้งหมด
 มากน้อยเพียงใด

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

7. เหตุผลในการเลือกสถานศึกษากวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ชื่อเสียงของโรงเรียน
- สถานที่เรียนไม่ไกลจากบ้าน
- ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่
- เพื่อนของนักเรียนในปกครองเป็นผู้แนะนำ
- ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง
- ค่าเล่าเรียนถูก
- นักเรียนในปกครองเป็นผู้ระบุความต้องการ
- อื่นๆ(โปรดระบุ).....

8. ปัญหาที่พบจากการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปกครองของท่าน

รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สถานที่เรียนไม่เหมาะสม					
2.ห้องเรียนคับแคบ					
3.ห้องสุขามีไม่เพียงพอ					
4.สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี					
5.สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
6.จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
7.นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
8.ไม่สะดวกในการเดินทางรับส่งนักเรียน					
9.สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น					
10.ต้องทำงานหนักเพื่อหารายได้ให้เพียงพอ					
11.อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

9. ท่านมีความเห็นว่านักเรียนในปัจจุบัน มีความจำเป็นต้องเรียนกวดวิชาอย่างน้อยเพียงใด

- มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

10. โดยรวมแล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

- เรียนกวดวิชาเกินไป
- เหมาะสม
- เรียนกวดวิชาน้อยไป

11. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี สามารถลดปริมาณการกวดวิชาลงได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
- ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น
- ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
- ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
- พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
- พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องกวดวิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเรื่อง “ กวดวิชา ”

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือ ใต้เครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. ชั้นเรียน.....ปี 4.สาย/แผนกที่เรียน
5. โรงเรียน..... 6. จังหวัด.....
7. เกรดเฉลี่ยสะสม (6 ภาคเรียน) เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.50 2.51 – 3.00
 3.01 – 3.50 3.51 – 4.00
8. อาชีพบิดา
 ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม หรือ ประมง
 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. อาชีพมารดา
 ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม หรือ ประมง
 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 การเรียนกวดวิชา

1. ท่านเรียนกวดวิชาขณะที่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือไม่

เลือกตอบในช่องใดช่องหนึ่งต่อไปนี้

<p style="text-align: center;">[] เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านเรียนกวดวิชาขณะเรียนอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3</p> <p style="text-align: center;">(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>[] เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ</p> <p>[] เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ</p> <p>[] เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น</p> <p>[] เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ</p> <p>[] เพื่อนชวน</p> <p>[] กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน</p> <p>[] ผู้ปกครองให้เรียน</p> <p>[] ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน</p> <p>[] อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; width: fit-content; margin: 10px auto; padding: 5px;"> กรุณาตอบข้อ 2 </div>	<p style="text-align: center;">[] ไม่ได้เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านไม่เรียนกวดวิชาขณะที่ท่านศึกษาอยู่ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3</p> <p style="text-align: center;">(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>[] คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา</p> <p>[] เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว</p> <p>[] เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว</p> <p>[] ค่าเล่าเรียนแพง</p> <p>[] คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้</p> <p>[] อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; width: fit-content; margin: 10px auto; padding: 5px;"> กรุณาข้ามไปตอบข้อ 3 </div>
---	--

2. การกวดวิชาขณะที่ท่านเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถช่วยท่านในเรื่องใดได้บ้าง
 มากน้อยเพียงใด

รายการ	การกวดวิชาสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. สอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

3. ปัจจุบัน ท่านเรียนกวดวิชาหรือไม่

เลือกตอบในช่องใดช่องหนึ่งต่อไปนี้

<p><input type="checkbox"/> เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ</p> <p><input type="checkbox"/> เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อนชวน</p> <p><input type="checkbox"/> กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน</p> <p><input type="checkbox"/> ผู้ปกครองให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p style="text-align: center;">. กรุณาตอบข้อ 4 - 14</p>	<p><input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ปัจจุบันท่านไม่เรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา</p> <p><input type="checkbox"/> เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> ค่าเล่าเรียนแพง</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p style="text-align: center;">. กรุณาข้ามไปตอบข้อ 12-14</p>
--	---

4. ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาใน**ปัจจุบัน**ของท่าน เป็นอย่างไร

4.1 เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา

(ถ้าไม่ได้เรียนกับ รร.กวดวิชา กรุณาข้ามไปตอบข้อ 4.2)

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1. วิชาที่เรียน					
2. ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
3. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนกวดวิชา โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
4. ลักษณะการสอนของโรงเรียนกวดวิชา (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)					
4.1 เรียนจากครู					
4.2 เรียนจากวิดีโอ					
5. ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชาที่ รร.กวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเรียนคับแคบ					
2. ห้องสุขามีไม่เพียงพอ					
3. สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี					
4. สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
5. จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
8. เหนื่อย					
9. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

4.2 เรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา กรุณาเลือกลักษณะการเรียนจากตัวเลือกต่อไปนี้

- [] เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ [] เรียนกับครูในโรงเรียน
 [] เรียนในสถานที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน [] อื่นๆ (โปรดระบุ).....

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1. วิชาที่เรียน					
2. ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
3. จำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาด้วยกัน โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
4. ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่เรียนไม่เหมาะสม					
2. สภาพแวดล้อมไม่ดี					
3. สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
4. จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
5. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
7. เหนื่อย					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

5. โดยเฉลี่ยแล้วท่านใช้เวลาในการกวดวิชาในปัจจุบัน สัปดาห์ละกี่ชั่วโมง

- [] น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม. [] 6 – 10 ชม.
 [] 11 – 15 ชม. [] มากกว่า 15 ชม.

6. ค่าเดินทางไปเรียนกวดวิชาโดยประมาณ ต่อเดือน

- [] ไม่มี
 [] ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท [] 201 - 400 บาท ต่อเดือน
 [] 401 - 600 บาท ต่อเดือน [] 601 - 800 บาท ต่อเดือน
 [] 801 – 1,000 บาท ต่อเดือน [] มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

7. ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดขึ้นจากกวดวิชา ซึ่งไม่ใช่ค่าเดินทางและค่าเล่าเรียน เช่น ค่าขนม ค่าใช้จ่ายจากการซื้อปิ้ง เป็นต้น โดยประมาณต่อเดือน

- ไม่มี
- ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท
- 201 - 400 บาท ต่อเดือน
- 401 - 600 บาท ต่อเดือน
- 601 - 800 บาท ต่อเดือน
- 801 - 1,000 บาท ต่อเดือน
- มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

8. เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ชื่อเสียงของโรงเรียน
- สถานที่เรียน ไม่ไกลจากบ้าน
- ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่
- เพื่อนแนะนำ
- ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง
- ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้
- ค่าเล่าเรียนถูก
- อื่นๆ(โปรดระบุ).....

9. หลังจากนั้น ท่านคิดว่าจะเรียนกวดวิชาเพิ่มเติมอีกเมื่อใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปิดเทอมต้น
- เทอมปลาย
- ปิดเทอมปลาย

10. ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านในเรื่องใดได้บ้าง **อย่างน้อยเพียงใด**

รายการ	การกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านได้อย่างน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

11. การเรียนกวดวิชาในปัจจุบันของท่าน มีความแตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ในเรื่องใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ
- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ
- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. โดยรวมแล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

- เรียนกวดวิชามากไป
- เหมาะสม
- เรียนกวดวิชาน้อยไป

13. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้ สามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
- ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
- ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
- พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
- พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องกวดวิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเรื่อง “ กวดวิชา ”

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือ ใต้เครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. ชั้นเรียน..... 4.สาย/แผนกที่เรียน
5. โรงเรียน..... 6. จังหวัด.....
- 7.เกรดเฉลี่ยสะสม (2 ภาคเรียน) เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

<input type="checkbox"/> ต่ำกว่า 2.00	<input type="checkbox"/> 2.00 – 2.50	<input type="checkbox"/> 2.51 – 3.00
<input type="checkbox"/> 3.01 – 3.50	<input type="checkbox"/> 3.51 – 4.00	
8. อาชีพบิดา

<input type="checkbox"/> ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	<input type="checkbox"/> เกษตรกรรม หรือ ประมง
<input type="checkbox"/> รับราชการ	<input type="checkbox"/> พนักงานรัฐวิสาหกิจ
<input type="checkbox"/> พนักงานบริษัทเอกชน	<input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. อาชีพมารดา

<input type="checkbox"/> ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	<input type="checkbox"/> เกษตรกรรม หรือ ประมง
<input type="checkbox"/> รับราชการ	<input type="checkbox"/> พนักงานรัฐวิสาหกิจ
<input type="checkbox"/> พนักงานบริษัทเอกชน	<input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 การเรียนกวดวิชา

1. ปัจจุบัน ท่านเรียนกวดวิชาหรือไม่

เลือกตอบในช่องใดช่องหนึ่งต่อไปนี้

<p><input type="checkbox"/> เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ</p> <p><input type="checkbox"/> เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อนชวน</p> <p><input type="checkbox"/> กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน</p> <p><input type="checkbox"/> ผู้ปกครองให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p>	<p><input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ปัจจุบันท่านไม่เรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา</p> <p><input type="checkbox"/> เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> ค่าเล่าเรียนแพง</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ(โปรดระบุ).....</p>
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p>กรุณาตอบข้อ 2- 12</p> </div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p>กรุณาข้ามไปตอบข้อ 10-12</p> </div>

2 ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาในปัจจุบันของท่าน เป็นอย่างไร

2.1 เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา

(ถ้าไม่ได้เรียนกับ รร.กวดวิชา กรุณาข้ามไปตอบข้อ 2.2)

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1. วิชาที่เรียน					
2. ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
3. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนกวดวิชา โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
4. ลักษณะการสอนของโรงเรียนกวดวิชา (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)					
4.1 เรียนจากครู					
4.2 เรียนจากวิดีโอ					
4. ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชาที่ รร.กวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเรียนคับแคบ					
2. ห้องสุขามีไม่เพียงพอ					
3. สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี					
4. สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
5. จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
8. เหนื่อย					
9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

2.2 เรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา กรุณาเลือกลักษณะการเรียนจากตัวเลือกต่อไปนี้

- [] เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ [] เรียนกับครูในโรงเรียน
[] เรียนในสถานที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน [] อื่นๆ (โปรดระบุ).....

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1. วิชาที่เรียน					
2. ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
3. จำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาด้วยกัน โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
4. ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่เรียนไม่เหมาะสม					
2. สภาพแวดล้อมไม่ดี					
3. สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
4. จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
5. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติลดลง					
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
7. เหนื่อย					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

3. โดยเฉลี่ยแล้วท่านใช้เวลาในการกวดวิชาในปัจจุบัน สัปดาห์ละกี่ชั่วโมง

- [] น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม. [] 6 – 10 ชม.
[] 11 – 15 ชม. [] มากกว่า 15 ชม.

4. ค่าเดินทางไปเรียนกวดวิชาโดยประมาณ ต่อเดือน

- [] ไม่มี
[] ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท [] 201 - 400 บาท ต่อเดือน
[] 401 - 600 บาท ต่อเดือน [] 601 - 800 บาท ต่อเดือน
[] 801 – 1,000 บาท ต่อเดือน [] มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

5. ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดขึ้นจากกวดวิชา ซึ่งไม่ใช่ค่าเดินทางและค่าเล่าเรียน เช่น ค่าขนม ค่าใช้จ่ายจากการช้อปปิ้ง เป็นต้น โดยประมาณต่อเดือน

- [] ไม่มี
- [] ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท [] 201 - 400 บาท ต่อเดือน
- [] 401 - 600 บาท ต่อเดือน [] 601 - 800 บาท ต่อเดือน
- [] 801 - 1,000 บาท ต่อเดือน [] มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

6. เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ชื่อเสียงของโรงเรียน [] สถานที่เรียน ไม่ไกลจากบ้าน
- [] ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่ [] เพื่อนแนะนำ
- [] ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง [] ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้
- [] ค่าเล่าเรียนถูก [] อื่นๆ(โปรดระบุ).....

7. หลังจากนั้น ท่านคิดว่าจะเรียนกวดวิชาเพิ่มเติมอีกเมื่อใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ปิดเทอมต้น
- [] เทอมปลาย
- [] ปิดเทอมปลาย

8. ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านในเรื่องใดได้บ้าง มากน้อยเพียงใด

รายการ	การกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

9. การเรียนกวดวิชาของท่าน มีความแตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ในเรื่องใด
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ
- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ
- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. โดยรวมแล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

- เรียนกวดวิชามากไป
- เหมาะสม
- เรียนกวดวิชาน้อยไป

11. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้ สามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
- ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
- ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
- พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
- พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องกวดวิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ตอนที่ 2 การเรียนกวดวิชา

1. ปัจจุบัน ท่านเรียนกวดวิชาหรือไม่

เลือกตอบในช่องใดช่องหนึ่งต่อไปนี้

<p><input type="checkbox"/> เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ท่านเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ</p> <p><input type="checkbox"/> เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ</p> <p><input type="checkbox"/> เพื่อนชวน</p> <p><input type="checkbox"/> กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน</p> <p><input type="checkbox"/> ผู้ปกครองให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p>	<p><input type="checkbox"/> ไม่ได้เรียนกวดวิชา</p> <p>เหตุผลที่ปัจจุบันท่านไม่เรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวดวิชา</p> <p><input type="checkbox"/> เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนปกติอยู่แล้ว</p> <p><input type="checkbox"/> ค่าเล่าเรียนแพง</p> <p><input type="checkbox"/> คิดว่าสามารถศึกษาและทบทวนด้วยตนเองได้</p> <p><input type="checkbox"/> อื่นๆ(โปรดระบุ).....</p>
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p>กรุณาตอบข้อ 2- 12</p> </div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p>กรุณาข้ามไปตอบข้อ 10-12</p> </div>

2 ลักษณะรายละเอียดการกวดวิชาในปัจจุบันของท่าน เป็นอย่างไร

2.1 เรียนกับโรงเรียนกวดวิชา

(ถ้าไม่ได้เรียนกับ รร.กวดวิชา กรุณาข้ามไปตอบข้อ 2.2)

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1. วิชาที่เรียน					
2. ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
3. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนกวดวิชา โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
4. ลักษณะการสอนของโรงเรียนกวดวิชา (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)					
4.1 เรียนจากครู					
4.2 เรียนจากวิดีโอ					
4. ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชาที่ รร.กวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห้องเรียนคับแคบ					
2. ห้องสุขามีไม่เพียงพอ					
3. สภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนกวดวิชาไม่ดี					
4. สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
5. จำนวนนักเรียนมีมากไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
6. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
7. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
8. เหนื่อย					
9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

2.2 เรียนกวดวิชาจากที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา กรุณาเลือกลักษณะการเรียนจากตัวเลือกต่อไปนี้

- [] เรียนกับโครงการที่โรงเรียนจัดให้ [] เรียนกับครูในโรงเรียน
 [] เรียนในสถานที่อื่นที่อยู่ใกล้โรงเรียน [] อื่นๆ (โปรดระบุ).....

กรุณากรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ซึ่งเป็นลักษณะการกวดวิชาของท่าน

	วิชาที่ 1	วิชาที่ 2	วิชาที่ 3	วิชาที่ 4	
1. วิชาที่เรียน					
2. ค่าเล่าเรียน (บาทต่อวิชา)					
3. จำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาด้วยกัน โดยเฉลี่ย ประมาณ (คน)					
4. ปัญหาที่ท่านพบในการเรียนกวดวิชา					
รายการ	ระดับความรุนแรงของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่เรียนไม่เหมาะสม					
2. สภาพแวดล้อมไม่ดี					
3. สถานที่เรียนอยู่ไกลบ้าน					
4. จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึง					
5. ให้ความสนใจในชั้นเรียนปกติน้อยลง					
6. ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ					
7. เหนื่อย					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

3. โดยเฉลี่ยแล้วท่านใช้เวลาในการกวดวิชาในปัจจุบัน สัปดาห์ละกี่ชั่วโมง

- [] น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม. [] 6 – 10 ชม.
 [] 11 – 15 ชม. [] มากกว่า 15 ชม

4. ค่าเดินทางไปเรียนกวดวิชาโดยประมาณ ต่อเดือน

- [] ไม่มี
 [] ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท [] 201 - 400 บาท ต่อเดือน
 [] 401 - 600 บาท ต่อเดือน [] 601 - 800 บาท ต่อเดือน
 [] 801 – 1,000 บาท ต่อเดือน [] มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

5. ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดขึ้นจากกวดวิชา ซึ่งไม่ใช่ค่าเดินทางและค่าเล่าเรียน เช่น ค่าขนม ค่าใช้จ่ายจากการซื้อปิ้ง เป็นต้น โดยประมาณต่อเดือน

- [] ไม่มี
- [] ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 200 บาท [] 201 - 400 บาท ต่อเดือน
- [] 401 - 600 บาท ต่อเดือน [] 601 - 800 บาท ต่อเดือน
- [] 801 - 1,000 บาท ต่อเดือน [] มากกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

6. เหตุผลในการเลือกสถานที่กวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ชื่อเสียงของโรงเรียน [] สถานที่เรียน ไม่ไกลจากบ้าน
- [] ครูผู้สอนเป็นครูในโรงเรียนที่เรียนอยู่ [] เพื่อนแนะนำ
- [] ครูผู้สอนเป็นครูจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง [] ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้
- [] ค่าเล่าเรียนถูก [] อื่นๆ(โปรดระบุ).....

7. หลังจากนั้น ท่านคิดว่าจะเรียนกวดวิชาเพิ่มเติมอีกเมื่อใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ปิดเทอมต้น
- [] เทอมปลาย
- [] ปิดเทอมปลาย

8. ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านในเรื่องใดได้บ้าง มากน้อยเพียงใด

รายการ	การกวดวิชาจะสามารถช่วยท่านได้มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น					
3. มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น					
6. เพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อ					
7. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์					
8. อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

9. การเรียนกวดวิชาของท่าน มีความแตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ในเรื่องใด
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา สอนเข้าใจง่าย สนุก ไม่น่าเบื่อ
- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีตัวอย่างข้อสอบให้ฝึกหัดทำ
- อาจารย์ผู้สอนกวดวิชา มีสื่อการสอนที่ดี
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. โดยรวมแล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในปัจจุบัน

- เรียนกวดวิชามากไป
- เหมาะสม
- เรียนกวดวิชาน้อยไป

11. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้ สามารถลดปริมาณการกวดวิชาได้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลดค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
- ยกเลิกการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา และมัศึกษานั้น ให้รับเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เท่านั้น
- ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว
- พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น
- พัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องกวดวิชา

.....

.....

.....

จบการสอบถาม ขอขอบคุณเป็น

ที่ปรึกษาและพิจารณารายงาน

ดร.รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร.เจือจันทร์ จงสถิตอยู่

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน

ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลการจัดการศึกษาฯ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร.รุ่งเรือง สุขาภิรมย์

ผู้เชี่ยวชาญด้านประเมินผลการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

นางสุรางค์ โพธิ์พฤษาวงศ์

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ผู้วิจัย

รศ.ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์

คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ร.ท.หญิง วันทนี ไทยเที่ยง

นางสาววิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลย์

นางสาววิภัสรินทร์ ประพันธ์ศิริ